

พิพิธภัณฑ์พระท่าน้ำหน้ากรากิริมย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จัดพิมพ์เป็นที่ระลึกเนื่องในวโรกาสวันพระราชนิษายาเจ้าดารารัตน์

๙ ธันวาคม ๒๕๖๘

พิพิธภัณฑ์พระตำหนักหาราภิรัมย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดพิมพ์เป็นที่ระลึกเนื่องในโอกาสวันพระราชบรมราชโภษเจ้าฯ ารักษ์ศิรี

๙ ธันวาคม ๒๕๔๔

พิพิธภัณฑ์พระตำหนักด้าราภิรมย์

จัดพิมพ์เนื่องในโอกาสวันพระราชชายาเจ้าด้าราภิรมย์ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

ISBN 974-9942-36-1

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๘

จำนวนพิมพ์ ๑,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร. ๐-๙๗๑๕-๑๙๙๑-๙ ต่อ ๑๑-๑๔, ๐-๙๙๑๔-๓๕๕๙, ๐-๙๙๑๔-๓๕๖๓

คำนำ

ในโอกาสสภายลักการพระราชทานฯเจ้าด้าวารัศมี วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ อันเป็นวันสืบพระชนม์ครบรอบ ๓๔ ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดพิมพ์เอกสารสำคัญเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของที่ดินและพระตำแหน่งด้าวาราภิรมย์ นับตั้งแต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดซื้อและถือกรรมสิทธิ์ตั้งแต่ปี ๒๔๙๗ จนถึงระยะดำเนินการโครงการฯ ราภิรมย์ในปัจจุบัน คณะกรรมการบริหารกองทุนพระตำแหน่งด้าวาราภิรมย์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิรัชการศิรินทร์ได้เห็นพ้องกันว่า “บันทึกหมายเหตุ โครงการฯ” ของ ศาสตราจารย์เทียนฉาย กิริณันทน์ ตามที่บันทึกไว้เมื่อสิบหกปี ๒๔๔๓ ภายหลังจากคราวภาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดีแล้วนั้น มีความครบถ้วนสมบูรณ์และให้รายละเอียดที่เป็นปุ่มหลังสำคัญ ทั้งลายประเด็น เป็นเอกสารที่ให้ข้อมูลทุกด้านและให้ใช้ค่าอ้างอิงและให้ประโยชน์โดยเฉพาะในโครงการฯ ได้มากที่สุด

“บันทึกหมายเหตุ โครงการฯ” เป็นเอกสารส่วนบุคคล ตามที่ปรากฏในคำนำของเอกสารว่า “...การเขียนบันทึกนี้ไม่มีเจตนาจะเผยแพร่ ไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ แต่ก็อย่างยิ่งต้องให้ผู้ที่สนใจยกรู้ข้อเท็จจริงในภายภาคหน้าจะสามารถค้นหาได้ จึงจะเสนอให้รวมไว้ที่หน้าประวัติเพียง ๑ ชุด...”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้อ่านและได้รับอนุญาตจาก ศาสตราจารย์เทียนฉาย กิริณันทน์ ให้จัดพิมพ์เผยแพร่ได้ โดย ศาสตราจารย์เทียนฉาย กิริณันทน์ ได้ปรับความบางตอนให้เหมาะสมขึ้น โดยยังเน้นสาระที่เป็นบันทึกหมายเหตุซึ่งมีส่วนกล่าวถึงและอ้างอิงบุคคลและนิติบุคคลจำนวนมาก ตำแหน่ง ยศ นาม และอื่นๆ ของบุคคลต่างๆ เป็นไปตามที่เป็นอยู่ในขณะนั้น การกล่าวถึงและอ้างอิงทั้งหมดไม่มีเจตนาหมิ่นประมาท จึงขอขอบคุณ ศาสตราจารย์เทียนฉาย กิริณันทน์ ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

วิภาดา สกุลธรรม

ศาสตราจารย์ คุณหญิง สุชาดา กิริณันทน์

อธิการบดี

๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

บันทึกจดหมายเหตุ

โครงการตราภิรมย์

การทำสำเนาด้วยวิธีเดียว หรือการคัดลอก หรือการนำไปปั้นขึ้น ส่วนไดส่วนหนึ่ง
หรือทั้งหมดของบันทึกจดหมายเหตุอันเป็นเอกสารส่วนบุคคลฉบับนี้
ต้องได้รับคำอนุญาตจากผู้เขียนก่อน

อรัมภบุรุษ

บันทึกเรื่อง “โครงการดาวกิริมย์” ฉบับจดหมายเหตุนี้เจตนาณณ์ให้เป็นเอกสารส่วนบุคคล เพื่อบันทึกเรื่องราวที่ควรแก่การจดจำ และอาจไม่ปรากฏในเอกสารอื่นได้อีกเลย เพื่อสำหรับระลึกถึงอดีต ในช่วงเวลาที่ดึงใจทุกเท็ทำงานให้มหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ร่วมกับเพื่อนๆ อีกจำนวนมาก การเขียนบันทึกนี้ ไม่มีเจตนาจะเผยแพร่ในว่าด้วยวิธีใดๆ แต่ก็อยากเปิดโอกาสให้ผู้ที่สนใจอ่านรู้ข้อเท็จจริงในภายภาคหน้า จะสามารถค้นหาได้ จึงจะเสนอให้วรับร่วมไว้ที่หอประวัติเพียง ๑ ชุด ตามคำขอของท่านอาจารย์สวัสดิ์ จังกล

ເຖິງຈາຍ ກົດນັ້ນທີ່

ສຶກພາກມ ແລະ ດາວໂຫ

สารบัญ

หน้า

๑. การได้มาซึ่งที่ดิน	๑
๒. ปฐมเหตุของการเข้าใช้ที่ดิน	๑๓
๒.๑ เหตุการณ์เบื้องต้น	๑๓
๒.๒ แนวคิดการบูรณะพระดำเนินกิจการภารกิจมาย	๑๓
๒.๓ พิธีถวายสักการะและบวงสรวงพระราชนายเจ้ากรรัตน์	๑๗
๒.๔ การประชุมร่วมครั้งแรกกับ ตชด.	๑๘
๓. การบูรณะพระดำเนินกิจการภารกิจมาย	๓๒
๔. พิพิธภัณฑ์และกองทุนพระดำเนินกิจการภารกิจมาย	๔๙
๔.๑ ต้นกำเนิดพิพิธภัณฑ์และกองทุนฯ	๔๙
๔.๒ การเปิดแสดงชิมโนออร์เคลตราชีที่เชียงใหม่	๕๔
๔.๓ การจัดตั้งกองทุนพระดำเนินกิจการภารกิจมาย	๕๗
๔.๔ กิจกรรมหารายได้สมทบทุนพระดำเนินกิจการภารกิจมาย	๕๙
๕. การจัดพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการ	๕๙
๕.๑ การค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับพระดำเนินกิจการภารกิจมาย	๕๙
๕.๒ สวนเจ้าสบ้ายและกุหลาบจุฬาลงกรณ์	๖๐
๕.๓ การจัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องด้วยพระราชชยา	๖๐
๖. พิธีเปิดพิพิธภัณฑ์พระดำเนินกิจการภารกิจมาย	๗๗

๑. การได้มาซึ่งที่ดิน

ประวัติการได้มาซึ่งที่ดินที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ได้ขอให้ทางเจ้าหน้าที่ค้นหาจากแหล่งต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย แต่ไม่ปรากฏว่าได้จัดเก็บไว้ที่โดยบังเอิญ นอกจากที่ปรากฏความในรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดการผลประโยชน์ฯ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่า “เลขานุการเสนอต่อที่ประชุมเพื่อทราบว่าที่ดินของมหาวิทยาลัยที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๗๗ ไร่ ที่ซื้อตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ และเกิดปัญหาด้วยปัจจาระภารมีเข้าครอบครองที่ดินบางส่วน จนเลขาธิการต้องขึ้นไปตกลงกับวัด และขอรังวัดสอบถามเขตที่ดินกันใหม่เพื่อออก นส.๓ และจะยกที่ดินส่วนที่วัดครอบครองถวายวัดนั้น บัดนี้ได้รับหลักฐาน นส.๓ แจ้งจำนวนเนื้อที่ดินที่เป็นของมหาวิทยาลัย แล้ว คงมีเนื้อที่ ๔๙ ไร่ ส่วนที่ดินของมหาวิทยาลัยที่วัดครอบครองซึ่งจะต้องรังวัดสอบถามเพื่อออก นส.๓ และมหาวิทยาลัยจะถวายวัดภายหลัง ยังไม่ได้รับแจ้งเป็นหลักฐาน ...ที่ประชุมรับทราบ”

นอกจากนั้นก็มีเอกสารพิมพ์ด้วยระบุหัวข้อว่า “สรุปปัญหาที่ดินของมหาวิทยาลัยที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสาระสำคัญในเอกสารแล้วประมาณว่านาจะทำขึ้นเพื่อสรุปเสนอที่ประชุมคนบดี หรือสภามหาวิทยาลัยในรายปี ๒๕๖๒ ทั้งนี้ถ้าจะพิจารณาจากบันทึกสรุปเรื่องของอาจารย์ไชยยศ (ที่จะอ้างถึงต่อไป) ก็คงจะเป็นเอกสารที่สรุปเตรียมเสนอที่ประชุมคนบดี ประมาณเดือนกันยายน ๒๕๖๒ อย่างไรก็ต้องเอกสารดังกล่าวนี้ทำให้พอประมวลความเป็นมาของที่ดินแปลงนี้ได้อย่างคร่าวๆ

สรุปปัญหาที่ดินของมหาวิทยาลัยที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

๑) เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ในขณะที่มหาวิทยาลัยยังเป็นส่วนราชการขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยซื้อที่ดินที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเตรียมขยายการศึกษา เนื้อที่ประมาณ ๗๖ ไร่ ในราคา ๓๕๐,๐๐๐ บาท ที่ดินแปลงนี้เป็นที่ดินที่ไม่มีโฉนดหรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ และในลัญญาชื่อขายก็ไม่ปรากฏแผนที่แสดงอาณาเขตที่ดิน แน่นอน หลังจากการซื้อขายแล้ว กระทรวงศึกษาธิการรับหลักฐานการซื้อขายไปเพื่อจัดเตรียมโครงการดังมหาวิทยาลัยทางภาคเหนือซึ่งในที่สุดก็มิได้ดำเนินการแต่อย่างใด

๒) ประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ กรมสำรวจขอใช้ที่ดินแปลงนี้เป็นที่ตั้งของตัวราชชายแคนซื้อ “ค่ายราวรัคมี” หลักฐานการอนุญาตตลอดจนเบิกบริเวณที่ดินที่ให้ทางการสำรวจใช้ประโยชน์ไม่มีปรากฏทางมหาวิทยาลัย ขณะนี้ที่ดินแปลงนี้ยังเป็นที่ตั้งของค่ายราวรัคมีอยู่

๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ ทางการจังหวัดเชียงใหม่ได้มีหนังสือขอที่ดินของมหาวิทยาลัยแปลงนี้ ด้านทิศเหนือซึ่งติดถนนไปน้ำดักแม่ล่า ลึก ๑ เมตรตลอดแนว เพื่อขยายถนนเดรียมรับเส้นจะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งมหาวิทยาลัยตอบไม่ขัดข้อง และในระยะต่อมากรมชลประทานได้ชุดคลองชลประทานผ่านเข้าไปในเนื้อที่ดินของมหาวิทยาลัยด้านทิศตะวันตก

๔) ที่ดินแปลงนี้เกิดเป็นปัญหาขึ้นประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๓ (เมื่อวัดป่าคราวกิรมย์ ซึ่งเป็นวัดตั้งอยู่ติดกับที่ดินแปลงนี้ และมีมาก่อนที่มหาวิทยาลัยจะซื้อที่ดินเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้อ้างสิทธิ์ครอบครองที่ดินบางส่วนอันเป็นของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยได้เจรจาับทางเจ้าอาวาสและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองด้วยสองครั้ง สรุปข้อตกลงขึ้นสุดท้ายซึ่งได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการดังนี้

๔.๑ มหาวิทยาลัยยังคงยืนในกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงนี้ตามเงื่อนไขที่ดินที่ได้ตกลงซื้อขายกับเจ้าของที่ดินเดิม

๔.๒ มหาวิทยาลัยได้ขอให้เจ้าหน้าที่อำเภอรังวัดตรวจสอบที่ดินของมหาวิทยาลัย ทั้งหมดเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส.๓) ที่ดินในส่วนที่เป็นที่ตั้งของค่ายราวรัคมีซึ่งปรากฏอาณาเขตแน่นอนชัดเจนแล้ว มหาวิทยาลัยจะครอบครองกรรมสิทธิ์ต่อไป ส่วนที่ดินที่มีปัญหาได้ยังเรื่องกรรมสิทธิ์ครอบครองกับวัดและมหาวิทยาลัยยังถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยนั้น เมื่อทางเจ้าหน้าที่อำเภอรังวัดเนื้อที่แน่นอนและออกหนังสือรับรองทำประโยชน์ (นส.๓) แล้ว มหาวิทยาลัยจะได้โอนกรรมสิทธิ์awayเป็นธรรมส่งมต่อไป

๔.๓ เงินค่าตอบแทน จำนวน ๓๘,๓๖๖.๖๐ บาท ที่กรมชลประทานให้เนื่องจากชุดคลองส่งน้ำเข้าไปในที่ดินของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นบริเวณที่มีข้ออกเดียว กับทางวัดขอความร่วดเพื่อบรรกรุ่งพุทธศาสนา

๕) ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่อำเภอได้รังวัดตรวจสอบที่ดินบริเวณที่ตั้งค่ายการรัฐมีแล้วและได้ออกหนังสือรับรองทำประโยชน์ (นส.๓) ให้มหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่าเนื้อที่เหลืออยู่ประมาณ ๔๙ ไร่ ส่วนบริเวณที่ตั้งของวัดซึ่งมหาวิทยาลัยต้องมีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของ เจ้าหน้าที่อำเภออย่างมิได้รังวัดและออกหนังสือรับรองทำประโยชน์ (นส.๓) ให้เป็นที่เรียบร้อยจึงยังมิได้ดำเนินการโอนให้เป็นของสงฆ์

๖) เนื่องจากที่ดินของมหาวิทยาลัยแปลงนี้มีจำนวนเนื้อที่ขาดหายไปครบร. ๗๖ ไร่ ตามสัญญาซื้อขาย เพราะในการซื้อขายมิได้รังวัดสอบเบตให้เป็นที่แน่นอน ประกอบกับทางการเชียงใหม่ขอที่ดินบางส่วนขยายถนน และกรมชลประทานขุดคลองส่งน้ำผ่านที่ดินรวมทั้งข้อพิพาทกับวัดป่าคราวิริมย์ อันไม่สามารถพิสูจน์เป็นข้อดีได้ จึงขอประทานเงินลงทุนมหาวิทยาลัย คือ

๖.๑ สมควรยอมรับจำนวนเนื้อที่ดินของมหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่เจ้าหน้าที่อำเภอ
รังวัดตรวจสอบเพื่อออกหนังสือรับรองทำประโยชน์ (นส.๓)

๖.๒ ที่ดินที่เชื่อว่าเป็นของมหาวิทยาลัย และเป็นส่วนที่มีข้อพิพาทกับวัดป่าคราวิริมย์
เมื่อได้รับ นส.๓ และ สมควรโอนให้เป็นของสงฆ์

ความเป็นมาที่ละเอียดมากกว่าที่ปรากฏในบันทึกสรุปเรื่องข้างต้น ปรากฏอยู่ในบันทึก “เรื่องที่ดินของสภามหาวิทยาลัยที่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่” บันทึกสรุปโดย อาจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ (ปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ ระดับ ๑๑ ในสาขาวิชานิติศาสตร์) บันทึกไว้เมื่อ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เข้าใจว่าในครั้งนั้นาอาจารย์ไชยยศ มาช่วยราชการที่สำนักงานจัดการผลประโยชน์ ซึ่งมี อาจารย์ ดร. อุ่นฤทธิ์ มงคลวนิช เป็นหัวหน้าสำนักงานจัดการผลประโยชน์ (ตามที่เรียกกันในครั้งนั้น) ความเป็นมาต่างๆ ของที่ดินแปลงดังกล่าวนี้ปรากฏในบันทึกของอาจารย์ไชยยศ โดยไม่ต้องสรุปความอีกเล็กน้อยได้ อย่างไรก็ได้ ข้อความในบันทึกนั้นแสดงให้ทราบว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการขอให้ออก นส.๓ ในพื้นที่ประมาณ ๔๙ ไร่ของมหาวิทยาลัยก่อน ส่วนที่เหลืออีกประมาณ ๑๓ ไร่นั้น เป็นปัญหาขัดแย้งเรื่องกรรมสิทธิ์กับวัดป่าคราวิริมย์ ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของที่ดิน

เรื่อง ที่ดินของมหาวิทยาลัยอ่าเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

๑. โครงการจัดซื้อที่ดิน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๘๐ กระทรวงศึกษาธิการมีโครงการจะขยายการศึกษาขึ้น อดุลศึกษาในส่วนภูมิภาคและได้เลือกจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่จะขยายการศึกษาสำหรับภาคเหนือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับค่าสั่งให้พิจารณา จัดหาที่ดินในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเตรียมการสร้างสถานที่ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้สั่งให้ ศาสตราจารย์ ม.ร.ว. สลับ ลดาวัลย์ ซึ่งเป็นเลขานุการมหาวิทยาลัยในขณะนั้นเป็นผู้แทนของ มหาวิทยาลัย ร่วมเดินทางไปกับหลวงปู่ทวดฯ ธรรมยาภา อดีตกรรมอธิชีวศึกษาผู้แทนกระทรวง ศึกษาธิการ เพื่อพิจารณาจัดซื้อที่ดินในจังหวัดเชียงใหม่ ในที่สุด คณะกรรมการฯ ได้ตกลงที่จะ ซื้อที่ดิน “สวนเจ้าสมาย” อ่าเภอแม่ริม ของเจ้าแก้วมังคล ณ เชียงใหม่ และนางแสงดาว ณ เชียงใหม่

๒. สัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน “สวนเจ้าสมาย”

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย ม.ร.ว. สลับ ลดาวัลย์ ผู้ซื้อกับ เจ้าแก้วมังคล และนางแสงดาว ณ เชียงใหม่ ผู้ขาย จะซื้อจะขายที่ดิน สวนเจ้าสมาย เมื่อที่ไม่น้อยกว่า ๓๖ ไร่ ในราคা ๓๕๐,๐๐๐ บาท
หมายเหตุ ๑) ที่ดินแปลงนี้เป็นที่ดินมีอุบล่า ไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่ประการใด จนกระทั่งวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๗๑ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้อขอแจ้งการ ครอบครองที่ดิน และทางราชการได้ออก ส.ค.๑ ให้ คือ ส.ค.๑ เลขที่ ๗๕
๒) เงิน ๓๕๐,๐๐๐.- บาท ค่าซื้อที่ดิน เป็นเงินประมาณของกรมมหาวิทยาลัย

๓. สัญญาซื้อขายที่ดิน “สวนเจ้าสมาย”

ต่อมาได้มีการทำสัญญาฉบับนี้ขึ้นและได้จดทะเบียน ณ ที่ว่าการอำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๗ ระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดย นายเยี่ยร์ไก อะเกชาตบุตร (ตามใบมอบอำนาจลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๗) ผู้ซื้อกับ เจ้าแก้วมังคล ณ เชียงใหม่ และ นางแสงดาว ณ เชียงใหม่ ผู้ขาย

๔. เรื่องที่ดินและการตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ยื่นที่จุฬาฯ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗

จากบันทึกของ ศาสตราจารย์ ม.ร.ว. สลับ ลดาวัลย์ แจ้งว่า ปลายปี ๒๕๔๓ ที่ประชุม อนุมัติให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าของเรื่องจัดตั้งมหาวิทยาลัยภาค โดยปลัดกระทรวง มอบเรื่องนี้ให้หลวงสุจิการพิทักษ์ ข้าราชการชั้นพิเศษประจำกระทรวงไปดำเนินการ มหาวิทยาลัย จึงมอบเรื่องให้ไปทั้งสิ้น (แสดงว่าเรื่องไม่มีอยู่ที่จุฬาฯ เลย มาตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว)

การล่วงเลยมาจนมีมติ ค.ร.ม. เมื่อ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ ให้เปลี่ยนการตั้งมหาวิทยาลัยภาค เป็นโรงเรียนเทคโนโลยีและตั้งกรรมการจัดซื้อที่ดินที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยมี ศาสตราจารย์ ม.ร.ว. สลับ ลดาวัลย์ เป็นประธานกรรมการเพื่อจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยี

แต่ในที่สุด รัฐบาลก็ได้จัดตั้งมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่วิทยาลัยเทคโนโลยี คงเพียงแต่ได้ซื้อ ที่ดินไว้เท่านั้น (จากหนังสือของนายพิรุณ อินทรารุษ ส.ส.เชียงใหม่ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๗)

๔. กรรมการตรวจสอบที่ดินแปลงนี้ใช้ในราชการ

เนื่องจากที่ดินแปลงนี้ยังไม่ได้ใช้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยตามโครงการที่วางไว้ ดังนั้น เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๘๗ อธิบดีกรมสำรวจได้ขออนุมัติดังกล่าวไว้ในราชการโดยเป็นที่ดัง กองกำกับการสำรวจตรวจสอบชายแดนเขต ๕ ใช้ชื่อว่า ค่ายราษฎร์ และตั้งอยู่บนทุกวันนี้

หมายเหตุ เรื่องนี้อยู่ในบันทึกศาสตราจารย์ ม.ร.ว. สลับ ลดาวัลย์ แต่มิได้ปรากฏว่า มีหลักฐานเรื่องราวในการยึดที่ดินมหาวิทยาลัยไว้ใช้ในราชการกรณ์สำรวจแต่ประการใด

๕. ข้อพิพาทด้วยวัดป้าค่าราภิรมย์

เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๐๙ เจ้าอาวาสวัดป้าค่าราภิรมย์ ได้ยื่นเรื่องราวขอหนังสือ การทำประโยชน์ที่ดิน (นส.๓) ของวัดซึ่งอยู่ติดกับที่ดินมหาวิทยาลัย ต่อนายอำเภอแม่ริม เจ้าหน้าที่ จึงได้เริ่มทำการรังวัดตรวจสอบเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส.๓) ให้แก่ทางวัด ปรากฏ ว่าทางวัดยื่นคำร้องขอ นส.๓ รุกเข้าไปในมหาวิทยาลัย ผู้กำกับการสำรวจตรวจสอบชายแดน เขต ๕ ในฐานะผู้ครอบครองที่ดินแทนมหาวิทยาลัย จึงได้ทำหนังสือคัดค้านขอให้ระงับการออก นส.๓ ให้ก่อน และผู้กำกับได้ติดต่อขอหลักฐานและเรื่องราวเกี่ยวกับที่ดิน เพื่อตรวจสอบเขตที่ดิน ให้แน่ชัด จึงปรากฏว่าหลักฐานต่างๆ ทางมหาวิทยาลัยสูญหายไปหมด และเรื่องดังกล่าวค้างมา จนถึงเดือนเมษายน ๒๕๐๘ นายอำเภอแม่ริมได้นัดให้มหาวิทยาลัยตั้งตัวแทนไปร่วงชี้แนว เขตที่ดิน ในฐานะที่เป็นเจ้าของที่ดินข้างเคียงด้านตะวันออก เมื่อจากวัดป้าค่าราภิรมย์ขอให้อำเภอ ดำเนินการออก นส.๓ ให้ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๘ มหาวิทยาลัยได้ทำหนังสือมอบอำนาจ ให้ พ.ต.ต. โพโรจน์ บุญนาวิน ผู้กำกับการสำรวจตรวจสอบเขต ๕ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อ ด้วยแทนทำการรังวัดแนวเขตที่ดิน เมื่อได้ทำการรังวัดสอบสวนเขตที่ดินดังกล่าว ปรากฏว่าเนื้อที่และ ความกว้างยาวของเขตที่ดินจุพາ ไม่ตรงกับสัญญาซื้อขาย คือน้อยลงกว่าเดิมมาก เมื่อที่เดินใน สัญญาประมาณ ๗๗ ไร่ รังวัดใหม่ได้เพียง ๕๙ ไร่เศษ หากจะถือตามหนังสือสัญญาซื้อขาย ที่ดินเดิม ที่ดินของมหาวิทยาลัยจะล้ำเข้าไปในเขตที่ดินของวัดป้าค่าราภิรมย์ และที่ดินของราชภร ทางด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ มหาวิทยาลัยจึงได้แจ้งให้อำเภอระงับการออกหนังสือสำคัญแก่ วัดป้าค่าราภิรมย์ และขอระงับการทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดินของ เจ้าแก้วมงคล ณ เชียงใหม่

๖. การสอบสวนเปรียบเทียบคดีพิพาท

มหาวิทยาลัยได้มอบอำนาจให้ พ.ต.ต. โพโรจน์ เป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยในการให้ถ้อยคำ การสอบสวนเปรียบเทียบความที่นายอำเภอแม่ริมบังคับในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๘ แต่เนื่องจากทางอำเภอ ต้องการให้ตัวแทนจุพາ แสดงหลักฐานกรรมสิทธิ์ที่ดิน รวมทั้งแผนที่แสดงแนวเขตที่ดินเพื่อทำ แผนที่พิพาท แต่หลักฐานมิได้มีอยู่ที่ผู้กำกับ จึงได้ขอให้เลื่อนการให้ถ้อยคำเพื่อตรวจสอบหลักฐาน ต่างๆ ก่อน

เรื่องนี้ได้ยิดเยื่อเรือยมา เพราะยังหาหลักฐานเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดินและแนวเขตที่ดิน ไม่ได้ จนกระทั่งในเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๘ ทางวัดได้ขอถอนคำขอรับรองการทำประโยชน์ (นส.๓) คืนจากทางอำเภอ เพื่อส่งเรื่องให้กรมการศาสนาเป็นผู้ดำเนินการต่อไป

วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๙๐ ศาสตราจารย์ เกษม อุทยานิน คณบดีคณะรัฐศาสตร์ ในขณะนั้นได้เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัย เดินทางไปเชียงใหม่เพื่อดำเนินการเรื่องที่ดินของมหาวิทยาลัย โดยได้พบกับ พ.ต.ต. ไฟโรจน์ฯ นายอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ เช้าคณะจังหวัดและเจ้าอาวาสวัดป่าدارาริมย์ และได้ตกลงในหลักการว่า ที่ดินมหาวิทยาลัยส่วนที่ขาดไป ๑๗ ไร่นั้น (ความจริงเหลือเพียง ๗ ไร่ เพราะกรมชลประทานทำคลองส่งน้ำตัดผ่าน) มหาวิทยาลัยจะโอนให้แก่กรมศาสนา และเงินอีก ๓ หมื่นกว่าบาทที่มหาวิทยาลัยจะได้รับเป็นค่าชดเชยจากกรมชลประทานก็จะนำ回去วัด

๔. มติที่ประชุมคณบดี วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๙๐

ศาสตราจารย์ ศุภชัย มีบันทึกลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๙๐ ให้ศาสตราจารย์ เกษม อุทยานิน แจ้งมติที่ประชุมคณบดี วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๙๐ ให้ฝ่ายตัวราชายแคน และจังหวัดเชียงใหม่ทราบ มติดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

๑) จุฬาฯ จะขอออก นส.๓ แสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินตามจำนวนเดิม ๗๗ ไร่ ๒ วา แต่จะขอไว้เพียง ๕๙ ไร่ ตามเขตที่ให้ก่องกำภับสำรวจชายแดน เชค ๕ ยิมไว้ใช้ในราชการกรมสำรวจ

๒) ส่วนที่เหลือ จุฬาฯ จะมอบให้แก่วัดป่าدارาริมย์

๓) เงินค่าทดแทนที่จะได้จากการขอหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินของจุฬาฯ ตาม

สัญญาเชื้อขาย ฉบับที่ ๓/๒๕๗๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๗๗

๕. กรณีพิพาทในการออก นส.๓

วัดป่าدارาริมย์และกรมการศาสนาขอให้จุฬาฯ ถอนคำคัดค้านการรับ นส.๓ เพื่อวัดจะได้ดำเนินการเรื่องขอ นส.๓ เนื่องจากที่ดินในส่วนที่เป็นของวัดให้เสร็จล้วนไปก่อน เมื่อจากไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของจุฬาฯ ที่จะให้สถาบันที่ดินของวัดร่วมกับของจุฬาฯ เพื่อให้ได้ นส.๓ เนื่องที่ของจุฬาฯ ครบทั้ง ๗๗ ไร่ก่อน แล้วจุฬาฯ จะแบ่งถวายวัดภัยหลัง

นอกจากนั้น นายอำเภอแม่ริมก็ได้เสนอแนะว่า จุฬาฯ ควรถอนการคัดค้านที่ดินของวัดแล้วดำเนินการขอรังวัดรับหนังสือสำคัญตามเนื้อที่ใน ส.ค.๑ ส่วนทางวัดก็ขอรังวัดรับ นส.๓ ตาม ส.ค.๑ ของวัด

ต่อมา จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยได้ออกคำสั่งที่ ๑๗๗/๒๕๙๒ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๙๒ ให้ศาสตราจารย์ ดร. สุขุม ศรีธัญรัตน์ (เลขานุการ) รองศาสตราจารย์ ดร. เกษม สุวรรณกุล (เลขานุการบริหาร) และผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญรัตน์ วิสกุล (หัวหน้าสำนักงานจัดการผลประโยชน์) ไปราชการ ณ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อดำเนินการเรื่องเกี่ยวกับที่ดินของจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย และหาทางแก้ไขข้อพิพาท

๖. ข้อตกลงระหว่างจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยกับวัดป่าدارาริมย์ ๑ เมษายน ๒๕๙๒

ข้อตกลงนี้ทำขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๙๒ ระหว่าง จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย โดย ศาสตราจารย์ ดร. สุขุม ศรีธัญรัตน์ กับ วัดป่าدارาริมย์ โดย พระครูสังฆรักษ์ โดยได้ตกลงดังต่อไปนี้

๑) มหาวิทยาลัยจะขอให้ทำการรังวัดที่ดินเพื่อออก นส.๓ ตามหลักฐานการซื้อขาย
ระหว่างบุพลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับ เจ้าแก้วมงคล และนางแสงดาว ณ เชียงใหม่ เมื่อวันที่
๒๓ ธันวาคม ๒๕๗๙

๒) ใน การรังวัด หากเนื้อที่ดินตามสัญญาซื้อขายครอบคลุมถึงที่วัดครอบครองอยู่ใน
ปัจจุบัน ที่ดินส่วนเกินนี้มหาวิทยาลัยจะดำเนินการให้ร้าราชการออก นส.๓ ระบุกรรมสิทธิ์เป็นของรัฐ

๓) เงินค่าทดแทนที่กรมชลประทานจะให้เนื่องจากทำคลองส่งน้ำผ่านบริเวณที่ดินตาม
ข้อ ๑ มหาวิทยาลัยยินตีรายวัดหมัด

๔) มหาวิทยาลัยยอมถอนคำคัดค้านการออก นส.๓ ของรัฐ

๕) ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการให้เป็นไปตามข้อตกลงนี้มหาวิทยาลัยเป็น
ผู้ออกทั้งสิ้น

หมายเหตุ ไม่ปรากฏในเรื่องเดิมว่าข้อตกลงนี้กระทำไปตามคำสั่งหรือมติของที่ประชุมได
ของมหาวิทยาลัย

๑๙. มหาวิทยาลัยได้รับ นส.๓

มหาวิทยาลัยได้รับ นส.๓ ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๗๙ แต่ นส.๓ ที่อำเภอแม่ริมออกให้
มหาวิทยาลัยเป็นเฉพาะส่วนที่เป็นของมหาวิทยาลัยอยู่แล้วในขณะนี้ (๕๙ ไร่) ยังไม่ทราบผล
การรังวัดในเขตที่ดินของมหาวิทยาลัยที่วัดป่าดราภิรมย์ครอบครองอยู่ เนื่องจากการจังหวัดหันสือ
ที่ สร.๔๐๐๑/๔๐๓๓ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๗๙ ถึง ผู้กำกับการตำรวจนายแคน เขต ๕ ให้ติดตาม
ผลการรังวัดเฉพาะในเขตที่ดินมหาวิทยาลัยซึ่งวัดครอบครองอยู่ในปัจจุบัน เพื่อจะได้ให้ราชการ
ออก นส.๓ และถาวรไว้วัดต่อไป

ใช้ยก เนมรัชตะ

(นายใช้ยก เนมรัชตะ)

ผู้บันทึก

๑๓ พ.ค. ๑๙

ประเด็นที่น่าจะจัดવ่าสำคัญมากอีกประเด็นหนึ่งคือเมืองหลักฐานปรากฏว่าระหว่างปี ๒๕๑๐
ถึง ๒๕๑๔ (ซึ่งอาจารย์ใช้ยก บันทึกความไว้นั้น) ดูเหมือนจะมีแนวคิดที่จะแลกเปลี่ยนที่ดินแปลงนี้กับ
ที่ดินแปลงอื่นของกรมตำรวจนับนิษฐานว่าคงจะเนื่องจากกรณีพิพาทกับวัดป่าดราภิรมย์นั้นประการหนึ่ง
กับอีกประการหนึ่งคงจะมีเคราะห์ที่กันว่ากรมตำรวจนัดเข้าไปใช้พื้นที่และปลูกสร้างอาคารถาวร มีนามบิน
คลังอาวุธ และโรงพยาบาล เกือบเต็มพื้นที่ ทำให้หมดโอกาสที่จะเรียกร้องให้คืนที่ดินแก่จุฬาฯ และเป็นไป
ได้มากว่าทางกรมตำรวจนองค์แสดงท่าทีขอโอนที่ดินแปลงนี้ไปเป็นของกรมตำรวจนในการประชุมคณะ
กรรมการจัดการทรัพย์สิน ครั้งที่ ๕/๒๕๑๒ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๒ มีบันทึกรายงานการประชุมไว้ว่า
หลังจากที่มีการเจรจากัน กรมตำรวจนองได้เสนอที่ดินแลกเปลี่ยนเมื่อ ๒๖ เมษายน ๒๕๑๓ แต่ต่อมามา
มหาวิทยาลัยได้เสนอขอแลกกับที่ดินกรมตำรวจน้ำตกนุงเมื่อ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๑๓ ซึ่งขอคัดลอก
รายงานการประชุมนั้นลงบันทึกไว้ดังนี้

การประชุมคณะกรรมการจัดการทรัพย์สิน ครั้งที่ ๕/๒๕๙๖ เมื่อ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๙๖

๓.๒ เรื่องที่ดินอำเภอแมริม เลขานุการเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาที่ดินอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๓๖ ไร่ พร้อมทั้งสิ่งปลูกสร้างที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ซื้อจากเจ้าแห่งวังคล ณ เชียงใหม่ และนางแสงดาว ณ เชียงใหม่ และที่ดินบริเวณนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ออนุญาตให้กรมตำรวจนำใช้เป็นพื้นที่ทำการกองกำกับการตำรวจนครชัย鳕دن เขต๔ และได้มีการเจราและเปลี่ยนที่ดินดังกล่าวกับกรมตำรวจนฯ โดยในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๙๖ กรมตำรวจนฯ เสนอที่ดินเพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินอำเภอแมริม คือ

๓.๒.๑ ที่ดินอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ ๕,๖๗๕ ไร่

๓.๒.๒ ที่ดินตำบลนางเก่า อ่าเภอชาคำ จังหวัดเพชรบูรณ์ เนื้อที่ ๗๖๕ ไร่ มีหลังฐานและโฉนดแล้ว ๑๗๗ ไร่

เรื่องนี้ได้ขาดหายไประหว่างนี้ แต่ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๙๓ มหาวิทยาลัยได้มีหนังสือถึงกรมตำรวจนฯ ว่ามหาวิทยาลัยสนใจที่จะได้ที่ดินรวมทั้งอาคารส่วนหนึ่งของสถานพักพื้นกรมตำรวจนฯ ที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี คือพื้นที่ ๒ ชั้นถนนเข้าสถานพักพื้นเชิงยังไม่มีสิ่งปลูกสร้าง และพื้นที่ส่วนที่ติดกับท่าเรือ รวมอาคารบ้านพักนายสิน ๕ หลัง เพื่อแลกกับที่ดินอำเภอแมริม

ในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๙๖ กองบัญชาการตำรวจนครชัย鳕دنขอให้มหาวิทยาลัยมอบที่ดินอำเภอแมริม ให้กรมตำรวจนฯ

สำนักงานจัดการทรัพย์สินได้นำเรื่องนี้เบริกมาษที่ปรึกษาภูมาย และได้รับคำแนะนำว่าควรจะตั้ง Working Group ซึ่งมีผู้แทนของมหาวิทยาลัยกับผู้แทนกรมตำรวจนฯ เพื่อพิจารณาและตกลงในรายละเอียดก่อน

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรปฏิบัติตามที่ที่ปรึกษาภูมายแนะนำ และได้เสนอตั้ง Working Group ของมหาวิทยาลัยขึ้น ประกอบด้วย

๑. รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน
๒. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
๓. เลขาธิการ
๔. หัวหน้าสำนักงานจัดการทรัพย์สิน

เรื่องการเจราเพื่อแลกเปลี่ยนที่ดินกันนี้ เข้าใจว่าได้ชะลอและระงับไปในที่สุด เนื่องจากในเดือนตุลาคม ๒๕๙๖ นั้นเองที่เกิดเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นภายในประเทศไทยซึ่งนำไปสู่การปฏิรูปทางการเมือง ในที่สุด กรมตำรวจนครชัย鳕دنเป็นเป้าหมายใหญ่ของปัญหาต่างๆ ของบ้านเมืองที่ต้องรับการแก้ไข โดยเฉพาะปัญหาจากการใช้กำลังเข้าปราบปรามนิสิตนักศึกษา และกรมตำรวจนครชัย鳕دنจะต้องทราบจุดอ่อนของตนในประเด็นนี้ สะท้อนได้จากที่ปรากฏในรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินต่อไปนี้

การประชุมคณะกรรมการจัดการทรัพย์สิน ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๖ เมื่อ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๖

๒.๖ เรื่องที่ดินอำเภอเมริม ตามที่มีมติให้มหาวิทยาลัยตั้ง Working Group ขึ้น เพื่อพิจารณาการแลกที่ดินอำเภอเมริมกับกรมสำรวจน้ำ ได้ติดต่อไปยังกรมสำรวจแล้ว แต่ทาง ฝ่ายสำรวจขอระบุเรื่องการแลกที่ดินไว้พลาสติก่อน เพราะเกรงว่าการแลกที่ดินนี้จะไม่เป็นที่พอใจ ของนิสิตนักศึกษา ซึ่งที่ปรึกษากฎหมายมีความเห็นว่า หากฝ่ายสำรวจบังไม่พร้อมที่จะแลก มหาวิทยาลัยก็ควรจะได้พิจารณาว่าสามารถเก็บค่าเช่าที่ดินจากฝ่ายสำรวจได้ อย่างไร

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเจรจา้นั้นเป็นการเจรจาด้วยวัววาจา มหาวิทยาลัย ควรจะได้มีหนังสือถึงกรมสำรวจว่ามหาวิทยาลัยพร้อมที่จะเจรจาตกลงในเรื่องที่อำเภอเมริม เพื่อ ที่กรมสำรวจจะได้ตอบมหาวิทยาลัยเป็นลายลักษณ์อักษร มหาวิทยาลัยจะได้นำมาพิจารณาในเรื่อง นั้นๆ เมื่อได้รับคำตอบจากกรมสำรวจแล้ว

มหาวิทยาลัยได้รับ นส.๓ รับรองการทำประโยชน์ในเนื้อที่ประมาณ ๔๙ ไร่ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฏาคม ๒๕๖๒ เป็นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ทะเบียนเลขที่ ๓๘ เลขที่ ๓๕๕

จนมาถึงปี ๒๕๓๗ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการขอโอนดที่ดินแปลงตั้งกล่าว โดย รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปรีดา ทัศนประดิษฐ์ รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน ได้มีหนังสือ ที่ ทม.๐๓๗/๔๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ถึง เจ้าหน้าที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาเมริม ขอดำเนินการ โอนดที่ดินเพื่อประโยชน์แก่งงานราชการของมหาวิทยาลัย โดยมอบหมายให้ นางพรทิพย์ ภูติโยธิน ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพย์สินและຄณะเป็นผู้ไปติดต่อประสานงาน และต่อมา ศาสตราจารย์ นายแพทย์จวัล สุวรรณเวลา อธิการบดี ได้มีหนังสือที่ ทม.๐๓๗/๑๒๐๙ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๗ ถึงอธิบดีกรมสำรวจ ขอความร่วมมืออำนวยความสะดวกในการรังวัดเพื่อโอนดที่ดิน ในหนังสือ ฉบับนี้ระบุด้วยว่า “...ซึ่งที่ดินบริเวณดังกล่าวมหาวิทยาลัยได้ออนุญาตให้ใช้เป็นที่ตั้งค่ายดรารัคเม...” พร้อมกับสำเนาแจ้งถึงผู้บัญชาการตรวจสอบระหว่างชายแดน ผู้บังคับการตรวจสอบระหว่างชายแดน ภาค ๓ และผู้กำกับการตรวจสอบระหว่างชายแดน ๓๓

นายสวัสดิ์ ปฐมมงคลกุล หัวหน้าแผนกธุรการ สำนักงานจัดการทรัพย์สิน ได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานฯ รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน และถึงอธิการบดีในที่สุด ความว่า “...ในวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๗ ซึ่งจะต้องไปรับเจ้าหน้าที่ราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อ ระหว่างชี้แนวเขตที่ดินที่ตั้งที่ว่าการอำเภอเมริม และสถานีสำรวจภูมิศาสตร์อำเภอเมริม และได้พบกับผู้ช่วย ราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่ (คุณยงยุทธ) แจ้งว่าไม่ทราบมาก่อนว่าที่ดินนี้เป็นของมหาวิทยาลัยและยังมิได้มีการขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุ ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรนำมาระบุชื่นทะเบียนและให้ราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่เป็น ผู้ออกโอนด แต่ในกรณีที่มหาวิทยาลัยยืนคำขอโอนดไปแล้วนี้ ก็ขอให้มหาวิทยาลัยมีหนังสือแจ้ง

ราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่เพื่อขอให้ราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่ทำคำขออุอกโฉนดยืนต่อสำนักงานที่ดินฯ สาขาแม่ริมด้วย ทั้งนี้เพื่อให้คำขอเดิมของมหาวิทยาลัยมีผลตามกฎหมาย ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่จะต้องพิจารณาด้วย คือประเด็นว่าในกรณีที่ควรออกเป็นโฉนด (มหาวิทยาลัยนำไปหาประโยชน์ได้) หรือควรออกเป็น นสล. (ใช้เป็นสถานที่ราชการเท่านั้น) ในประเด็นนี้ทั้งฝ่ายราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่และหัวหน้าฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดินฯ สาขาแม่ริม เห็นว่าจำเป็นโฉนดได้...”* มหาวิทยาลัยโดยอธิการบดี (ศาสตราจารย์ นายแพทย์ จรัส สุวรรณเวลา) จึงได้มีหนังสือที่ ทม ๐๓๔๑/๑๗๙๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๗ ถึงราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่ มีความตามนัยข้างต้น พร้อมระบุว่า “... โดยมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่ มหาวิทยาลัยมอบหมายจะเป็นผู้ดำเนินการ และมหาวิทยาลัยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ จนเสร็จการ ...” ซึ่งสำนักงานราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่โดย ว่าที่ ร.ต. ยงยุทธ เว่องภัทรกุล (ตำแหน่งเจ้าหน้าที่จัด ผลประโยชน์ ๗ รักษาการแทนราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่) ได้มีหนังสือที่ ชม. ๐๐๐๓/๑๗๙๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๗ มอบอำนาจให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการยืนคำร้องขอรังวัดออกโฉนดที่ดินราชพัสดุแปลงดังกล่าวนั้น

มหาวิทยาลัยได้รับโฉนดที่ดินออกเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๓๘ เลขที่ ๒๙๗๗ เล่ม ๒๒๐ หน้า ๑๑ เลขที่ดิน ๒ หน้าสำรวจ ๓๐๔ เนื้อที่ประมาณ ๔๙ ไร่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา ตำบลริมดี อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยระบุให้แกกระทรวงการคลัง (ใช้ในราชการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ดังสำเนาโฉนดที่ดินที่แนบไว้นี้

* คัดจากบันทึกเขียนด้วยลายมือของ นายสวัสดิ์ ปฐมมงคลกุล

(11. II. 51)

หนังสือรั้งของกรรมการทำประโยชน์

๙๘

ກະເປົາ

คำนึง	วิวัฒนา	หน้าที่ 1	เล่ม	3
ยำเก็ต	มูลนิธิ		หน้า	47 ลักษณะ 756
จังหวัด	เชียงใหม่		สารานุกรม	หน้า

หนังสือรับรองการที่น้ำประทีบขึ้นที่อยู่ในบัญชีของโภคภัยเพื่อแสดงว่า

นาม..... ชุชารุณรพนทร์วิจัยเด็ก เสื้อขาวกี..... ผ้ายางกี..... ไทย
 อายุ.... ๗ ปี..... อายุบ้าน..... เดือน
 หมู่..... ค่าย..... บ้านที่..... หมู่บ้าน..... แขวงหัว..... ถนนที่
 ให้บ้านพักอยู่ที่คันแปลงที่ก่อสร้างห้องพักไว้ให้ทำประโลมเป็นที่คันแล้ว ตามกฎหมายกังวลอยู่ในที่นี่
 กิจหนื้อ ประมวล..... ๒๐๖ วัน..... เดือน ๗ พ.ศ.๒๕๖๓ ถึงเดือนมากร
 กิจให้ ประมวล..... ๑๗๖ วัน..... เดือนกันยายน ๒๕๖๓ ถึงเดือนตุลาคม
 กิจขายวันออย ประมวล..... ๘๔๔ วัน..... เดือน ๑๐ บัวเรืองยืนอยู่บนยอดร่ม ที่บ้านเลขที่๑๐๐
 กิจครอบนก ประมวล..... ๔๙๙ วัน..... เดือน ๑๑ บัวเรืองยืนอยู่บนยอดร่ม ที่บ้านเลขที่๑๐๐
 จำนวนเงินเดือนที่ประมวลมา..... ๕๗๗.๔๙ = งาน = ว่า
 วันที่ ๑๕ เดือน ๑๐ พ.ศ.๒๕๖๓ พ.ก. ๒๕๑๒

ลงนาม..... นายชั่วเกด

ประวัติการดำเนินการ

รากที่คืนโดยประชุมฯ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ນາຍស៊ីវិត ប្រុនមកទុក)
ជាករណីអាមេរិកចាប់
ដំឡើងនូវការការពារទីលើ
ទាំងអស់នាមពេលវេលាទីលើ

จ.ราษฎร์

๒. ปฐมเหตุของ การเข้าใช้ที่ดิน

๒.๑ เหตุการณ์เบื้องต้น

ต้องยอมรับว่าบัดตั้งแต่เข้ารับหน้าที่อธิการบดี มีเหตุการณ์ที่ต้องเร่งรัดพัฒนา รวมทั้งแก้ไข ปัญหาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยมากเหลือเกิน และไม่เคยคิดถึงการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ตำบลริมได้ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ แม้แต่น้อย เคยได้ยินได้ฟังมาบ้างในวาระต่างๆ ก่อนหน้านี้ว่าที่ดินนั้นเป็นของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เช้าใจว่านานมาก ตามแล้วที่ได้ยินเช่นนั้น และมหาวิทยาลัยต้องถูกภาวะจำยอม ให้กรรมการตรวจสอบใช้เป็นที่ตั้งของหน่วยสำรวจตรวจสอบรายเดือนสำหรับเป็นฐานป้องกันชายแดนด้านนั้น มาตั้งแต่ปี ๒๕๙๓ จนในที่สุดใช้เป็นที่ตั้งค่ายดารารักษ์ กองกำกับการสำรวจตรวจสอบรายเดือนที่ ๓๓ และกองบังคับการสำรวจตรวจสอบรายเดือน ภาค ๓ การให้ส่วนราชการอื่นยึดใช้ที่ดิน (โดยเฉพาะในกรณี เช่นนี้) ต่อเนื่องมาเป็นเวลาภารานาน แม้ว่างครั้งได้แสดงความเป็นเจ้าของอยู่บ้าง (เช่นในครั้งขอออก หนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือ นส.๓ เมื่อปี ๒๕๙๐ และในการขอรับรองเพื่อออกโฉนดที่ดิน เมื่อปี ๒๕๓๗ - ๒๕๓๘) แต่มหาวิทยาลัยก็ไม่เคยแสดงความสนใจหรือตั้งใจจะใช้ที่ดินแปลงนี้ไปทำประโยชน์ ใดๆ ดังนั้นด้วยการก่ออื่นๆ ลันมือจึงทำให้เรื่องที่ดินแปลงนี้ตกไปอยู่ในลำดับความคิดหลังๆ (กล่าวคือ ยังไม่นึกถึงนั้นเอง)

จนกระทั่งวันนึง ศาสตราจารย์ ดร. สิริวัฒน์ วงศ์ศิริ นักหมายมายภาพเพื่อขอปรึกษาหารือเรื่อง งานของภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจารย์เป็นหัวหน้าภาควิชาอยู่ จำได้ว่าเป็นวันจันทร์ ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ระหว่าง ๕ โมงเย็น อาจารย์เล่าให้ฟังเรื่องของผู้ที่อาจารย์เป็นผู้ช่วยการ พร้อมกับเล่าเรื่องที่ต้องเดินทางไปศึกษาเรื่องเกี่ยวกับผู้ที่ชาวบ้านชื่อพื้นที่ต่างๆ ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย และแสดงความสนใจเรื่องการเลี้ยงกวากเป็นสัตว์เศรษฐกิจในประเทศไทย ในที่สุดอาจารย์ก็เล่าเรื่องผู้ที่ เชียงใหม่ และที่อำเภอแม่ริม วันนั้นเองที่มีอะไรบางอย่างแบบขึ้นมาในใจและพอดียกทางทั่วให้อาจารย์ สิริวัฒน์ได้จำกัดความคิดให้แคบลงและให้สามารถปฏิบัติได้ จึงบอกอาจารย์สิริวัฒน์ไปว่าถ้าผ่านไปที่แม่ริม อีก ก็ขอให้ลองจะเข้าไปดูที่ค่ายดารารักษ์มีว่าสภาพแวดล้อมเป็นอย่างไร มีศักยภาพและความเป็นไปได้ เพียงใดหรือไม่ที่มหาวิทยาลัยจะเข้าไปใช้ประโยชน์และใช้ทำอะไรได้บ้าง นอกจากการเลี้ยงกวาก เลี้ยงผึ้ง ตามที่อาจารย์ประ韶

อาจารย์สิริวัฒน์ กลับไปไม่นาน ก็กลับมาบอกว่าได้ไปที่แม่ริมและเข้าไปดูที่ค่ายดารารักษ์มาแล้ว พบร่องรอยการทำสำรวจและทำลายเอกสารไป เรื่องบางหลังไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้วปิดเอาไว้เฉยๆ มหาวิทยาลัยน่าจะเร่งเข้าไปสำรวจศึกษาข้อมูลทางกายภาพและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และเจรจาขอ ศึกษาใช้ประโยชน์ที่ดินจากการสำรวจทำลายเสียหาย จำได้ว่าได้แสดงความประสงค์ให้ทราบเรื่องและ ไม่มีวีแวรของข้อมูลนั้นมาก่อนเลย แต่ก็ตระหนักว่าในฐานที่ทำหน้าที่อธิการบดี กรณีของที่ดินเช่นนี้จำเป็น

อย่างยิ่งที่จะต้องปักธงการเพื่อไว้ใช้ประโยชน์ เพาะแม้แต่กรณีที่เกิดกับกรรมพลศึกษาเมื่อปีที่ผ่านมา ก็เป็นเหตุท่านองค์นี้ที่ทำให้ต้องเริ่มจริงจังกับการใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงนี้ฯ แม้ว่าจะยังยืนยันความคิดของตน และนโยบายของสภามหาวิทยาลัยเรื่องการไม่ขยายไปวิทยาเขตที่สองก็ตาม แต่ก็น่าจะถึงคราว จำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องใช้พื้นที่ต่างๆ ที่มีนอกเหนือจากที่ปัจุบันนี้สำหรับการกิจกรรมอย่าง เช่น สถานที่ทดลอง ห้องปฏิบัติการ ศูนย์การอบรมหรือประชุมวิชาการ หรือแม้แต่การจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ในบางวิชาหรือบางหลักสูตร กรณีที่ดินที่ตำบลริมได้ อำเภอแม่ริมนี้ มีเนื้อที่อยู่ถึง ๔๕ ไร่เศษ ซึ่งหากจะยังคงใช้ร่วมกับการทำจราจรเดนซึ่งอาจจะยังใช้พื้นที่อยู่ต่อไปก็น่าจะเป็นผลดีมากๆ อย่างน้อยก็ ๒ ประการ อย่างหนึ่งคือเป็นการนอกให้สาธารณะได้ทราบว่าที่ดินนั้นมีจุดฯ เป็นเจ้าของ และอย่างที่สองที่ตั้งของที่ดินนั้นอาจจะเหมาะสมมากกับการสร้างห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การเกษตร โดยให้เป็นเพียงที่พักอาศัยและจัดเก็บเครื่องมืออุปกรณ์บางอย่างที่จำเป็น ส่วนงานภาคสนาม นั้นอาจต้องมีการทดลองปลูก/เลี้ยง กีวารต้องอาศัยและร่วมมือกับภาคเอกชน หรือชาวสวน/ชาวไร่ จริงๆ น่าจะดีกว่ามาก เพราะจะลงทุนต่ำ และได้ผลคุ้มค่าโดยไม่ต้องซื้อหาและดูแลรักษา นอกจากนั้นการ ทำเป็นศูนย์ฝึกอบรมก็น่าจะเหมาะสม เพราะว่าสามารถใช้กับการศึกษาต่อเนื่องกับการให้บริการทางวิชาการ ได้ดี ไม่ไกลจนเกินไป (อันที่จริงต้องเรียกว่าใกล้มากกับผังเมืองและการเดินทางของเมืองที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวัดจากที่ตั้งศาลากลางจังหวัด และศูนย์การบริหารเมืองเชียงใหม่ที่แม่ริม) การลงทุนทางกายภาพ ก็น่าจะจัดหาเอกชนมาร่วมลงทุนได้

แต่การตัดสินใจใดๆ คงต้องมีข้อมูลมากกว่านั้น และผู้ที่จะตัดสินใจจะต้องเป็นสภามหาวิทยาลัย เพราะแน่ใจว่าต้องเป็นเรื่องที่ผู้พัฒนาระบบทิวตันกว่าจะทราบของอธิการบดีคนหนึ่งๆ อย่างแน่นอน การ ผูกพันด้วยมติหรือการตัดสินใจของสภามหาวิทยาลัยนั้นไม่ใช่การผูกมัดผู้บริหารต่อฯ ไป แต่เป็นการทำให้ เกิดความรอบคอบและโปร่งใสมาก เพราะมีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้รับทราบ และได้ร่วมกันคิดและตัดสินใจ การใช้อำนาจบริหารของอธิการบดีเสียอีกที่จะกล่าวเป็นปัญหาว่าไม่ รอบคอบและไม่โปร่งใสได้ แต่ว่าประเด็นท่านของนี้ก็คงต้องแล้วแต่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะพิจารณาไป บางที่การมอง ประเด็นเช่นนี้ก็ถูกมองว่าเป็นเรื่องของมายมุนีหรือแกลังผูกมัดไปโน่นเลยก็ได้เหมือนกัน ปูมหลังและประสาทการณ์ ต่างๆ กันก็อาจทำให้คนมีทัศนคติแย่ไปได้มาก เรียกว่ามองไปรอบๆ แล้วไม่พบว่ามีเครื่องดีทำได้เลยก็มี

เพื่อให้รอบคอบมากขึ้น ก็เลยขอให้ผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่ง คือ รองศาสตราจารย์ ดร. บันพิต จุลาสัย ช่วยไปศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมให้เป็นเบื้องต้น เหตุที่ขออาจารย์บันพิต ก็เพราะว่าไม่มีค่าใช้จ่ายเลย อาจารย์บันพิตเป็นชาวเชียงใหม่ กลับไปเยี่ยมบ้านอยู่เสมอๆ และอาจารย์ก็ยินดีและเต็มใจที่จะแวะ เข้าไปที่ค่ายดาราเวิร์คเมืองเพื่อตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับ ตชด. ให้ถูกต้องและรอบคอบขึ้น

ไม่นานต่อมา ก็ได้ข้อมูลจากอาจารย์บันพิตว่าที่ย้ายออกไปจากค่ายดาราเวิร์คเมืองเป็นบางส่วนของ ตชด. (และในโอกาสต่อมาได้ทราบว่าเป็นกองกำกับการตำรวจนครบาลที่ ๓๓ ซึ่งย้ายออกไปตั้ง

ค่ายใหม่ในพื้นที่ใหม่ที่อำเภอลันทรารย) ได้มีการส่งมอบอาคารและอุปกรณ์ต่างๆ ให้กองบังคับการ ตชด. ภาค ๓ ใช้เป็นที่ทำการที่ค่ายดราเวอร์คเมสีบต่อไป แต่จะมีกำลังพลและการกิจไม่นำกันเช่นที่เคยเป็น อาคารบางหลังจากทั้งหมดเกือบ ๘๐ อาคาร คงไม่ได้ใช้และบางอาคารก็หมดอายุใช้งานแล้ว รวมทั้ง อาคารหลักซึ่งเคยใช้เป็นที่ทำการของกองกำกับการ ตชด. ที่ ๓๓ ซึ่งต่อมาพบว่าก็คือ “พระตำแหน่ง ดราเวอร์มาย” นั่นเอง เป็นอันว่าได้ข้อมูลชัดเจนขึ้นว่าทาง ตชด. เองก็ยังไม่ได้มีแผนการจะยกเลิกการใช้ ที่ดินนั้น เพียงแต่ปรับการใช้ประโยชน์น้อยลง และทำให้มหาวิทยาลัยน่าจะมีช่องทางเข้าใช้ประโยชน์ ในที่ดินเพื่อจะได้เรียกศินได้ในระยะยาวฯ ลักษณหนึ่งข้างหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากจะได้รับอิสรภาพขึ้นถึงขั้นต้องบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเองนอกจากราชการแล้ว อังหาริมทรัพย์ต่างๆ ที่มีอยู่จะ เป็นสินทรัพย์ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งของมหาวิทยาลัยในอนาคต ยิ่งต้องพยายามรักษา ไว้ให้ได้ และต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะแสดงให้เป็นข้อมูลสาธารณะว่ามหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของที่ดิน นั้นโดยตั้งแต่บัดนี้

ได้เก็บความคิดดังกล่าวไว้ จนถึงโอกาสที่ไปประชุมที่ประชุมอธิการบดี ซึ่งมหาวิทยาลัย เชียงใหม่เป็นเจ้าภาพจัดที่มหามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อวันเสาร์ที่ ๒ กรกฏาคม ๒๕๔๐ การประชุมของ ที่ประชุมอธิการบดีปกติจะผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพ ซึ่งก็เป็นวาระที่มหามหาวิทยาลัยเจ้าภาพจะได้นำเสนอ ข้อสนเทศต่างๆ ให้อธิการบดีของสถาบันอื่นๆ ได้วุจกรรมมหาวิทยาลัยของตนด้วย การประชุมปกติจัด ระหว่าง ๙.๐๐ น. จนถึง ๑๗.๐๐ น. จากนั้นเจ้าภาพจะเลี้ยงอาหารกลางวันแล้วเป็นอันเสร็จการประชุม จึงได้ถือโอกาสันนัชวน รองศาสตราจารย์ อัชชัย คุกผลศิริ รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน รองศาสตราจารย์ บัณฑิต จุลาสัย ผู้ช่วยอธิการบดี ให้เดินทางไปเชียงใหม่ด้วย ส่วน รองศาสตราจารย์ ดร. เกื้อ วงศ์บุญสิน (ตำแหน่งทางวิชาการในขณะนั้น) และ รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพล วิรุฬหารักษ์ (ตำแหน่งทางวิชาการ ในขณะนั้น) รองอธิการบดีอีก ๒ ท่านต้องเดินทางไปร่วมประชุมของที่ประชุมอธิการบดีอยู่แล้ว ดังนั้น หลังจากประชุมอธิการบดีเสร็จสิ้นได้ชักชวนกันเข้าร่วมเดินทางไปที่ค่ายดราเวอร์ อำเภอแม่ริม เพื่อเข้าไป เยี่ยมชมพื้นที่ เมื่อไปถึงพบว่าค่อนข้างเงียบเหงาเพราะทางกองกำกับการ ตชด. ที่ ๓๓ ได้ย้ายออกไปแล้ว จึงได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่สำรวจภารกิจการณ์ทราบความประสงค์ว่าขอเข้ามาเยี่ยมชมสถานที่ ต่อมาได้มี นายตำรวจคพันตำรวจโทผู้หนึ่งมาให้การต้อนรับและพากษ์อย่างไม่เป็นทางการ การสนทนากับทาง ตำรวจทำให้ได้รายละเอียดเพิ่มขึ้นมาก จนถึงการพากษ์อย่างไม่ใช้ประโยชน์แล้ว ซึ่งมีทั้งอาคาร เรือนไม้ยาวยที่ยังพอบูรณะใช้ประโยชน์บางอย่างได้ และอาคารสำคัญคือตัวพระตำแหน่งดราเวอร์มายที่อยู่ใน สภาพทรุดโทรมอย่างยิ่ง ทาสีทับไว้ล้ำสุดเป็นสีเขียว (น่าจะเรียกได้ว่าเป็นสีเขียวใบไม้ผลิ) ดูอย่าง กหันต่างบ้านหักเพระบานพับชำรุดและเปิดทึ่งไว้ฝนสาดเข้าถึงด้านใน นกหนูตลอดจนตุ่กแกม้าใช้ อาศัยและถ่ายไว้ในตัวอาคารเลอะไปหมด ที่สำคัญคือเมื่อขอเข้าไปชมด้านในพระตำแหน่งขึ้นที่สอง จึง พบว่าได้มีการก่อสร้างต่อเติมอาคารไปมากจนแทบไม่สามารถระบุสภาพเดิมได้ ตัวอาคารขยายเพิ่มเติมไป ทั้งด้านตะวันตกและด้านใต้ ห้องสรงส่วนพระองค์เดิมได้ดัดแปลงเป็นห้องน้ำชาย พื้นไม้ได้ถูกเคลือบ

ด้วยยางเหนียวสีดำสำหรับปูกระเบื้องยาง ซึ่งขณะนั้นได้หมดอายุและร่อนออกไปมากแล้ว คงเหลือเป็นคราบยางสีดำ ไม่สามารถเห็นสภาพพื้นไม้ลักษ์ได้เลย แต่การที่เป็นอาคารได้ถูกสูงทำให้เห็นว่าสภาพโครงสร้างโดยทั่วไปยังดีมากยังน่าจะบูรณะได้ นอกจากนั้นชั้นล่างของอาคารซึ่งเป็นได้ถูกสูงไปร่วมก็ได้รับการต่อเติมเป็นที่ทำการบางส่วน และเป็นห้องขั้งนักโทษส่วนหนึ่ง ดูเหมือนว่าจะมีส่วนที่เคยใช้เป็นที่สอบสวนนักโทษด้วย เพราะมีร่องรอยของข้อค่าและเครื่องจดของจำ น้ำจะมีผู้เสียชีวิตในที่นี่หากหลายในอดีต นับตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ เป็นต้นมา ไม่มีหลักฐานแน่นัดว่าการปรับปรุงอาคารในส่วนต่างๆ นั้นเริ่มขึ้นเมื่อใด

ที่ด้านหน้าของอาคารพระตำหนักเป็นที่ประดิษฐานพระรูปปั้นของพระราชาชายเจ้าดารารัศมีสร้างขึ้นเป็นพระอนุสาวรีย์เมื่อปี ๒๕๓๒ ทราบภายหลังว่าผู้ที่เป็นหัวเรียวหัวแรงสำคัญในการสร้างคือท่านผู้หญิงฉัตรสุดา วงศ์ทองครี (หรือที่มีนามเจ้าฉัตรสุดา ฉัตรไชย) พระนางสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้เคยเสด็จมาที่นี่ และได้ทรงปลูกต้นลิ้นจี่ไว้ที่ลานข้างพระอนุสาวรีย์ด้วย ลิ้นจี่ทั้งหมดโตเป็นไม้พุ่มขนาดกลางแล้วในขณะนั้น ทราบจากตำรวจ

ว่าปกติจะมีผู้คนเข้ามาถวายความเคารพสักการะพระรัชชาญาที่พระอนุสาวรีย์นี้เสมอๆ ทุกวันมิได้ขาด บางรายจะเข้าเฝ้าอยู่เป็นหลายชั่วโมงด้วยความศรัทธา ซึ่งเป็นที่รู้กันกว้างขวางในหมู่ชาวล้านนา หรือ แม้แต่บางคนก็เดินทางมาจากจังหวัดอื่นๆ ห่างไกลก็มี ได้มาทราบจากการลั่งเกตกันว่าตามบ้านและร้านค้าต่างๆ มากแห่งในเมืองเชียงใหม่ได้อัญเชิญพระรูปของพระรัชชาญา ประดับไว้เพื่อถวายความเคารพสักการะแบบทั้งสิ้น บางแห่งก็ประดิษฐานพระบรมรูปของรัชกาลที่ ๕ ด้วย ได้ลองถามพูดคุยแล้วจึงทราบว่าพระรัชชาญาเป็นที่เคารพครัวเรือนอย่างสูงยิ่งของชาวล้านนาด้วยเหตุที่ทรงทำคุณประโยชน์มากหลายแก่บ้านเมืองฝ่ายเหนือเมื่อครั้งพระทัยอยู่ที่เมืองเชียงใหม่ ข้อนี้เองที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจให้ขึ้นเรื่องโครงการต่อโครงอิฐหลาภูมิในเวลาต่อมาให้ทำการศึกษาประวัติและเรื่องราวต่างๆ ของพระรัชชาญา เจ้าดารารัตน์ ทำให้ได้ทราบว่าพระรัชชาญาทรงโปรดปรานพระตำแหน่งการกริมย์มาก โปรดให้สร้างพระตำแหน่งนี้เป็นแบบกังยุโรปหลังจากที่ได้ทรงทราบถวายบังคมทูลลาต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ สิ้นพระชนม์แล้ว และพระรัชชาญาทรง ประทับที่พระตำแหน่งนี้หลายไป ด้านหนึ่งของพระตำแหน่งใช้เป็นเหมือนห้องพักผ่อนโดยโปรดร้อยมาลัย ดอกไม้ที่ห้องนี้ เป็นห้องที่เปิดหน้าต่างและเลื่อนช่องลูกกรงได้หน้าต่างให้เบิดรับอากาศได้ตลอด ด้านล่างจากหน้าต่างนั้นจัดทำเป็น “สวนเจ้าสบายน” ที่เคยทรงโปรดปลูกไม้ดอกไม้ผลหลายชนิด และใช้เป็นที่ทดลองและสาธิตพิชพันธุ์เหล่านั้นให้แพร่หลายไปในหมู่ชาวล้านนา และ “สวนเจ้าสบายน” ที่ได้เห็นในขณะนี้ไม่เหลือสภาพเดิมมากนัก นอกจากสภาพบ่อคอนกรีตซึ่งพอจะสันนิษฐานได้ว่าเป็นรูปแบบที่พระรัชชาญาทรงโปรดให้ขุดไว้ในอดีต มีอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กสูง ๒ ชั้นของ ๗ ชั้น สร้างทับบนบางส่วนของสวนเจ้าสบายนไว้ เจ้าหน้าที่สำรวจเล่าให้ฟังว่าทุกปีในวันที่ ๙ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันสิ้นพระชนม์ของพระรัชชาญา ทาง ๗ ชั้น จะร่วมกับเจ้านายฝ่ายเหนือจัดพิธีวางพวงมาลาถวายสักการะที่พระอนุสาวรีย์แห่งนี้เสมอ

๒.๔ แนวคิดการบูรณณะพระตำแหน่งการกริมย์

การตัดสินใจที่จะบูรณณะพระตำแหน่งการกริมย์เริ่มต้นเมื่อได้ตอบได้ยาก แต่ระหว่างที่รวบรวมข้อมูลต่างๆ นั้น ปรากฏเป็นนิมิตให้ทราบเสมอทั้งทางตรงและจากการบอกกล่าวที่ไม่ระบุที่มา อย่างไรก็ได้ ได้มีการปรึกษาหารือภายในกบฏของอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีบางท่านหลายครึ่ง รวมทั้งการสืบค้นเรื่องราวต่างๆ ของพระรัชชาญาเจ้าดารารัตน์ และทรงพระประวัติที่ให้หน้าหักและสนับสนุนเหตุผลไปสู่การรักษาพระตำแหน่งนี้ไว้ให้ดีที่สุดสำหรับอนาคตของมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น

พระประวัติของพระรัชชาญาเจ้าดารารัตน์ สวนสำคัญยิ่งที่ต้องทบทวนในฐานะที่จัดว่าเป็นกลไกสำคัญมากที่อาณาจักรล้านนาร่วมทั้งหมดเป็นพื้นที่ ๘ จังหวัด ภาคเหนือไม่ต้องตกไปเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ และกลับมีผลให้เข้าแผนรวมกับราชอาณาจักรไทยจนถึงปัจจุบัน รายละเอียดของประวัติศาสตร์จะไม่นำมากล่าวในที่นี้ เพราะน่าจะสามารถสืบค้นได้จากหลายแหล่งที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่

อยู่แล้ว ความจริงภักดีที่เจ้าตัวรักมีทรงมีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ และความผูกพันเป็นความรักแน่นแฟ้นประกูลในเอกสารที่มีการค้นคว้าไว้หลายโอกาส นอกจากนั้นการปฏิบัติของพระราชนายาเป็นพระจิริยวัตรที่ควรจารึกไว้ทั้งในด้านการเกษตร ศิลปหัตถกรรม นาฏยศิลป์ การศึกษา และด้านอื่นๆ เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่ชาวล้านนา ทำให้เป็นที่เคราะห์สักการะอย่างยิ่ง พระประวัติและพระจิริยวัตรต่างๆ ของพระราชนายาณั้นเองที่ทำให้ได้สิ่งใจเป็นประการต้นว่ามมหาวิทยาลัยน่าจะได้ทำหน้าที่สืบคันธ์ให้ถ่องแท้ ถูกต้อง และเผยแพร่ให้กว้างขวางตามบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในส่วนที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญต่อแผ่นดิน ประเด็นต่างๆ เหล่านี้ยังมีข้อที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไปให้กราวยาวและล้มเลิกได้อีกมากในหลายสาขาวิชา

พระตำแหน่งดราภิรัมย์ตั้งอยู่บนที่ดินของมหาวิทยาลัยเชิงมหาวิทยาลัยได้ซื้อมาเมื่อปี ๒๕๗๙
พระตำแหน่งนั้นเป็นที่ทรงโปรดมากของพระราชชายา จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าแก่ที่ได้เคยใช้ชีวิตในพื้นที่
นั้นต่างยืนยันตรงกัน ความเลื่อมโกรเมดเฉพาะการปรับปรุงดัดแปลงใช้งานอีนในช่วงเวลาที่ผ่านมายื่นเมื่อผล
การทบทอดจากการศึกษาประวัติศาสตร์ของชนรุ่นหลัง ดังที่ปรากฏมาแล้วหลายกรณี แม้แต่กรณีของพระราชวงศ์
วินเซอร์ในพื้นที่ปทุมวันก็เช่นกันที่ไม่สามารถค้นหาได้อีกแม้สักงานที่ตั้ง ตรงกันข้ามหากได้บูรณะรักษาไว้
กันน่าจะช่วยให้ประวัติศาสตร์ส่วนหนึ่งไม่ขาดตกบกพร่องไป แล้วก็จะยังให้อนุชนรุ่นหลังได้เรียนรู้จาก
สภาพจริงได้ในระดับหนึ่ง ในทางสถาปัตยกรรมเอง ก็ได้รับคำยืนยันจากนักวิชาการสถาปัตยกรรมศาสตร์
ว่าพระตำแหน่งดราภิรัมย์มีรูปแบบการก่อสร้างที่น่าศึกษาวิจัยอย่างมาก ทั้งในด้านการออกแบบโครงสร้าง
จากไม้ขนาดใหญ่ ประโยชน์ใช้สอย และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม เนพาะอย่างยิ่งคือการศึกษาถึงอิทธิพล
ของสถาปัตยกรรมตะวันตกในภาคเหนือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะอธิบายแก่สาธารณะอย่างไร หากไม่อนุรักษ์รักษาอาคารที่มีคุณค่านี้ไว้ ลำพังที่ให้ ตชด. ยึดใช้ในอดีตก็มีส่วนดีที่ทำให้อาคารไม่กรรวงผุพังไปเร็วกว่าเวลา แต่ก็เกิดความเสียหาย เพราะการต่อเติมดัดแปลงโดยไม่คำนึงถึงความสำคัญของตัวอาคาร และการใช้ประโยชน์โดยขาดการบำรุงรักษาที่เหมาะสม

ประการสำคัญมากคือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีวิสัยทัศน์ยิ่งกว่าайлไปในอนาคตจะยิ่งต้องให้ความสำคัญกับสังหาริมทรัพย์ให้มาก เพราะเป็นปัจจัยพื้นฐาน และเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญ ยิ่งถ้าข้อกลับไปวิเคราะห์ถึงแนวความคิดที่ปรากฏในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ และของสมเด็จพระมหาธีรราชบูรพา อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ในหลักเรื่อง land-granted หรือ property-granted university ก็ยิ่งประจักษ์ด้ในข้อนี้ พื้นที่ที่ทำเงินแม่ริมน้ำแม่เจ้ากกำหนดควบลงบ้าง แต่ก็ยังมีอยู่ถึงกว่า ๔๙ ไร่ และห่างจากพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นศูนย์กลางสถานที่ราชการของจังหวัด เชียงใหม่ไม่มากนัก ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยจะวางแผนทัศน์เช่นนี้ก็จำเป็นต้องหาแนวทางที่จะรักษาที่ดินแปลงนี้เป็นกรรมสิทธิ์ไว้ต่อไป และต้องให้ปรากฏชัดเจนต่อสาธารณะให้ทราบกรรมสิทธิ์นั้นเช่นกัน กลยุทธ์

ที่สำคัญนั้นจะกำหนดได้จากที่ดินซึ่งมีอาคารสำคัญคือพระตำหนักดราภิรัมย์ตั้งอยู่ โดยอาศัยพระตำหนักฯ เป็นกลไกให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ ในทางปฏิบัตินั้นการที่สาธารณะโดยทั่วไปไม่ทราบถึงกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นประการหนึ่ง การที่ ตชด. ขอใช้และมหा�วิทยาลัยก้อมให้ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ซึ่งยาวนานติดต่อกันกว่า ๔๙ ปี อีกประการหนึ่ง คงเป็นการยากมากที่มหาวิทยาลัยจะทวงถามที่ดินคืน ทั้งยังจะกลายเป็นเป้าในทางลบเนื่องจากจะไปเป็นภาระต่องบประมาณแผ่นดินในการขนย้ายที่ทำการของ ตชด. และหน่วยงานอื่นๆ ของกรมตำรวจ (รวมทั้งกองแพทฯ และกองบินตำรวจ ด้วย) กลวิธีที่น่าจะเหมาะสมมากที่สุดคือ การขอเข้าบูรณะพระตำหนักดราภิรัมย์ ควบคู่กับการขอเข้าใช้พื้นที่ที่ขอคืนเมื่อ ตชด. ถอนออกแล้ว ซึ่งก็จำเป็นต้องเร่งดำเนินการทันที เพราะเหตุที่กองกำกับการ ตชด. ที่ ๓๓ ได้ย้ายออกไปแล้ว (อย่างน้อยๆ ก็ต้องให้ก่อนที่หน่วยอื่นๆ ของ ตชด. หรือกรมตำรวจนี้ ส่วนราชการอื่นจะขยับขยายเข้ามาในพื้นที่ที่ว่างลงนั้น)

อย่างไรก็ตี การจะตัดสินใจประการใดที่มีผลผูกพันมหาวิทยาลัยเป็นระยะยาวนั้นก็ควรให้ สมกับความต้องการของมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา ทั้งยังจะต้องเตรียมข้อมูลให้มากพอที่จะเสนอให้ส่วนราชการที่ต้องการได้โดยถูกต้องและสมบูรณ์เท่านั้น

นอกจากนั้น สมกับความต้องการที่ต้องเร่งรัดด้วยการให้รับพิจารณาแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงนี้ รวมทั้งการทำแผนแม่บทด้านกายภาพไว้ด้วย ซึ่งอาจต้องมีการว่าจ้างศึกษาและจัดทำโดยละเอียด และกำหนดขั้นตอนของการพัฒนาทางกายภาพ มีผู้ที่แสดงความประสงค์ในเบื้องต้นไว้หลายรายแต่ยัง มิได้มีการพิจารณาความเป็นไปได้ดีๆ ในขั้นต้นนี้คือด้วยการไม่จำแนกให้ใช้ประโยชน์เฉพาะหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งน่าจะเหมาะสมดี มิฉะนั้นก็อาจเกิด “อาณาจักร” ใหม่ขึ้นได้อีก ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย ไม่สามารถแบ่งแยกให้ยืดครองเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยได้อีกแล้ว เพราะจะไม่ประหยัดและมีความสูญเปล่าเกิดขึ้นมาก

ดังนั้นในขั้นตอนมหาวิทยาลัยโดยรองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ธีรชัย คุณปลศิริ) ได้มีหนังสือ ที่ ทม ๐๓๔๗/๑๓๓๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๐ ถึงอธิบดีกรมตำรวจน ความสำคัญว่า "...ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าในบริเวณค่ายดราภิรัมย์ มีอาคารบางหลังสมควรได้รับการบูรณะเพื่อนำรุกษ์คุณค่าทางประวัติศาสตร์ เช่นพระตำหนักดราภิรัมย์ นอกจากนั้นกองกำกับการตำรวจนครบาล ๓๓ ขยับขยายเคลื่อนย้ายหน่วยงานไปยังที่ตั้งแห่งใหม่ จึงมีอาคารว่างอยู่บางหลัง ซึ่งมหาวิทยาลัยอาจจะใช้เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาและวิจัย โดยไม่กระทบต่อกิจกรรมของกรมตำรวจน มหาวิทยาลัยจึงขอความอนุเคราะห์จากการตำรวจนฯ โปรดพิจารณาแจ้งรายละเอียดเบื้องต้น (ได้แก่ ลักษณะ สภาพ ขนาด ที่ดัง) ของที่ดินและอาคารที่กรมตำรวจนฯ ได้ใช้ประโยชน์ดังกล่าว..." โดยมหาวิทยาลัยได้สำเนาหนังสือนี้แจ้งไปทางผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ๓๓ และผู้บังคับการตำรวจนครบาล ภาค ๓ พร้อมกันด้วย การส่งหนังสือฉบับนี้เบรี่ยบเล่มอ่อน “การโยนก้อนพิโน่ตามทาง” และเป็นการเกริ่นนำว่ามหาวิทยาลัยกำลังคิดอะไรอยู่

ต่อมามหาวิทยาลัยโดยอธิการบดีได้มีหนังสือที่ ทม ๐๓๔๑/๑๘๓๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ถึงอธิบดีกรมตำรวจ พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก เพื่อขอนำผู้บริหารที่เกี่ยวข้องเข้าพบเพื่อปรึกษาหารือเรื่องดังกล่าว ซึ่งได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี และอธิบดีกรมตำรวจได้โทรศัพท์หารือกับผู้บัญชาการตำรวจนครบาลและนักวิชาการ (พล.ต.ท. ชลิต วิเศษชาร) ในทันทีนั้น ทำให้ได้รับการประสานงานเป็นอย่างดี ในเวลาต่อมา

ควบคู่ไปนั้น ท่านรองอธิการบดี (รศ.ธชชัย) ได้ดำเนินการให้มีการสำรวจและรังวัดอาคารในเขตพื้นที่อำเภอแม่ริม ในครั้งนั้นยังใช้ชื่อโครงการว่า “โครงการจุฬาดารารัตน์” (ต่อมาเปลี่ยนไปใช้ชื่อ “โครงการดารารัตน์”) โดยมอบหมายให้คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประกอบด้วยอาจารย์ ๓ ท่านคือ รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จุลาสัย อាជารย์พิรัส เหลาไพศาลศักดิ์ และอาจารย์สรายุทธ ทรัพย์ลุข พร้อมด้วยนิสิตสาขาสถาปัตยกรรมไทยจำนวน ๙ คนไปทำการศึกษาและสำรวจวันที่ ๑๘-๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นวงเงินค่าใช้จ่าย ๙๗,๓๐๐ บาท เปิดจ่ายจากงบประมาณของสำนักงานจัดการทรัพย์สิน (ในระยะต้นนี้ได้มอบหมายให้ฝ่ายทรัพย์สินเป็นผู้รับผิดชอบ มาตั้งแต่ครั้งขอรังวัดออกโฉนดที่ดินในบ้าน ๒๕๓๗ โครงการนี้จึงอยู่ในการกำกับของรองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สินในครั้งนั้น) พร้อมกันนั้นท่านรองฯ ธชชัย ได้มีหนังสือที่ ทม ๐๓๔๑/๑๘๓๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ ถึงผู้บังคับการตำรวจนครบาลและนักวิชาการ ๓ ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยและสำรวจพื้นที่ในครั้งนั้นด้วย และเมื่อเสร็จการแล้วก็ได้มีหนังสือที่ ทม ๐๓๔๑/๑๓๑๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ขอบคุณในความอนุเคราะห์ทั้งปวงอีกด้วย

เมื่อข้อมูลต่างๆ มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในระดับหนึ่งแล้ว จึงได้นำเสนอเป็นการเกริ่นให้ที่ประชุมคณะกรรมการติดตาม ครั้งแรกในการประชุมคณะกรรมการครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ เมื่อวันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และต่อมาในการประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ เมื่อวันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๐ บรรยายในรายงานการประชุมดังนี้

๒. ค่ายดาวรักมีจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่ตั้นของอุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในอดีต พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ซึ่งพระราชนายาเจ้าดาวรักมีในพระบาทสมเด็จพระปูลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงใช้เป็นที่ประทับหลังจากเสด็จกลับจากกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. ๒๔๕๗ ได้ทรงสร้าง พระตำหนักบนที่ดินดังกล่าว โดยประทานชื่อว่า พระตำหนักดาวภารีมย์ ในปี พ.ศ. ๒๔๖๒ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายขยายการศึกษาสู่ภูมิภาค โดยเลือกจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการศึกษา สำหรับภาคเหนือ อุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัยในขณะนั้นสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ตั้ง คณะกรรมการเพื่อจัดทำที่ดินตามนโยบายและในที่สุดเลือกให้ที่ดินแปลงดังกล่าว โดยได้ซื้อจาก ทายาทของพระราชนายาเจ้าดาวรักมีในราชา ๓ แสน ๕ หมื่นบาท และได้มีการมอบโอนกันอย่าง ถูกต้อง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ กองกำกับการตำรวจตะเวนชายแดน เขต ๕ มีความจำเป็นทาง ยุทธศาสตร์ที่จะต้องจัดตั้งค่ายในพื้นที่มีสาธารณูปโภคพื้นฐาน และอยู่ติดกับที่ว่าการอำเภอแม่ริม กรรมตำรวจนี้ได้สำรวจเนินที่บริเวณพื้นที่พระตำหนักดาวภารีมย์เป็นสถานที่ที่เหมาะสม พลตำรวจนอก เช่น คริyananท์ อธิบดีกรมตำรวจนิสัยนั้น จึงได้เรื่องขออนุมัติที่ดินแปลงนี้จากจุฬาฯ โดยมีการ ก่อสร้างสาธารณูปโภค อาคารที่ทำการ บ้านพัก สนามบิน อาคารโรงเก็บเครื่องบิน และอาคาร ประกอบอื่นๆ ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการรังวัดที่ดินปรากฏว่ามีพื้นที่ทั้งหมด ๕๙ ไร ๑ งาน ๘๓ ตารางวา ได้รับเอกสาร นส.๓ เรียบร้อย และได้เปลี่ยนเป็นโฉนด โดยได้รับโฉนดเลขที่ ๒๙๙๙ เล่ม ๒๒๐ หน้า ๑๙ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ออก ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ระบุให้อุปัลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้ใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าว

ปัจจุบันกองกำกับการตำรวจตะเวนชายแดนที่ ๓๓ ได้เคลื่อนย้ายกำลังไปยังสถานที่ แห่งใหม่ อุพัลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงจัดตั้งโครงการดาวภารีมย์ขึ้น ซึ่งประกอบด้วย ๑) การบูรณะ พระตำหนักดาวภารีมย์และบริเวณสวนเจ้าล้านาย ซึ่งมีพระอนุสาวรีย์พระราชนายาและต้นลิ้นจี่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงปลูกไว้อยู่ในบริเวณด้วย ๒) การพัฒนาที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ ทางการศึกษาของจุฬาฯ โดยจะอยู่ในรูปของสถานีวิจัย เช่น สถานีวิจัยเกี่ยวกับผึ้ง หรือสถานีวิจัย ทางพุกฆาลศตร์ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะได้ศึกษาขั้นรายละเอียด วางแผนและดำเนินการพัฒนาและใช้ประโยชน์ต่อไป

๒.๗ พิธีถวายสักการะและบวงสรวงพระราชทานเจ้าดาวรักมี

ในระหว่างที่มีการเจรจาในเบื้องต้นกับทาง ตชด. นั้น ข่าวเรื่องมหาวิทยาลัยจะเข้าไปบูรณะ พระตำหนักดาวภารีมย์ก็แพร่หลายไปอย่างกว้างขวางรวดเร็วมาก มีทั้งที่ติดต่อกันจากสมาคมนิสิตเก่าฯ ภาคเหนือ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ (ในขณะนั้นคือ คุณพลากร สุวรรณรัฐ ซึ่งเป็นนิสิตเก่าวรษณ์ศาสตร์ รุ่นน้อง และไปเข้าเรียนที่วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๓ ด้วยกัน) เป็นประธาน และมีที่ติดต่อ ขอทราบรายละเอียดจากกลุ่มเจ้านายฝ่ายเหนือ ซึ่งต่อมาได้เข้ามาร่วมงานและมีบทบาทสำคัญมากจน

ทำให้ทุกๆอย่างสำเร็จได้ด้วยดียิ่ง ทาง ดชด. และชาวบ้านใกล้เคียงก็มีส่วนสำคัญที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติการเมืองพระราชชayaเจ้าดารารัศมี ข้อหนึ่งซึ่งทุกฝ่ายกล่าวถึงตรงกันก็คือ ขอให้จัดพิธีบวงสรวง พระวิรัญญาณของพระราชชayaเพื่อบอกกล่าวราواเรื่องหังหมดร่วมทั้งขอประทานอนุญาตเข้าดำเนินการ ปรับปรุงพระตำแหน่งดารารัศมีเสียก่อนด้วย

แน่นอนว่าข้อมูลต่างๆ เหล่านั้นรวมไปถึงบุญญาภิหารต่างๆ ด้วย โดยเฉพาะทาง ตชด. ในที่นั้น ต่างเคารพลักษณะพระราชชายาว่าเป็นองค์ศักดิ์สิทธิ์และคุ้มครองพวง ตชด. ทั้งหลายให้อยู่รอดปลอดภัย และเป็นสุขมาโดยตลอด ว่ากันว่าไม่มีใครยอมเสียดกรายไปที่พระตำแหน่งในตอนมีค่าเลยก็มี (คงจะหมายถึงพวงที่คิดไม่ดี ทำไม่ดีเอาไว้เป็นการเฉพาะ)

แม้ว่าในตอนนั้นจะยังไม่แน่ใจเท่าใดนักในการตัดสินใจที่จะบูรณะพระแท่นหักดราภิรมย์ แต่การลีบคันข้อมูลเบื้องต้นและประมวลสถานการณ์ในเชิงกลยุทธ์แล้วก็พบว่า่น่าจะเป็นจังหวะเวลาและกลวิธีที่ดีที่สุดในการแสดงเจตนาภัยในนามของมหาวิทยาลัย ประกาศยืนยันการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินและเตรียมการเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้น (รวมกับ ตชด. ในเบื้องต้น) เพราะว่าทั้งหมดนี้แล้วก็ยังไม่มั่นใจว่าเมื่อเสนอกล่าวหาวิทยาลัยพิจารณาเรื่องนี้ ลักษณะมหาวิทยาลัยจะตัดสินใจอย่างไร หลายคนเชื่อว่า อธิการบดีมีบทบาทซึ่งนำลักษณะมหาวิทยาลัยได้มากและลักษณะมหาวิทยาลัยมักจะยอมตามอธิการบดี แต่ในฐานะของอธิการบดีเองกลับคิดตรงกันข้ามว่าอธิการบดีต้องให้เกียรติแก่ลักษณะมหาวิทยาลัย ต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนแก่ลักษณะมหาวิทยาลัยให้ลักษณะมหาวิทยาลัยพิจารณาตัดสินใจโดยไม่ชี้นำ ความพยายามทำตามกรอบความคิดนี้จะต้องให้ปริ่งใส่แม่จะมีหลายคนที่ไม่พอใจรู้ในกระบวนการทำงานของลักษณะมหาวิทยาลัยและวิพากษ์วิจารณ์ไปต่างๆ นานา ถ้าหากไม่พยายามจะรักษา “สถาบัน” ของมหาวิทยาลัยให้ไม่เกียรติและศักดิ์ศรีแล้ว การทำการใดๆ ของมหาวิทยาลัยในภายหลังน่าจะยากยิ่ง เนื่องจากจะไม่มีองค์คุณะบคคลที่กำหนดนโยบายและกำกับการทำงานของอธิการบดีอีก

ในที่สุดก็คิดว่า่น่าจะประมวลข้อมูลสรุปทั้งหมดได้แล้วเสร็จทันเนื่องอุสกาหาราษฎร์พิจารณาตัดสินใจได้ในการประชุมปลายเดือนธันวาคม ๒๕๔๐ จึงตัดสินใจว่าถ้าเช่นนั้นก็ควรต้องจัดพิธีการบวงสรวงเลี้ยงก่อน หากแม้มีสัญญาณใดๆ บ่งบอกข้อดีข้อดีของว่าคิดไม่ถูกต้องเหมาะสม ก็จะยังพอ มีเวลาจะลองหรือยุติเรื่องนี้ได้ทันการ ประจวบกับเป็นช่วงเวลาที่จะมีการจัดพิธีถวายสักการะพระราชนายา เจ้าฯ ารักษ์มี ที่ลานหน้าพระอนุสาวรีย์ที่พระต่ำหนักฯ ในวันที่ ๙ ธันวาคม ซึ่งทาง ตชด. จังหวัดและ เจ้านายฝ่ายเหนือร่วมกันจัดพิธีเป็นประจำทุกปีเสมอมาเมื่อได้ขาด ด้วยเหตุนั้นเองเมื่อ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดพิธีบวงสรวงขึ้นคณะหนึ่งรวม ๑๑ คน ได้ขอให้รองฯ รัชชัย เป็นประธานกรรมการ มีประธานสภากณาจารย์ กับผู้แทนสภากณาจารย์ เป็นกรรมการด้วยเพื่อจะได้รับรู้ รับทราบและจะได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาให้ประโยชน์ที่ดีนี้ด้วยกันในอนาคต และได้เชิญ ม.ร.ว. พัฒน์ฉัตร รพีพัฒน์ หรือ คณฑัญแห้ว เป็นกรรมการด้วย จำได้ว่ารองศาสตราจารย์ ดร.รัชนา

คานติยานนท์ เป็นผู้แทนสภากមการจารย์ในคราวนี้ เปิดประชุมครั้งแรกเมื่อวันพุธ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๘๐ เวลา ๑๕.๐๐ น. ใช้เวลาไม่นานก็ถกลงกันเป็นมติดำเนินการได้ คงจะเพาะเป็นประเด็นที่ลังผลดีแก่มหาวิทยาลัยและทุกฝ่ายเห็นตรงกัน ตกลงว่าจะจัดงานในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๘๐ พร้อมกับมีผู้แทนขึ้นไปถวายสักการะในคราวเดียวกัน

จำได้แม่นยำว่าเมื่อถึงวันพิธีการ ผู้ที่รับเป็นธุระจัดเตรียมข้าวของต่างๆ รวมทั้งประสานงานหลักๆ ทั้งสองท่านคือ อาจารย์ศิรินันท์ และอาจารย์กรรณิการ์ (หมายถึง ผู้ช่วยอธิการบดีในครั้งนั้นคือรองศาสตราจารย์ศิรินันท์ ชนิตยวงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ สัจกุล) ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างดีเยี่ยม โดยเฉพาะในส่วนที่ต้องประสานงานกับทางจังหวัด เจ้านายฝ่ายเหนือ และ ตชด. ท่านผู้บัญชาการตำรวจตะเวนชายแดน (พล.ต.ก.ชลิต) และท่านผู้ว่าราชการจังหวัด (คุณพลากร) ได้มาร่วมในพิธีถวายสักการะ ส่วนทางเจ้านายฝ่ายเหนือนั้นมีมาจำนวนมาก ไม่รู้ว่าใครเป็นโครงน้ำงา แต่มีผู้เล่าให้ฟังว่าปีนี้มาร่วมพิธีถวายสักการะมากเป็นพิเศษ ด้วยรู้ข่าวเรื่องมหาวิทยาลัยจะเข้าบูรณะพระตำหนักฯ จึงต่างให้ความสนใจกันมาก

ในส่วนพิธีบวงสรวงที่ทางมหาวิทยาลัยดำเนินการนั้นจัดขึ้นโดยกระชับ ทางเจ้านายฝ่ายเหนือได้ช่วยนิมนต์พระสงฆ์จากวัดป่าดาวกิริมย์ (วัดที่เคยมีข้อพิพาทกับมหาวิทยาลัยเรื่องที่ดินแปลงนี้มาก่อนนั้นเอง) มา ๑ รูปเพื่อทำพิธี รู้สึกได้เลยว่าการดำเนินการต่างๆ น่าจะราบรื่นและไม่มีปัญหาอุปสรรคใดในตอนท้ายของพิธีก็ได้นิมนต์พระสงค์ประพรหมน้ำมนต์รอบพระตำหนักฯ และทุกซอกมุมในพระตำหนักฯ รวมทั้งชั้นบนใต้หลังคาด้วย จำได้ว่าได้ยิน ๒-๓ ท่านที่เดินตามมาประภาทั้งพระตำหนักฯ ห้อมแต่ดอกมะลิอบอวลไปทั่วแม้จะไม่มีดอกมะลิในพิธีก็ตาม

อันที่จริงก่อนหน้านั้นก็ได้ไปทำพิธีประกอบตามที่มีนิมิตแจ้งมาคือไปกราบสักการะที่กู่พระราชชาญาและกู่เจ้านายฝ่ายเหนือ ที่สร้างรวมไว้ที่ข้างวัดสวนดอก ที่บริเวณกู่ที่วัดสวนดอกนั้นมีอารีกุรเบญจมบุรีเป็นข้อมูลให้รู้พระราชชาญาเจ้าต้าราวีคมีเป็นผู้ดาริและรับรวมอธิษฐานราชวงศ์ฝ่ายเหนือทั้งหลายมาสร้างเป็นกู่บรรจุอธิษฐานนั้น และได้ไปถวายสักการะที่อนสาวรีย์สามกษัตริย์ เพื่อความเป็นสิริมงคลด้วย

๒.๕ การประชุมร่วมครั้งแรกกับ ตชด.

จากการประสานงานโดย รองฯ อธชัย และคณะ ทางกรมตำรวจนำโดยผู้บัญชาการตำรวจตะเวนชายแดน (พล.ต.ท. ชลิต วิเศษชาร) ได้มีหนังสือที่ มท ๐๖๐๔.๖๓๓/๑๐๗๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ แจ้งให้ทราบว่าทีมมหาวิทยาลัยมีหนังสือขอนัดหมายอธิบดีกรมตำรวจนำโดยผู้บัญชาการตำรวจตะเวนชายแดน (พล.ต.ท. ชลิต วิเศษชาร) ให้มีการประชุมที่ห้องบังคับการตำรวจนครบาล ตึก ๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐ ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. ที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ตึก ๓ สำนักงานตำรวจนครบาล ๑๐๑๑๐ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่คาดหวังได้ว่าทุกๆ อย่างจะเป็นไปโดยเรียบร้อยตามที่หวังไว้ในหนึ่งวันที่ไปเชียงใหม่

ผลการประชุมในครั้งแรกนี้เป็นที่น่าประทับใจมาก และที่น่าลังกวดีคือ ทางฝ่ายมหาวิทยาลัยเอง มีผู้บันทึกประเด็นสำคัญๆ ไว้ แต่ไม่มีผู้ใด Jen บันทึกการประชุม เข้าใจว่าคงจะลืมมอบหมายกัน เพราะวุ่นอยู่ กับธุระหลายเรื่อง ทาง ตชด. เสียอีกที่เป็นฝ่ายจดบันทึกได้ดี เท่าที่อ่านแล้วพบว่าดีเยี่ยมทีเดียว เพราะ สามารถบันทึกไว้ได้ครบถ้วนทุกประเด็นและละเอียด ทำให้นึกถึงว่ามหาวิทยาลัยน่าจะได้มีฝ่ายเลขานุการ ที่มีทักษะสูงเช่นนี้บ้าง

เพื่อให้ได้สาระครบถ้วนแก่การบันทึกเป็นปูมหลังไว้ในเอกสารนี้ จึงขอคัดลอกรายงานการประชุม นั้นลงไว้ทั้งหมดโดยไม่มีการตัดต่อตัดแบ่งทั้งสิ้น

**รายงานการประชุม เรื่องพิจารณาการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างในค่ายครัวรัฐมี
ครั้งที่ ๑/๔๐ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ กองบังคับการตำรวจนครบาลแขวงภาค ๓**

ผู้มาประชุม

๑. พล.ต.ท. ชลิต วิเศษธาร	ผบช.ตชด.	ประธานในที่ประชุม
๒. พล.ต.ต. บวร สงคศิริ	ผบก.ตชด.ภาค ๓	
๓. ศ.ดร. เทียนชาญ กีระนันทน์	อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
๔. ศ.ดร. เกื้อ วงศ์บุญสิน	คณะอาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
๕. รศ. ศรีวังค์ สุเมตร	"	
๖. รศ. ประเสริฐ ศิลพพัฒน์	"	
๗. รศ. บัญชิด 茱ลาสาร	"	
๘. รศ.ดร. อนงค์นาฎ เถกิงวิทย์	"	
๙. ผศ.ดร. บรรณีกาวงศ์ สุจกุล	"	
๑๐. ผศ.พญ. สุรังค์ อกุลรัตนะ	"	
๑๑. พ.ต.อ. เกรียงศักดิ์ สุริโย	รอง ผบก.ตชด.ภาค ๓	
๑๒. พ.ต.อ. ไพบูลย์ จันทร์มณี	"	
๑๓. พ.ต.อ. สาโนดย์ โพธิพูนศักดิ์	"	
๑๔. พ.ต.อ. อันุสรณ์ ฤทธิ์	"	
๑๕. พ.ต.อ. เอกพันธ์ มนัสศรี	นายแพทย์พิเชฐ ดร.พต.	
๑๖. พ.ต.อ. ณรงค์ ภักดี	ผกก.อภ.ตชด.ภาค ๓	
๑๗. พ.ต.อ. ประสาทพร บุญเดช	ผกก.ตชด.๓๓	
๑๘. พ.ต.ท. สงวนศักดิ์ กิตยานุรักษ์	รอง ผกก.อภ.บก.ตชด.ภาค ๓	
๑๙. พ.ต.ท. มนัส หยุ่ยenneo	หนผ.๑ กก.ตชด.๓๓	
๒๐. พ.ต.ท. สุริวงศ์ ณ บุญหลง	หนผ.๔ กก.อภ.บก.ตชด.ภาค ๓	

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายพลากร สุวรรณรัตน์	ผู้อำนวยการจังหวัดเชียงใหม่
๒. คุณหญิงเจ้ารัพันธ์ สุวิทกุล	เจ้านายฝ่ายเหนือ
๓. เจ้าวงศ์ลักษณ์ เชียงใหม่	"
๔. ม.ร.ว. พัฒนาตระ ระพพัฒน์	"
๕. รศ.ดร. นรินทร์ ทองศิริ	อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๖. รศ.ดร. เมญ่าจารุรรณ ทองศิริ	อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

พ.ล.ต.ท.ชลิต วิเศษรา ผบช.ดชด.

ท่านอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านผู้ใหญ่ฝ่ายเหนือ ทางตำรวจตะเวนชายแดนต้องขอขอบคุณทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้กรุณาให้ใช้พื้นที่เป็นที่ตั้งหน่วย ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ ตำรวจตะเวนชายแดนใช้เป็นที่ตั้งของ กก.ดชด.เขต ๕ ทำให้การปฏิบัติภารกิจในการรักษาสถานการณ์ชายแดนในเรื่องของการป้องกันปราบปรามยาเสพติด การป้องกันปราบปรามการตัดไม้ท้าวไลป่าโดยเฉพาะงานในด้านการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการจัดตั้งโรงเรียนชาวเช้า ต่อมาก็เปลี่ยนไปเป็น ร.ร.ดชด. ทำให้ชาวเช้าที่ห่างไกลได้มีโอกาสเรียนรู้หนังสือและพัฒนาคุณภาพชีวิตจากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาที่ประสบความสำเร็จก็เนื่องมาจากได้มีการทำการที่แน่นัด โดยเฉพาะพื้นที่นี้ทาง ดชด. ถือว่าเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ได้คุ้มครองป้องรักษา ดชด. ทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จได้ จึงเป็นที่ยึดถือกันมาต่อสืบແນนจะปรับซื้อเปลี่ยนหน่วย สำหรับหน่วยงานที่ร่วมทำงานในพื้นที่นอกจาก ดชด. ก็ยังมีหน่วยบินตำรวจ ซึ่งการปฏิบัติงานของ ดชด. ถ้าไม่ได้หน่วยบินตำรวจต้องประสบความสูญเสียเป็นอย่างมาก และโรงพยาบาลدارารักษ์ซึ่งเป็นสาขานี้ของโรงพยาบาลตำรวจนี้ได้มายู่ในพื้นที่เพื่อจะได้ดูแล ดชด. รวมถึงตำรวจหน่วยอื่น ๆ และประชาชน อันนี้คือความเป็นมาของกองบังคับการตำรวจตะเวนชายแดน ภาค ๓ หรือกองกำกับการตำรวจตะเวนชายแดน ๕ (เดิม) ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่นี้ ต่อมาก็ได้รับหนังสือจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่แจ้งความจำเป็นที่จะใช้พื้นที่นี้ห้ามครั้ง ซึ่งตัวผู้บังคับการได้ตั้งใจไว้วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นวันคล้ายวันสิ่งพราชาที่เจ้าดารารักษ์ จะต้องมาให้ได้ประกอบกับทางจุฬาลงกรณ์ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมตำรวจ และอธิบดีกรมตำรวจได้โทรศัพท์มาหาผู้บังคับการที่รักษาดูแล ดชด. ซึ่งท่านก้มอบหมายให้ประชุมแทนท่านด้วย

พ.ล.ต.ต.บวร สงคศิริ ผบก.ดชด.ภาค ๓

- ความเป็นมาของพื้นที่

ในอดีตพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ ที่พระราชนายาเจ้าดารารักษ์ทรงใช้เป็นที่ประทับหลังจากพระราชนายาเดิมกลับจากกรุงเทพฯ ในปี ๒๕๔๗ หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระปูลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จสรวงสุข โดยในขณะที่ประทับจะทรงปฏิบัติพระราชภารกิจต่างๆ เช่น ด้านการเกษตร และวัฒนธรรมรวมถึงการครองตน ที่ท่านได้วางแบบอย่างที่ตั้งสำหรับชนชาวภาคเหนือ โดยเฉพาะการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นเมือง ก่อนสิ่งพราชาที่พำนัชใน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ทรงทำพินัยกรรมรถกให้กับทายาทโดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๕ ส่วน ซึ่งในการต่อมาเจ้าแก้วมงคล กับ นางแสงดาว ณ เชียงใหม่ ซึ่งได้รับมรดกตามพินัยกรรม ๑ ส่วน ได้ขอซื้อจากทายาทคนอื่น ๆ อีก ๓ ส่วน เพื่อให้เป็นที่สืบสืบทอดกัน เนื่องจากเห็นว่าสถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติแด่พระราชนายาเจ้าดารารักษ์ จึงควรที่จะเก็บรักษาพื้นที่นี้ไว้ให้อบุชนรุ่นหลังได้ศึกษาต่อไป ต่อมาในปี ๒๕๕๒ ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เสนอขอซื้อที่ดินนี้จากเจ้าของเดิมเนื่องจากทางจุฬาลงกรณ์ฯ ได้พิจารณาเห็นว่าพระราชนายาเจ้าดารารักษ์ เป็นพระราชนายาใน

สมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์เจ้าอยู่หัวฯ ซึ่งถือเป็นนามที่ทางวุฒาฯ ได้ใช้เป็นนามหน่วยของสถาบัน
ซึ่งชื่อในจำนวนเงิน ๓๕๐,๐๐๐ บาท ในปี ๒๔๘๗ ได้รับจากเจ้าแก้วมงคล และ นางแสงดาว
ณ เชียงใหม่ และมีการมอบอนุกรรมลิฟท์เรียบร้อยในปี ๒๔๙๒

เนื่องจากสถานการณ์การก่อการร้ายคอมมิวนิสต์และสถานการณ์ด้านชนกลุ่มน้อย จันทบุรีได้ประสบปัญหานี้ในพื้นที่ทางภาคเหนือ มีการซ่องซุ่มกำลังอาชญากรรม ทำการค้ายาเสพติด รัฐบาลในสมัยยิ่งยวดตั้งกองบัญชาการรักษาชายแดนด้านพายพันธุ์ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือ และต่อมาได้มีการปรับส่วนราชการออกเป็น กก.ดชด.เขต ๕ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวตนนั้น เนื่องจากมีความจำเป็นที่จะต้องใช้พื้นที่เป็นสำนักงานจึงได้เห็นว่ามีบริเวณพื้นที่ดังกล่าวที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นสถานที่ในการดังสำนักงานของ ดชด. พล.ต.อ. พ่อ ศรียานนท์ อธីบดีกรมตำรวจ จึงได้เจรจาขอใช้สถานที่จากจุฬาฯ เป็นที่ตั้งของ ดชด. ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา และทาง กก.ดชด.เขต ๕ ได้มีการจัดสร้างระบบสาธารณูปโภค อาคารที่ทำการ บ้านพักกรรมการอาคารโรงเก็บเครื่องยนต์ อาคารประภากอน อื่น ๆ ตามความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการปฏิบัติราชการตามงบประมาณที่ได้รับ ต่อมาในปี ๒๕๐๘ ได้เกิดการพิพาทระหว่างวัดป่าด้าราภิรมย์ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านหลังค่ายครัวมิกกับทางจุฬาฯ ในเรื่องเกี่ยวกับที่ดิน ก็ปรากฏว่าทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ กก.ดชด.เขต ๕ เป็นตัวแทนการเจรจาที่ดิน จนกระทั่งต่อมาในปี ๒๕๑๗ จึงได้มีการดำเนินการรังวัดที่ดินในบริเวณนี้และได้มีการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์และทางจุฬาฯ ได้มีราชโองการที่ดินส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ดินที่พิพาทกับทางวัดป่าด้าราภิรมย์ให้กับทางวัด จำนวน ๒๔ ไร่เศษ ซึ่งผลจากการรังวัดที่ดินดังกล่าวในครั้งนั้น ทำให้ที่ดินของทางจุฬาฯ เหลืออยู่ ๔๙ ไร่เศษ ซึ่งในขณะนี้ ดชด. ได้ใช้ประโยชน์

ต่อมาในปี ๒๕๑๕ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ปรับบัญชีการแบ่งส่วนราชการของ กองบัญชาการตำรวจตะเวนชายแดนใหม่ มีการจัดตั้งกองบังคับการตำรวจตะเวนชายแดนขึ้น ทั้ง ๔ ภาค ซึ่งภาคเหนือเป็น กองบังคับการตำรวจตะเวนชายแดน ภาค ๓ (บก.ดชด.ภาค ๓) เพื่อที่จะทำการควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติของหน่วยร่องในระดับกองกำกับการ (กก.ดชด.) ใน พื้นที่ภาคเหนือทั้งหมด ซึ่งทางกองบัญชาการตำรวจตะเวนชายแดน (บช.ดชด.) ได้พิจารณา เห็นว่าที่ดินที่ขอใช้จากจุฬาฯ น่าจะไม่เพียงพอที่จะใช้เป็นสถานที่ราชการ จึงได้ใช้บันประมาณ ขอเชื้อที่ดินของเอกชนที่อยู่ใกล้ที่ดินของจุฬาฯ ทางด้านทิศตะวันออกเนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่เศษ เป็นที่ของกรมตำรวจน้ำและขณะนี้ได้เขียนหนังสือขอรับโอนไว้แล้ว ในขณะนี้ที่ดินที่ส่วน ของจุฬาฯ และในส่วนที่ทางกรมตำรวจน้ำเป็นราชพัสดุ มีการจัดสร้างอาคารสถานที่ราชการ บ้านพัก และอาคารบรรจุภัณฑ์ฯ อยู่ห่างจากส่วน ต่อมาในปี ๒๕๑๖ - ๒๕๑๗ สถานการณ์ภายใน ประเทศค่อนข้างจะมีความขัดแย้งระหว่างอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ กับอุดมการณ์ประชาธิปไตย ก็ทำให้มีการปราบปรามการก่อการร้ายในประเทศไทยค่อนข้างรุนแรง จากการปราบปรามนั้นปรากฏว่า ตำรวจ ทหาร ราชมูรติ ได้รับบาดเจ็บจากการถูก สเมเด็จพระครินทรบรมราชชนนี จึงได้มี พระราชดำริให้ทรงสำนักงานแพทย์ใหญ่กรมตำรวจนัดตั้งหน่วยแพทย์อาสาสาขาวิชานี้ในพื้นที่ ทั่วประเทศ โดยเริ่มที่ภาคเหนือ แต่ปรากฏว่าโครงสร้างนี้เริ่มที่ภาคเหนือได้เพียงแห่งเดียว ก็คือ โรงพยาบาลราษฎร์వิชัย ต่อมาในปี ๒๕๑๗ บช.ดชด. มีโครงการปรับบัญชีการปฏิบัติงานโดยเฉพาะ

อย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมของกำลังพล การฝึกเพิ่มเติมสิ่งให้ทันวัยในสังกัดที่มีพื้นที่คับแคบ ในตอนนั้นค่ายดราเวอร์ค้มห่วงของตำรวจตั้งอยู่ คือ บก.ดชด.ภาค ๓, โรงพยาบาลดราเวอร์ค้ม หน่วยบินตำรวจจังหวัดเชียงใหม่ กก.ดชด.๓๓ ปราภูว่าที่ดินที่มีอยู่ในขณะนั้นคับแคบ ไม่สามารถที่จะขยายการปฏิบัติงานได้ ทาง บช.ดชด. จึงให้ กก.ดชด.๓๓ ขยายหน่วยไปตั้งข้างนอกที่ อ.สันทรายในปี ๒๕๓๑ และได้เคลื่อนย้ายกำลังพลและครอบครัวไปทั้งหมดเมื่อปี ๒๕๓๗ ในขณะนี้ ที่ดินค่ายดราเวอร์ค้ม มีหน่วยราชการของ ดชด. ตั้งอยู่ ๓ หน่วย คือ บก.ดชด.ภาค ๓, โรงพยาบาลดราเวอร์ค้ม, หน่วยบินตำรวจนครบาลเชียงใหม่ เนื่องจากพื้นที่ของ บก.ดชด.ภาค ๓ และบริเวณค่ายดราเวอร์ค้ม มีหน่วยงานทั้งหมด ๓ หน่วย นอกจากนี้จากที่บัญชาดิราชการและยังมีครอบครัวของทางราชการตำรวจอยู่อีกมาก ซึ่งขณะนี้ ดชด. ยังมีความต้องการที่จะขอความอนุเคราะห์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการที่จะขอใช้พื้นที่นี้เพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงานและที่พักของครอบครัวต่อไปในอนาคต ซึ่งกรรมการเสนอแผนงานในการใช้อาคารสถานที่ที่ดินในค่ายดราเวอร์ค้ม ดังต่อไปนี้

พระตำแหน่งดราเวอร์คุมจะเข้าทະเบียนเป็นโบราณสถาน เพื่อจะใช้เป็นพิพิธภัณฑ์ และทราบจากทางอธิการบดีว่าจะทำเป็นพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านของภาคเหนือ ซึ่งทาง ดชด. จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่และอาคารของ กก.ดชด. ๓๓ (เดิม ในขณะนี้ใช้เป็นที่ทำการของ บก.ดชด.ภาค ๓ ใช้เป็นที่ทำการของกองร้อยสนับสนุนฯ และที่รวมพลรถยนต์ของหมวดขนส่ง อาคารกองร้อย ใช้เป็นที่ตั้งของหมวดเคลื่อนที่เรือซึ่งใช้ในการบำรุงปรามยาเสพติด นอกจากนั้นเวลาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จแปรพระราชฐานมาประทับที่พระตำแหน่งดราเวอร์คุม ได้ใช้เป็นที่พักของกำลังพลที่มาจาก กก.สอ.ดชด. ในการถวายความปลดภัย นอกจากนี้เป็นอาคารแฟลตที่พักของ กก.ดชด. ๓๓ (เดิม) ซึ่งขณะนี้กรรมตำรวจได้มีคำสั่งอนุมัติให้โรงพยาบาลดราเวอร์ค้มใช้เป็นที่พักของช้าราชการในโรงพยาบาลดราเวอร์ค้ม นอกจากนี้เป็นอาคารห้องพัก ห้องแกรส่วนใหญ่ทำด้วยไม้ซึ่งขณะนี้ บก.ดชด.ภาค ๓ ได้รับมอบโอนจาก กก.ดชด. ๓๓ มาใช้ประโยชน์รวมอาคารที่ กก.ดชด. ๓๓ มอบโอนให้กับ บก.ดชด.ภาค ๓ ทั้งหมด ๓๗ หลัง ซึ่งบางส่วนใช้ประโยชน์ได้ บางส่วนชำรุด ซึ่งขณะนี้ได้ทำนังลือของอนุมัติกรรมตำรวจ ทำลายบางส่วน ซึ่งในการดำเนินการของ บก.ดชด.ภาค ๓ ในการใช้อาคารสถานที่ที่ได้รับอนุเคราะห์จากจุฬาลงกรณ์ฯ ใช้เป็นที่ทำงาน ที่พักอาศัยอยู่ในขณะนี้ รู้สึกดีใจที่ได้ดูแลสถานที่ให้กับทางจุฬาฯ และคิดว่าทาง ดชด. จะช่วยรักษาพื้นที่ไว้ ในอนาคตถ้าทางจุฬาฯ ให้ บก.ดชด.ภาค ๓ อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่อไปในส่วนที่ทางจุฬาฯ เมื่อเจ้าของอยู่ ๔๙ ไว้เศษ

อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ท่านผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ท่านผู้บังคับการตำรวจตระเวนชายแดน ภาค ๓ ท่านรอง ผบก.ฯ และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ขออนุญาตกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบ

ในฐานะที่ดูแลกิจการของจุฬาฯ โดยได้รับมอบหมายจากจุฬาฯ ประการแรกเมื่อเริ่มต้น คงมีข้อมูลที่ไม่ละเอียดไปถึงจุฬาฯ ว่า ดชด. ไม่ประสงค์จะใช้พื้นที่แล้ว เมื่อเป็นดังนี้ก็เกิดความกังวล เพราะว่าทางจุฬาฯ ได้รับการติดกรอบเชิงการกิจเพิ่มขึ้น ๒-๓ ประการ ในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมาเรื่องของ

วิทยาเขตในค่างจังหวัดโดยพยาบาลจะให้ทุกมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้วของรัฐเปิดเป็นวิทยาเขต ขณะเดียวกันสิ่งที่เป็นภารกิจที่ได้รับมอบมาด้วยก็คือเรื่องของคุณภาพการศึกษาวิจัยซึ่งเรามี ความกังวลว่าถ้าไม่ได้รับข้อมูลชัดเจนเลย เรายังคงตัดสินใจเรื่องนี้ลำบากมาก พยายามยืนอยู่โดยตลอดว่าจุดนี้ นี่จะเป็นมหาวิทยาลัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังแต่รัชกาลที่ ๕-๖ รัชกาล ที่ ๕ ทรงมีพระคุณล้นที่เริ่มราชฐานโรงเรียนข้าราชการพลเรือน และวางราชฐานอุดมศึกษาให้กับ จุฬาฯ และรัชกาลที่ ๖ ที่ทรงสถาปนามหาวิทยาลัยตามแนวพระราชดำริของพระราชนิรันดร์ จุฬาฯ จึงถือกำเนิดมาโดย ๒ พระองค์ เรายังเริ่มกังวลว่าทาง ตชด. ที่คงนี้ไปแล้วใครดู นั้นคือที่มาของ สมมุติฐาน ขอเรียนด้วยความเคร่งหนักถึงนี่คือที่มา เมื่อเป็นดังนี้เมื่อครั้งขึ้นมาประชุมที่เชียงใหม่ ก็ชวนกันว่าไม่ไปดูด้วยคาดการไม่เห็นและขออนุญาตเข้ามาดูที่นี่แล้วเข้ามา สิ่งที่ได้พบก็คือว่า วันนี้ ตัดสินใจว่าแม้จะมีป้ายหาเรื่องการเงินที่ช่วยไม่ได้ ผู้มีจะตัดสินใจเริ่มนับบุรณะพระดำเนินการวิริมย์ เพื่อจะวันที่เห็นดูแล้วต้องรับบุรณะ ต้องรับกอบกู้ขึ้นมา เพราะมีฉะนั้นจะสายเกินไปแล้วจะทำยาก และบังเอิญนับจากจุดนั้นก็ได้เห็นส่วนอาคารที่น่าจะได้ใช้ประโยชน์บางแห่งเพราะก็ได้ไปปรึกษา ได้ผู้รู้ที่มีความสามารถในการที่จะออกแบบศึกษาข้อมูลถึงประวัติศาสตร์ วรรณคดี และดูแลบุรณะ เรือนสำคัญของจุฬาฯ เสร็จไปแล้ว ๒ หลัง โดยเฉพาะเรือนบัญชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเรือนพราตราชา จึงได้ให้อาจารย์ขึ้นมาดูถูกว่าจะบุรณะได้หรือไม่ และได้ขออนุญาตทาง บก. ตชด. ภาค ๓ ได้ส่งนิสิตขึ้นมาสำรวจในรายละเอียดของตัวอาคาร การสำรวจได้สำรวจถึงขั้น ที่ค่อนข้างจะพร้อมที่จะทำแบบรายละเอียดที่อนุรักษ์ ซึ่งมีบางส่วนที่ ตชด. ได้ต่อเติมซึ่งจะต้องแก้ ส่วนนั้นออก เพื่อจะอนุรักษ์ให้เหมือนกับตอนที่สร้างทุกประการ ซึ่งข้อมูลขณะนี้พร้อมที่จะลง รายละเอียดจากนั้น สิ่งที่จุฬาฯ ต้องการคงไม่ใช่การขยายวิทยาเขตของนักเรียนมา แต่จุฬาฯ มี ความจำเป็นที่ต้องหาที่พื้นที่บางแห่งในที่ดังๆ กันในประเทศไทยเพื่อการศึกษาทดลองและวิจัยบางอย่าง ขณะนี้ได้มาแกล้งนี้มีเรื่องดังนี้เป็นต้น ความจริงมีเรื่องบูรณะและได้มายับปูน้ำจืดที่สูงมากๆ และได้ขอ พระราชทานชื่อและชื่นทะเบียนอนุกรรมวิathanของลองด้วยและเตรียมที่จะศึกษาอีกบางอย่าง เช่น เรื่อง ของกว้าง สั้น โดยไม่ได้มางานพื้นที่ แต่ออาศัยเป็นที่ทำการเล็กๆ ที่เรียกว่าสถาานวิจัยและสถานที่ วิจัยจริงๆ คงต้องอาศัยเอกสาร ดังนั้นจะหมายที่มาจามมหาวิทยาลัยด้วยเข้าใจว่า ตชด. จะไปจริงๆ ดังนั้นเราจะขอพื้นที่บางส่วน ถ้าไม่ใช้แล้วเป็นสถาานวิจัยที่อาจารย์ได้มาอาศัยพักพิงบ้านเป็นครั้งคราว ได้เป็นพื้นที่เก็บเครื่องมือเครื่องใช้ และจะเป็นประโยชน์ส่วนรวมซึ่งยังไม่คิดว่าในภาพที่เราเข้าใจ จุฬาลงกรณ์ฯ จะคิดจะนำทั้ง ๕๙ ไร่กลับไปทำประโยชน์ในขณะนี้หรืออนาคตอันใกล้ แต่อย่าง อาจจะว่าถ้าก็มีพื้นที่ตรงนี้สำรองให้เราได้ทำสถาานวิจัยบ้าง การใช้ประโยชน์เช่นนี้จะเป็นการใช้ ประโยชน์ร่วมซึ่งใช้พื้นที่นี้ได้สมดุลบรรลุประสงค์มากขึ้น โดยที่แน่นอนเรื่องความปลอดภัยและความ มั่นคงของ ตชด. ก็เป็นหัวใจ ก็คิดว่าส่วนนี้ก็จะไม่ละลับละล้าง และต้องเป็นงานที่ไม่ขัดแย้งกัน ก็โดยความเชื่อมั่นว่าบางพื้นที่สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ ก็ยังคงยึดมั่นในคำอธิการบดีเดิม เมื่อปี ๒๔๘๙ ซึ่งเข้าใจว่าเป็นช่วงต่างประเทศว่าคงต้องขอความอนุเคราะห์ทาง ตชด. นั้น ได้ช่วย ให้ความอนุเคราะห์ในการที่จะดูแลพื้นที่สำคัญของประวัติศาสตร์ของประเทศไทยได้ และขอให้ได้ ประโยชน์ร่วมกัน

เรื่องรายละเอียดสำหรับพระดำเนินการวิริมย์นี้ ถ้าเป็นไปได้จะทำการบุรณะก่อนที่จะ ขึ้นทะเบียน เพราะถ้าขึ้นทะเบียนแล้วจะยุ่งยากในการที่จะบุรณะ เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าเราทำได้เราจะ บุรณะพระดำเนินกันนี้ นอกจากอาคารที่เป็นเปลือกนอกจะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะนำทุกอย่างกลับสู่

สภาพเดิมก่อนที่รัฐพิพาราชชาทางประชารัตน์ประชานมีเข่น เดิมพระบรมอยุทได้เอกสารับที่เดิม เพื่อคนรุ่นหลังจะได้เห็นสิ่งที่เป็นมาในอดีต แล้วเป็นพิพิธภัณฑ์ที่เปิดให้ประชาชนล้านนาจะได้เข้าเยี่ยมชมได้ นี้คือสิ่งที่คิด และที่สำคัญที่ได้กราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ พระองค์ท่าน ทรงถามถึงต้นลิ้นจี่ ๒ ต้นที่ทรงปลูก ซึ่งคงต้องดูแลด้วย เมื่อลังรายละเอียดแล้วคงมีทางที่จะทำร่วมกันได้ เพราะทางฝ่ายเหนือก็จะเป็นกำลังสำคัญอย่างยิ่งที่จะร่วมกัน ก็ขอเรียนเจตนารมณ์ทางจดหมายว่าไม่ได้เดินทางว่าจะเอาทั้ง ๔๙ ไว้ ที่เราขอคืนเพียงแต่ว่าถ้าไม่ใช้ตรงไหนขอให้เราได้มีส่วนร่วมในการทำประโยชน์สถานะนี้วิจัยอันนี้

นายพลากร สุวรรณรัฐ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ทวีภาคีระหว่างผู้บริหารชื่อในฐานะผู้ใช้ที่ดิน โดยมีกระทรวงการคลังเป็นเจ้าของที่ดินและจุฬาลงกรณ์เป็นผู้ใช้ที่ดินตามโฉนด แต่อย่างไรก็ตาม ดังนี้ ได้เข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่นี้เพื่อรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของชาติมานาน โดยความยินยอมของทางมหาวิทยาลัย ฉะนั้น เมื่อเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไปและทางจุฬาลงกรณ์ฯ ได้ทราบว่าทาง ดชด. อาจจะขยายบัญชีรายออกไปหรือมีพื้นที่บางส่วนเหลืออยู่ก็จะขอมาใช้ประโยชน์บ้างก็เป็นเรื่องของห้องสองฝ่าย ทางจังหวัดและทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายเหนือ ผู้ทรงคุณวุฒิทางเชียงใหม่ ก็คงเป็นก้องเชียร์ เมื่อได้ข้อมูลที่ดี ก็คิดว่ากองเรือรักษาดูโอที่จะลงมาช่วยด้วย มาช่วยกันพื้นฟู ปรับสภาพภูมิทัศน์ให้มีพื้นที่ที่มีอาณาบริเวณของพระบาทนักษ์ของเจ้าดารารัศมีให้สมบูรณ์มีสิ่งสร้างสรรค์ และก็มี ดชด. อยู่ร่วมในการดูแลรักษาต่อไป พร้อมกับเบ็ดให้ประชาชนเข้ามาช่วย คิดว่าสิ่งนี้หากฝ่ายคงจะร่วมกันเอ่าใจช่วยทั้งสองฝ่าย

พล.ต.ท.ชลิต วิเศษชาร ผบช.ดชด.

ขอขอบคุณทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอธิการบดี ที่ได้กรุณาในส่วนนี้ ในส่วนของ ดชด. ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ ในเรื่องของการบูรณะในส่วนของ ดชด. ก็ได้บูรณะอยู่แห่งหนึ่ง คือ มหาวิทยาลัยวันราชนิเวศน์ ซึ่งทำขึ้นมาแล้วตระหนักดึกว่าต้องใช้ทุนทรัพย์มาก สำหรับสถานที่สำคัญ อันนี้ก็เห็นด้วยที่จะบูรณะให้อยู่ในสภาพเดิม สำหรับประเด็นแรกที่มีการต่อเติมก็คงจะรื้อถอนได้ ในเรื่องของสถานที่ก็ไม่มีปัญหาอะไรในส่วนที่จะต้องใช้ในส่วนประกอบต่าง ๆ ก็ต้องพิจารณาในรายละเอียดต่อไป ทาง บช.ดชด. ก็ไม่มีปัญหาเพราะเป็นประโยชน์กับส่วนรวมโดยแท้ สำหรับในเรื่องดูแลรักษา ก็ยินดีจะดูแลให้สุภาพสามารถ ในส่วนสถานที่ที่ลับก็ไม่น่าจะมีปัญหา เพราะว่าที่นี่เป็นตัวกองบังคับการฯ ไม่ใช่กำลังหลักจะมีก็แต่กองร้อยเคลื่อนที่เร็วใช้ในการปราบปรามยาเสพติดก็คงต้องตกลงกันในรายละเอียดต่อไป

อธิการบดี

ในส่วนของอาคารที่จะรื้อทั้งชุดว่าใช้ไม่ได้จริงๆ บางที่เก็บไว้ได้ออกหลายปี อย่าเพียงทำลาย

รศ.ดร. บัญชิต จุลาสัย

จากการที่นักศึกษาเข้ามาสำรวจอาคารทั้งหมด เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการอนุรักษ์ในส่วนที่ต้องเติมนั้นไม่มีปัญหา เพราะไม่ได้ไปตัดแปลง ก็มีในส่วนของบันไดว่าได้มีการต่อเติมหรือไม่จะสำรวจอีกครั้ง

ในเรื่องของพระตำแหน่งจะขออนุญาตเดินหน้าในเรื่องรายละเอียดได้หรือไม่ เพราะถ้าซ้ำไปนิสิตต้องซื้อน้ำอีกรอบเพื่อลอกลายทั้งหมดก่อนที่จะทำ ก็คงต้องขอความร่วมมือ ดชค. ในการให้นิสิตเข้ามาสำรวจ ในส่วนของการบูรณะพระตำแหน่งจะรวมถึงบริเวณโดยรอบน่าจะมีกรรมการร่วมจะได้ดูว่าตรงไหน เพราะอาจจะต้องมีรั้วเตี้ยกันไว้ฉะนั้นจะมีสัตว์เลี้ยงเข้ามา

พล.ต. ชลิต วิเศษชาร ผบช.ดชค.

ยินดีที่จะให้ความสะดวก พร้อมที่จะมาสำรวจตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

อธิการบดี

ก็คงให้รองอธิการบดีเป็นหัวหน้าคนที่จะศึกษาและขออนุญาตโดยรอบพระตำแหน่ง ขอให้ด้วยสิ่งใดๆ เผริญว่าจะต้องรับลงแบบ

รศ.ดร.นรินทร์ ทองศิริ

เรื่องทำส่วนเจ้าลับยายและสวนกุหลาบ จะเอากุหลาบมาปลูกบริเวณข้างพระตำแหน่งฯ เพราะพระองค์ทรงโปรดและกุหลาบสุภาพลงกรณ์ น่าจะปลูกที่นี่น่าจะเป็นที่อยู่ของกุหลาบนอกเหนือจากดอยสุเทพ ก็ขอฝากว่าถ้าสามารถถึงน้ำให้เข้ามาเหมือนเดิมก็จะทำให้บริเวณสวยงามยิ่งขึ้น

พล.ต. ชลิต วิเศษชาร ผบช.ดชค.

บก.ดชค.ภาค ๓ จะให้ พ.ต.อ. ไพบูลย์ จันทร์มนี รอง ผบก.ดชค.ภาค ๓ เป็นตัวแทนที่จะเข้าร่วมอำนวยความสะดวกกับทางจุฬาฯ

เจ้านายฝ่ายเหนือ

ม.ร.ว. พัฒนาดิตร ระพีพัฒน์ เป็นตัวแทนเจ้านายฝ่ายเหนือ

พล.ต. ชลิต วิเศษชาร ผบช.ดชค.

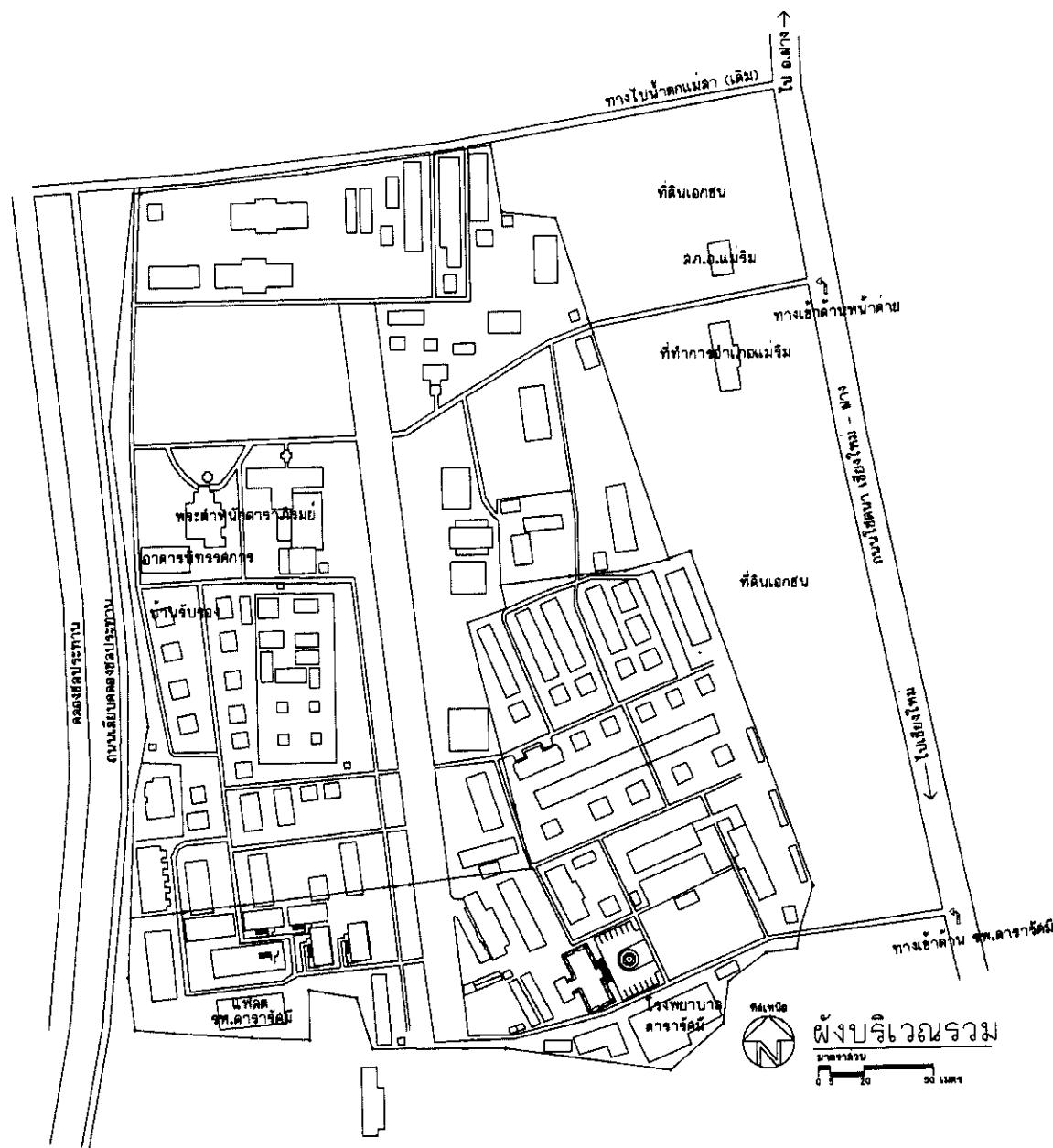
ขอขอบคุณทุกฝ่ายสำหรับ ดชค. และขออภัยยืนว่าพร้อมที่จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มขีดความสามารถ อย่างน้อยก็ตอบแทนพระคุณที่ได้ให้ใช้สถานที่นี้ ก็จะขออุด盥ในส่วนนี้ให้ดี

เลิกประชุม เวลา ๑๕.๐๐ น.

พ.ต.อ. ณรงค์ ภักดี ผู้บันทึกการประชุม
(ณรงค์ ภักดี)

๓. การบูรณาประตามนักการภารมี

ภายหลังจากการเตรียมการศึกษาและรวมรวมข้อมูลต่างๆ พร้อมแล้ว มหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำ “โครงการดาวริมย์” เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณา และได้เสนอสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๔๕๐ เมื่อวันพุธที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ตามรายละเอียดโครงการดังนี้

โครงการค่ากิริมย์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ดิน

ที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ริมทางหลวงแม่ริม-สะเมิง ห่างจากทางแยก
ทางหลวงเชียงใหม่-ฝาง ไปประมาณ ๑๐๐ เมตร มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จรดทางหลวง ๑๐๗๙ แม่ริม-สะเมิง

ทิศใต้ จรดโรงพยาบาลตราครุฑ์ และหน่วยงานอื่นๆ

ทิศตะวันตก จรดถนนเลียบคลองชลประทานและที่ดินเอกชน วัดป่าค่าราภิรมย์อยู่ฝั่ง
ตรงข้ามคลอง

ทิศตะวันออก จรดโรงพยาบาลตราครุฑ์ สถานีตำรวจนครบาลแม่ริม ที่ว่าการอำเภอแม่ริม
และที่ดินเอกชน

ความเป็นมา

ในอดีตพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ซึ่งพระราชนายาเส้าตราครุฑ์ในพระบาทสมเด็จพระ-
อุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงใช้เป็นที่ประทับเมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวให้เลื่อนจักลับจากกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ. ๒๔๕๗ หลังจากพระบาทสมเด็จ
พระอุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสรวงสักแล้ว พระราชนายาได้ทรงสร้างพระที่นั่งกับบันที่ดินดังกล่าว
โดยพระท่านซึ่งทรงเป็นที่ประทับและได้ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจ
เป็นคุณประการ ทั้งทรงด้านการเกษตรและศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะทางด้านการอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมพื้นเมือง รวมทั้งการคงดูแลแบบอย่างที่ดียิ่งแก่ชนชาวเหนือ ก่อนลั่นพระชนม์
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ พระราชนายาได้ทรงทำพิธีกรรมประทานที่ดินนี้เป็นมงคล
ให้แก่ทายาท และทายาทได้รักษาไว้ เนื่องจากเห็นว่าสถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่สำคัญทาง
ประวัติศาสตร์และเป็นการเฉลิมพระเกียรติแก่พระราชนายา

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ท่านผู้ที่ชี้แจงข้อต่อสุดา วงศ์ทองดี (หมื่นเจ้าหญิง อัตรสุดา อัตรไชย) ได้
จัดตั้งคณะกรรมการจากผู้ที่ร่วมกิจลึงพระครุณาธิการของพระราชนายาเส้าตราครุฑ์ที่มีต่อชาวเหนือ

ทั้งมวล จัดสร้างพระอนุสาวรีย์พระราชชายาขึ้นไว้เป็นอนุสรณ์และอนุชนรุ่นหลังได้ถวายสักการะ หน้าพระตำแหน่งกุศลภารกิริมย์ และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ก็ได้เคยเสด็จเยือนพระตำแหน่งกุศลภารกิริมย์ และทรงถวายราชสักการะพระอนุสาวรีย์พระราชชายาเจ้ารารัคเมี้ย ณ สถานที่แห่งนี้และได้ทรงปลูกต้นลิ้นจี่ไว้เป็นอนุสรณ์ด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๕๘๔ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายการศึกษาสู่ภูมิภาคโดยเลือกจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการศึกษาสำหรับภาคเหนือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในขณะนั้นสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำที่ดินตามนโยบายและในที่สุดเลือกได้ที่ดินแปลงดังกล่าวโดยได้ซื้อจากนายพชรของพระราชชายาเจ้ารารัคเมี้ยในราคาก๓๐๐๐๐ บาท โดยได้มีการซื้อขายมอบโอนกันอย่างถูกต้อง

ในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ สถานการณ์การก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ของกลุ่มจีนฮ่อ และการค้ายาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือที่ความรุนแรงขึ้น รัฐบาลในสมัยนั้นจึงให้จัดตั้งกองบัญชาการรักษาชายแดนด้านพายัพขึ้น โดยได้แบ่งส่วนราชการเป็น กองกำกับการตรวจสอบเรื่องชายแดน เขต ๕ ในขณะนั้นมีความจำเป็นทางยุทธศาสตร์ที่จะต้องจัดตั้งค่ายในพื้นที่ที่มีสาธารณูปโภคพื้นฐานและอยู่ติดกับที่ว่าการอำเภอแม่ริม กรมตำรวจได้พิจารณาเห็นว่าบริเวณพื้นที่พระตำแหน่งกุศลภารกิริมย์ เป็นสถานที่ที่เหมาะสม พลตำรวจตรีเฝ้า ศรีyan พ. อธิบดีกรมตำรวจนิ่งได้เจรจาขอเชื้อ ใช้ที่ดินแปลงนี้จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสำหรับใช้เป็นที่ตั้งกองกำกับการตรวจสอบเรื่องชายแดน เขต ๕ โดยได้มีการก่อสร้างสาธารณูปโภค อาคารที่ทำการ บ้านพัก รวมถึงสนามบิน อาคารโรงเก็บเครื่องบิน และอาคารประกอบอื่นๆ ทุนที่ดินนั้นด้วย

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ วัดป่าด้าราภิรัมย์ได้ยกกรณีให้แบ่งเรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงนั้น บางส่วน และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้ผู้กำกับการตรวจสอบเรื่องชายแดน เขต ๕ เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในที่ดิน โดยความเห็นชอบของจุฬาฯ และได้มีการเจรจากันหลายครั้ง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยร่วงวัดที่ดินเพื่อออกรหัสสือรับรองการทำประโยชน์ และเพื่อตัดปัญหาทั้งมวล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้ปรึกษาที่ดินที่เกิดกรณีขึ้นและยังให้กับวัดป่าด้าราภิรัมย์ จำนวน ๒๒ ไร่เศษ ซึ่งผลจากการรังวัดที่ดินในครั้งนั้น ปรากฏว่ามีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเหลืออยู่จำนวน ๕๕ ไร่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา และได้รับเอกสาร นล.๓ เรียบร้อย โดยกองกำกับการตรวจสอบเรื่องชายแดน เขต ๕ ได้ออกยื่นให้ประโยชน์จากพื้นที่นี้เป็นที่ตั้งค่ายด้าราภิรัมย์ของตำรวจตรวจสอบเรื่องชายแดนตลอดมา

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ให้ปรับปรุงส่วนราชการกรมตำรวจนี้ ให้จัดตั้งกองบังคับการตรวจสอบเรื่องชายแดน ภาค ๓ ขึ้น โดยใช้พื้นที่นั้นเป็นฐานอำนวยการและต่อมาได้ตอกย้ำจัดตั้งที่ดินเพิ่มเติมเป็นที่ดินของเอกชนซึ่งมีแนวเขตติดกับที่ดินของจุฬาฯ ทางด้านทิศตะวันออก เมื่อที่ ๒๖ ไร่ ๑ งาน ๘ ตารางวา โดยกระทรวงการคลังสนับสนุนงบประมาณ และขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ กรมตำรวจนี้ได้ทำการก่อสร้างอาคารที่ทำการบ้านพักและการประกอบอื่นๆ รวมทั้งจัดตั้งโรงพยาบาลราษฎร์ และการที่พักสำหรับ

บุคลากรของกองบังคับการตรวจสอบตรวจสอบชายแดน ภาค ๓ ทั้งในบริเวณที่ดินที่ขออيمใช้จาก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและที่ดินที่ซื้อมาใหม่

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ กองบัญชาการตรวจสอบตรวจสอบชายแดนมีโครงการปรับปรุงการปฏิบัติงาน
ในด้านการเตรียมความพร้อมของกำลังพลและการฝึกเพิ่มเติม ซึ่งต้องใช้พื้นที่กว้างขวางและ
เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงให้กองกำกับการตรวจสอบตรวจสอบชายแดนที่ ๓ ซึ่งปรับเปลี่ยนจากกองกำกับการ
ตรวจสอบตรวจสอบชายแดน เขต ๔ เดินทางไปใช้พื้นที่บ้านเตาไฟ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย
จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นพื้นที่ของกรมป่าไม้ ได้ทำการก่อสร้างอาคารต่างๆ และได้เคลื่อนย้ายกำลัง
ทั้งหมดไปยังสถานที่แห่งใหม่ เสร็จล้วนในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ และกองกำกับการตรวจสอบตรวจสอบชายแดน
ที่ ๓ ได้ดำเนินการมอบโอนอาคาร จำนวน ๓๗ หลัง ให้กับกองบังคับการตรวจสอบตรวจสอบชายแดน
ภาค ๓ และโรงพยาบาลราษฎร์వิชัย

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้มีการปรับเปลี่ยนเอกสารลิทธีในที่ดินแปลงดังกล่าวจาก นส.๓ เป็น
โฉนดโดยได้รับโฉนดเลขที่ ๒๙๙๑ เล่ม ๒๐๐ หน้า ๑๑ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ออก
ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ระบุให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้ใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลง
ดังกล่าว

สภาพการณ์ปัจจุบัน

ในที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแปลงดังกล่าวในปัจจุบันมีหน่วยงานในสังกัดของ
กรมตรวจสอบอยู่ ๓ หน่วย คือ กองบังคับการตรวจสอบตรวจสอบชายแดน ภาค ๓ หน่วยบินตรวจสอบ
จังหวัดเชียงใหม่ และโรงพยาบาลราษฎร์వิชัย สำนักสำนักงานแพทย์ใหญ่ กรมตรวจสอบ ซึ่งมีกำลังพล
และครอบครัวอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จึงยังมีความจำเป็นต้องขออีมใช้พื้นที่และอาคารซึ่งตั้ง
อยู่ในพื้นที่บางส่วนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไป

ในส่วนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการสำรวจและรังวัดที่ดินแปลงดังกล่าว
เมื่อวันที่ ๑๙-๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ อีกครั้งหนึ่งและได้พบว่าพื้นที่บางส่วนซึ่งตรวจสอบตรวจสอบชายแดน
ได้ถอนกำลังออกไปแล้ว รวมทั้งพระตำหนักดราภิรมย์ซึ่งเคยใช้เป็นกองอำนวยการอยู่ในสภาพที่
ทรุดโทรมมาก สมควรเร่งรัดบูรณะปฏิสังขรณ์ทั้งพระตำหนักดราภิรมย์ พระอนุสาวรีย์พระราชชายา
เจ้าราษฎร์ สมเจ้าสหายและบริเวณ รวมทั้งต้นลิ้นจี่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จ
พระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรง
ปลูกไว้และสมควรขอคืนพื้นที่บางส่วนซึ่งกองบังคับการตรวจสอบตรวจสอบชายแดน ภาค ๓ ไม่ใช้
ประโยชน์ เพื่อพัฒนาไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นการ
เร่งด่วน

ในวันอังคารที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวันคล้ายวันลิ้นพระชนม์ของพระราชนคร
และเป็นวันที่ตรวจสอบตรวจสอบชายแดนและจังหวัดเชียงใหม่ร่วมกับประกอบพิธีวางพวงมาลาถวาย
ลักษณะซึ่งเป็นประเพณีที่จัดเป็นประจำทุกปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ส่งผู้แทนผู้บริหาร ผู้แทน
คณาจารย์ ผู้แทนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ไปร่วมพิธีดังกล่าว และร่วมเจรจาหารือกับทางจังหวัด

เชียงใหม่ คำรำพูดระบุนชัยแคน และเจ้านายฝ่ายเหนือ เพื่อประสานรายละเอียดโครงการบูรณะพระดำเนินกัตตาราภิรมย์ และการใช้พื้นที่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิจัย พิธีถวายสักการะและการประชุมหารือดำเนินไปอย่างราบรื่น ได้รับการต้อนรับและความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างดีเยี่ยง โดยเฉพาะการสืบค้นข้อมูลจากคำบอกเล่าของผู้ที่ใกล้ชิดหรือร่วมสมัยกับพระราชชาญา ได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษจากบรรดาเจ้านายฝ่ายเหนือหลายด้าน ที่ประسังจะเห็นพระดำเนินกัตตาราภิรมย์ และอาณาบริเวณสวนเจ้าสบายน ได้รับการบูรณะเป็นอนุรณหสถานเพื่อเทอดพระเกี้ยวดีและคุณงามความดีของพระราชชาญาเจ้าตาราภิรมย์ ผู้เป็นที่เคารพรักใคร่ของปวงชนชาวล้านนาต่อไป

โครงการค่าภิรมย์

ด้วยความเป็นมาและสภาพการณ์ปัจจุบันตั้งกล่าว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงจัดตั้งโครงการค่าภิรมย์ขึ้นโดยมีเป้าหมายหลัก ๒ ประการ คือ

๑. การบูรณะพระดำเนินกัตตาราภิรมย์และบริเวณสวนเจ้าสบายน
๒. การพัฒนาที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การบูรณะพระดำเนินกัตตาราภิรมย์และบริเวณสวนเจ้าสบายน

พระดำเนินกัตตาราภิรมย์สร้างขึ้นโดยมีแนวคิดให้เป็นสถานที่พักผ่อนคู่กับสวนเจ้าสบายน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ สภาพอาคารยังมีความมั่นคงแข็งแรง มีรูปแบบอาคารที่ชัดเจน สามารถใช้เป็นกรณีศึกษาอาคารที่ได้รับอิทธิพลสถาปัตยกรรมตะวันตกในประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือตอนบน ดังนั้นการอนุรักษ์พระดำเนินกัตตาราภิรมย์แห่งนี้ จึงเป็นการรักษาประจักษ์พยานแห่งประวัติศาสตร์และเป็นลิ้งค์ศึกษาสำหรับชาวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและประชาชนทั่วไป

แนวทางการอนุรักษ์คือ รักษาส่วนประกอบอาคารและรวมสิ่งของอันเกี่ยวเนื่องกับพระราชชาญา เครื่องเรือน ตลอดจนเครื่องใช้ส่วนพระองค์สำหรับตกแต่งห้องต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่

ใกล้เคียงกับในอดีตมากที่สุด โดยจะต้องมีการรื้อถอนส่วนที่ต้องเติมชั้นภายหลัง ซ่อมแซมโครงสร้าง และโครงหลังคา เปลี่ยนกระเบื้องหลังคา ซ่อมแซมอาคาร ตกแต่งภายในให้มีเอกลักษณ์ร่วมยุคสมัย เดียวกัน ปรับปรุงบริเวณและภูมิทัศน์ให้สัมพันธ์กับอาคารอนุรักษ์ โดยเฉพาะพระบรมธาตุล้าวเรียว ลานบวงสรวงหน้าอาคาร และบริเวณสวนเจ้าสบายนี้เป็นส่วนที่พระราชหายใจใช้เย็นสถานที่ทดลองเกณฑ์กรรมแผนใหม่ หากสามารถหาพันธุ์ไม้นานาชนิดที่พระองค์ท่านทรงเคยนำมาปลูกโดยเฉพาะกุหลาบพันธุ์ “จุฬาลงกรณ์” มาปลูกในสวนเจ้าสบายนี้ได้ ก็จะทำให้สวนแห่งนี้มีบรรยากาศอันรื่นเริงใกล้เคียงกับในอดีต

สำหรับงบประมาณที่จะใช้ในการบูรณะพระดำเนินน้ำตกและบริเวณโดยรอบคิดเป็นจำนวนเงิน ๔๕๐๐๐๐๐ บาท โดยประมาณ คาดว่าการบูรณะจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๗

การพัฒนาที่ดินเพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษาของจุฬาฯ

ในที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีอาคารที่ควรจะปรับปรุงเพื่อใช้งานต่อไปหลายหลัง ได้แก่ อาคาร ๒ ซึ่งเป็นอาคารที่ทำการ คลังอาวุธเดิม หากรื้อถอนอาคารบางหลังสามารถปรับปรุงเป็นสวนหย่อม โรงเก็บเครื่องบินซึ่งเป็นอาคารใหญ่โล่งสูงเหมาะสมสำหรับเป็นโรงประลองหรือทดลอง อาคารบ้านพักเจ้าหน้าที่สามารถปรับปรุงเป็นที่พักนักวิจัยหรือผู้เข้าประชุมสัมมนา หอประชุมซึ่งเป็นอาคารโล่งชั้นเดียวสามารถปรับปรุงเพื่อใช้จัดกิจกรรมเอนกประสงค์สำหรับนิสิตและนักวิจัยได้ ส่วนอาคารอื่นๆ ที่เป็นเรือนไม้สภาพชำรุดทรุดโทรม อาจรื้อทิ้งปรับเป็นที่ว่างและสร้างไว้เพื่อก่อสร้างอาคารอื่นในภายหลัง

ด้วยสภาพของพื้นที่และอาคารต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงดำเนินการพัฒนาพื้นที่นี้เพื่อให้ประโยชน์ในการศึกษาและการวิจัย โดยจะอยู่ในรูปของสถานีวิจัย เช่น สถานีวิจัยเกี่ยวกับผึ้ง หรือสถานีวิจัยทางพฤกษาศาสตร์ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศลอดจนสภาพดินพื้นท้ากสามารถสมออย่างยั่งต่อการค้นคว้าทดลองด้านเกษตรกรรม อีกทั้งโดยพระราชดำริแล้ว พระราชทานเจ้าดารารักษ์มีทรงเป็นผู้นำวิทยาการสมัยใหม่มาสู่ดินแดนภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเกษตรแผนใหม่ หากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตั้งสถานีวิจัยเกี่ยวกับการเกษตรก็จะสอดคล้องกับพระบรมราชโองการของพระราชทานเจ้า และเป็นการสืบทอดสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเริ่มไว้ให้สืบสานสู่ไปได้ด้วย

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจะได้ศึกษาขั้นรายละเอียด วางแผนแม่บท กำหนดแผนงานการพัฒนา และใช้ประโยชน์ต่อไป

สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๔๘๐ เมื่อ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ได้รับทราบและอนุมัติให้มหาวิทยาลัยดำเนินการโครงการตราภิรัมย์ตามที่เสนอไว้ ส่วนงบประมาณปีการเงิน ๒๕๖๑ (ระหว่าง ๑ เมษายน ๒๕๖๑ ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๒) ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติต่อไป ซึ่งต่อมาสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติงบประมาณเพื่อการนี้ทั้งโครงการในปีการเงิน ๒๕๖๑ ต่อเนื่องถึงปีการเงิน ๒๕๖๒ จนแล้วเสร็จการบูรณะขั้นที่ ๑ (คือเฉพาะตัวพระดำเนินน้ำตกและบริเวณรอบพระดำเนิน)

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างเตรียมการเพื่อบูรณะนั้นเอง อาจารย์บันพิต ก็ได้เสนอความเห็นถึงร่องๆ ชั้ชัย ในประเด็นสำคัญบางประการ โดยเฉพาะการที่ต้องเจรจาให้มีการส่งมอบหรือส่งคืนอาคารจำนวนหนึ่งอย่างเป็นทางราชการ เพื่อที่ทางมหาวิทยาลัยจะสามารถเข้าไปดำเนินการบูรณะปรับปรุงได้โดยชอบด้วยกฎหมายเบียบทางราชการ นอกเหนือนั้นก็จำเป็นต้องมีการออกแบบปรับปรุงตัวอาคารและพื้นที่บริเวณ รวมทั้งอาคารอื่นๆ ที่จำเป็น ข้อสำคัญคือการกำหนดจุดประสงค์ปลายทางว่าเมื่อการบูรณะแล้ว เสร็จจะทำประโยชน์ได้กับตัวอาคารพระตำหนักฯ ถ้าหากประสงค์ให้เป็นการรวมรวมสิ่งของเครื่องใช้ อันเนื่องด้วยพระราชชายา เพื่อเปิดให้สาธารณะที่สนใจได้เข้าเยี่ยมชมเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าได้ ก็ควรต้องมีการศึกษาประวัติศาสตร์อันเกี่ยวนেื่องด้วยพระราชชายาให้ถ่องแท้ และเตรียมมหาวิชีการให้ได้มาซึ่งสิ่งของเครื่องใช้เหล่านั้นให้พร้อมด้วย ทุกๆ ประเด็นที่อาจารย์บันพิตตั้งข้อสังเกตให้นั้นเป็นประเด็นสำคัญทั้งสิ้นและไม่ง่ายเลยที่จะดำเนินการ เนื่องด้วยคิดอยู่เสมอว่าถ้าให้มหาวิทยาลัยผูกพันดำเนินการไปแล้ว จะต้องหาทางให้มีการสนับสนุนความคิดและใช้ประโยชน์ให้เต็มที่หรือให้คุ้มค่าก็ว่าได้ ค่าที่จะให้คุ้มนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นเม็ดเงิน เพียงแต่การนำบูรณะอนุรักษ์สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ไว้ให้ได้ ตลอดจนเผยแพร่พระราชเกียรติคุณให้เป็นที่ปรากฏ ก็น่าจะเพียงพอแล้ว แต่ข้อสำคัญสำหรับผู้ที่มีใจ “จุฬาฯ” น่าจะอยู่ที่ทำการใดๆ ให้เป็นที่ถาวรและสูงสุดเท่าที่จะพึงทำได้แก่พระผู้มีพระคุณล้นเกล้าฯ คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ดังนั้นเมื่อพิเคราะห์จากเอกสารต่างๆ โดยเฉพาะจดหมายที่พระองค์ท่านทรงลิขิตถึงพระราชชายามือครั้งที่พระราชชายากราบบังคมทูลากลับไปเยี่ยมเชียงใหม่ก็ต้องมีหมายรับสั่งให้มีการเตรียมการรับ - ส่งเสด็จพระราชชายาภารกิจ หรือแม้แต่เหตุอื่นๆ ในยุคสมัยนั้น แน่ใจว่าข้อความที่อาจารย์บันพิต ภานุวนารี หรือท่านอื่นๆ ที่เขียนเผยแพร่ไว้ก่อนหน้านี้น่าจะถูกต้องที่สุด คือความรักความผูกพันระหว่างพระองค์ท่านกับพระราชชายานั้นลึกซึ้งยิ่งนัก ยิ่งเมื่อพิเคราะห์จากเหตุการณ์ครั้งพระราชชายาทรงรับเสด็จพระองค์ท่านด้วยความลงรักภักดีเป็นที่สุด ลึกลับทรงคลิ้งเงยเสียง พร้อมกับพระพักตร์ลงปูเส้นพระเกศารับพระบาทเมื่อเสด็จพระราชดำเนินนั้นยิ่งเป็นที่ซาบซึ้งพระทับใจ การกระทำถาวรให้ดีที่สุดแก่ผู้ที่เป็นที่รักของผู้ที่เรารักและบูชาด้วยน้ำใจของผู้ที่มีใจ “จุฬาฯ” แน่แล้ว ด้วยเหตุนี้จึงต้องพยายามทำสิ่งที่ยากมากนั้นให้สำเร็จลุล่วงให้ได้ และที่ยากมากไปกว่านั้นก็คือจะต้องรับทำเป็นที่สุดก่อนที่วาระการทำหน้าที่อธิการบดีจะจบลง อาจารย์บันพิตบอกอยู่หลายครั้งว่าจะต้องใช้เวลามากเพื่อจะต้องศึกษาประวัติศาสตร์ของอาคารพระตำหนักฯ อย่างดียิ่งเสียก่อน จนวูณ่าว่าของเดิมเป็นอย่างไร ของที่มาเพิ่มเติมตัดแปลงคืออะไร การที่มีการทาสีกันไว้หลายครั้งเป็นหลายชั้นนั้นก็ทำให้ยากมากขึ้นกว่าจะรื้อออกแล้วทำการบูรณะ แม้แต่สีดังเดิมของอาคารพระตำหนักฯ ที่ต้องการให้เป็นเหมือนเมื่อเริ่มสร้างพระตำหนักฯ นั้นก็ต้องค่อยๆ บรรจงขุดลืมปูจุบันออกทีละชั้นๆ จนถึงท้ายสุด ซึ่งก็คงยากจริงๆ เพราะมีรายงานในตอนหลังนี้ว่าต้องขุดออกจนถึงชั้นที่ ๗ จึงทราบว่าสีเดิมเป็นอย่างไร แสดงว่าหลายสีบ้างที่ผ่านมาเนี้ยได้มีการทาสีไปแล้วถึง ๗ ชั้น และต่างสีกัน สีที่ทาในขณะที่บูรณะแล้วเสร็จนี้เป็นสีที่คันพบว่าใช้อยู่เดิมเมื่อสร้างพระตำหนักฯ เสร็จซึ่งคงต้องยืนยันอย่างนี้ เพราะมีบางคนตั้งข้อสังเกตว่า

ไม่น่าจะใช่และควรเป็นสีเขียว จากการที่อาคารพระตាทัพนักและอาคารอื่นในยุคสมัยเดียวกันนั้นต่างทำสีเขียวทั้งล้วน นี้เป็นความเห็นหนึ่ง อย่างน้อย ๆ ก็จากอาจารย์ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบอาจารย์เมื่องานเลี้ยงของศูนย์ฯ เชิญด้วยวันออกศึกษาของมหาวิทยาลัยเกียวโต อาจารย์ได้แสดงความชื่นชมในการบูรณะพระตាทัพนัก และได้ให้ความเห็นเรื่องสีไว อย่างไรก็ตามก็ได้ให้อาจารย์บันทึกและผู้รู้ อีกหลาย ๆ คนสืบถasmข้อมูลจากผู้เข้าผู้แก่ที่อย่างน้อย ๆ ก็ ๓-๔ คนที่เคยใช้ชีวิตรับใช้ในพระตាทัพนัก ต่างก็ยืนยันตรงกันว่าสีต้องแล้วตามสีที่ทางได้หางจากการบูรณะนั้นเอง

รองฯ รัชชัย รับหน้าที่ประสานกับทาง ตชด. ได้ตีเยี่ยมจริงๆ เพราะไม่กี่วันหลังจากได้ข้อสังเกต จากอาจารย์บันทึก ก็ได้ทำหนังสือส่งผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (จำได้ว่าเป็นหนังสือที่ ทม ๐๓๔๑/๐๒๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑) ขอให้ทาง ตชด. พิจารณาส่งมอบอาคารตำแทนเลขที่ ๑, ๓, ๓๑, ๓๗, ๔๙, ๕๖ และ ๕๙ ตลอดจนอาคารในบริเวณที่เป็นสวนเจ้าสบายนั้นที่ ๑๙, ๒๐ และ ๒๑ ให้ทางมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินการบูรณะต่อไป หนังสือนี้คงมีผลให้ทาง ตชด. ต้องทบทวนเรื่องการใช้อาคารทั้งหมดในกองบังคับการ ภาค ๓ จนถึง ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จึงได้ตอบหนังสือให้ทราบว่า ตชด. ไม่ใช้อาคารหมายเลข ๑, ๓, ๓๑, ๓๗, ๔๙, ๕๖ และ ๕๙ แล้ว แต่อาคารหมายเลข ๒, ๑๙ และ ๒๐ ยังต้องใช้อยู่ ส่วนอาคารหมายเลข ๓๑ นั้นได้รื้อทิ้งไปแล้วแต่ยังไม่ได้แก้ไขในสิ่ง การลงมือจะทำได้ต่อเมื่อกรมตำรวจพิจารณาอนุมัติ จึงขอให้รอคำอนุมัตินั้นก่อน รองฯ รัชชัยได้ติดตามเรื่องนี้ใกล้ชิด และแสดงให้เห็นว่าทางมหาวิทยาลัยดำเนินการจริงจังกับเรื่องนี้ จึงได้ตอบหนังสือไปเมื่อ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑ นั้นเองว่าเนื่องจากมหาวิทยาลัยจะต้องลงมือบูรณะให้เสร็จ ตามกำหนด (ประเด็นนี้ต้องบันทึกไว้ก่อนว่าได้นำความกราบบังคมทูลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้า กัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวาราชานครินทร์ ไว้แล้วว่าจะให้เสร็จทันก่อนวันถวายสักการะในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๑) โดยจะเริ่มการบูรณะในเดือนตุลาคม ๒๕๔๑ และประมาณว่าต้องใช้เวลา ๑ ปี จึงขออนุญาตในหลักการเข้าทำการบูรณะก่อน ๒๕ กันยายน ๒๕๔๑ ทางผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มีหนังสือตอบมาว่าจะอนุญาตได้มีเมื่อได้รับอนุมัติจากการมีการสำรวจแล้ว รองฯ รัชชัย ได้มีหนังสือยืนยันจะเข้าบูรณะตามกำหนดการเดิมอีกครั้งหนึ่งเมื่อ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑ (ประเด็นนี้คงเป็นข้อดีในเบื้องต้น แต่ยังคงมีการหารือว่ามหาวิทยาลัยอาจร่วมกับเรื่องนี้ และซึ่งให้เห็นว่าการพิจารณาของกรมตำรวจใช้เวลานานมากกว่าที่จะเป็น ซึ่งทางกรมตำรวจเคยพูดด้วยว่าอาจจะนานมากเป็นปกติ)

จนถึงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๑ รองผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนมีหนังสือที่ ตช ๐๐๒๕๖๓๓/๐๔๐๓๔ ตอบมหาวิทยาลัยว่าผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (จะสังเกตว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง “อธิบดีกรมตำรวจ” เป็น “ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ” เพราะ “กรมตำรวจ” แปลียนเป็น “สำนักงานตำรวจนแห่งชาติ” แล้ว ข้อนี้ก็คงใช้อธิบายได้ว่าการดำเนินการล่าช้า เพราะเหตุใด) ได้อนุมัติให้ลงมือ อาคาร ๑, ๓, ๓๑, ๓๗, ๔๙, ๕๖ และ ๕๙ รวม ๓ อาคาร ให้กับสำนักงานธนารักษ์ จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ ขอให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติต่อ กับสำนักงานธนารักษ์ จังหวัดเชียงใหม่โดยตรง

ต่อจากนั้นจึงเป็นการดำเนินการระหว่างมหาวิทยาลัยกับสำนักงานธนารักษ์ จังหวัดเชียงใหม่ จะเห็นว่า เรื่องเพียงเท่านี้ได้ใช้เวลาไปแล้วเกือบ ๑ ปีเต็ม อย่างไรก็ต้องทาง ตชด. ภาค ๓ ก็ได้มีหนังสือแจ้ง มหาวิทยาลัยมาอีกทางหนึ่งในพื้นที่ที่ได้ทราบเรื่องการอนุมัตินั้น อันที่จริงทาง ตชด. ที่ค่ายดารารักษ์มี ทุกคนได้ให้ความร่วมมืออย่างดียังตลอดมา มิฉะนั้นแล้วมหาวิทยาลัยคงจะดำเนินการถึงขั้นนี้ไม่ได้

ดังนั้นการดำเนินการประเด็นแรกที่อาจารย์บันทึกตั้งข้อสังเกตก็แล้วเสร็จลุล่วงไปได้ เป็นอัน ว่าการบูรณะพระตำหนักสามารถดำเนินการไปได้แล้วตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๙

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดจ้างได้ห้างหุ้นส่วนจำกัดนาคหันต์ก่อสร้างเป็นผู้รับจ้างปรับปรุง พระตำหนักในวงเงิน ๗๖๐,๐๘๗ บาท ของงบประมาณปีการเงิน ๒๕๔๙ ดำเนินการบูรณะปรับปรุง ตามสัญญาตั้งแต่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จนถึง ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ แต่ได้มีการปรับขยายเวลาของ สัญญาไปลิ้นสุด ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งผู้รับจ้างส่งมอบงานได้ตามนั้น ต่อจากนั้นได้ว่าจ้างระบบ สาธารณูปโภคและปรับปรุงภูมิทัศน์รอบพระตำหนักเป็นวงเงิน ๒,๓๗,๕๐๐ บาท จากงบประมาณปี การเงิน ๒๕๔๙ นอกจากนั้นเป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ ต้นไม้ใหญ่ ๒๒ ต้น ๙๙,๔๕๐ บาท ต้นไม้พุ่ม และอื่นๆ ประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ บาท เดินสายไฟฟ้าและหม้อแปลงไฟฟ้า ๔๘๐,๐๐๐ บาท มิเตอร์ไฟฟ้า ๑๕,๔๕๐ บาท โทรศัพท์ ๓,๕๕๕ บาท ประจำ ๑๑,๐๓๐ บาท

ได้ตัดสินใจให้ปรับปรุงอาคาร ๓ (หรือ ๓๓/๓) ที่ยังอยู่ในสภาพดีพอควร ตั้งอยู่ด้านหลังพระตำหนัก เยื่องไปทางตะวันตกเล็กน้อย เพื่อใช้เป็นห้องแสดงนิทรรศการ รวมทั้งเก็บวัสดุครุภัณฑ์ และมีห้องน้ำ สำหรับผู้มาเยือน ใช้งบประมาณ ๑๙,๑๔๒ บาท จากงบประมาณปีการเงิน ๒๕๔๙ พร้อมกันนั้น รองฯ ชัชชัย ก็ได้มีหนังสือที่ ทม ๐๓๙/๘๘๓ เมื่อ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ขอยืมใช้เรือนพัก เลขที่ ๓๓ ซึ่ง ทาง ตชด. ไม่ใช้แล้ว สำหรับปรับปรุงเป็นที่พักและประสานงานของเจ้าหน้าที่ที่มหาวิทยาลัยจะส่งมาประจำ เพื่อกำกับดูและพระตำหนักฯ และได้ปรับปรุงเมื่อ ตชด. ได้อนุญาตแล้ว ใช้งบประมาณไป ๑๓๐,๖๖๕ บาท จากงบประมาณปีการเงิน ๒๕๔๙ นอกจากนั้นก็เป็นค่าจ้างคุมงาน ๔๘๐,๐๐๐ บาท รวมเบ็ดเสร็จเกี่ยวกับ การปรับปรุงนี้ได้ใช้งบประมาณไปแล้วทั้งสิ้นประมาณ ๑๑.๖ ล้านบาท

แน่นอนว่าเงินจำนวนนี้ค่อนข้างสูงหากไม่ได้พิจารณาไว้เคราะห์ที่ให้ลึกซึ้งมากพอและวินิจฉัยของ ผู้ที่เป็นอธิการบดีนั้นก็ต้องยอมเสียเงินต่อการถูกครหาและตรวจสอบวันยันค่า ข้อที่ต้องขอบันทึกไว้ให้ ชัดเจนก็คือ ประการแรก ได้ขออนุมัติในหลักการจากการลักษณะมหาวิทยาลัยไว้ก่อนแล้วตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๐ ในวงเงินประมาณ ๔๐ ล้านบาท ประการที่สอง การใช้จ่ายนี้лемอนหนึ่งการลงทุนเพื่อให้ได้กรมสิทธิ์ และการใช้ประโยชน์ในที่ดินคืนมา (จากความหวังที่เกือบจะไม่มีเลย) ประการที่สาม ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับ ว่ามหาวิทยาลัยวางแผนจะใช้ประโยชน์อะไรอย่างไรกับที่ดินแปลงนี้ในอนาคตระยะยาว ประการที่สี่ พิจารณาได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อทุลเกล้าถวายฯ เป็นอนุสรณ์แด่พระองค์ท่านรัชกาลที่ ๕ ในนามของ ชาวจุพາ ทั้งมวล และประการที่ห้า ต้องให้เป็นการประกาศกรรมสิทธิ์และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ไปในคราวเดียวกัน (ข้อนี้จะได้บันทึกไว้ในตอนท้ายอีกครั้งหนึ่ง)

๔. พิพิธภัณฑ์และกองทุนพระตำแหน่งก้าวการภารกิจมร্য

๔.๑ ต้นกำเนิดพิพิธภัณฑ์และกองทุนฯ

ประเด็นที่ครุนคิดอยู่ตลอดเวลาได้แก่ การทำมหาวิทยาลัยให้ปราภูในจังหวัดภาคเหนือ โดยเฉพาะสานธรรมชน ให้เป็นที่ยอมรับไม่เพียงแต่แค่การเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่ในฐานะของแหล่งวิชาการที่จะอนุรักษ์และนิทรรศการพระประวัติพระราชชายา และประวัติศาสตร์อีกด่อนหนึ่งของประเทศไทยให้ผู้สนใจได้มาศึกษาหาความรู้ การบูรณะพระตำแหน่งก้าวการภารกิจมร्यจึงเป็นเพียงเงื่อนไขและขั้นตอนแรกๆ ของกระบวนการทั้งหมดเท่านั้น ผู้คนทั้งหลายจะรู้จักและยอมรับได้ก็ต่อเมื่อได้มาสัมผัสรู้ว่า จริงๆ ที่ปราภู ดันนั้นจึงคิดว่าการจะเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อพระตำแหน่ง ก้าว ต้องมี “ชีวิต” ความพยายาม นำสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องด้วยพระราชชายา กลับเข้าสู่พระตำแหน่ง ก้าว พร้อมกับเปิดแสดงและให้สาธารณะเข้าศึกษาหาความรู้ได้นั่นน่าจะเป็นทางหนึ่งที่ดีมากๆ แต่อีกส่วนหนึ่งซึ่งน่าจะสำคัญมาก ไม่แพ้กันก็คือการจัดให้มีแหล่งค้นคว้า (อาจเป็นห้องสมุด CD-Rom หรือ นิทรรศการ) ที่มีการจัดบริการ ให้สอดคล้องกับหมุนเวียนกิจกรรมทุกๆ ระยะเวลาให้น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพิจารณา จากพระราชกรณียกิจของพระราชชายาแล้วจะพบว่ามีมากมายหลายประเด็นที่น่าจะนำมาจัดได้ แต่ก็ต้องได้ผู้รู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้ามาอย่างจริงจัง ทุกอย่างจะต้องถูกต้องและลงตัว จุฬาฯ ทำอะไรพลาดไม่ได้เลย (มีคนเคยเตือนเรื่องนี้เสมอ) เมื่อประเมินกำลังของตัวเอง รวมถึงของผู้ที่ร่วมงานไม่ว่ารองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และท่านผู้มีพระคุณอื่นๆ แล้วจะพบว่าการมีไม่มากพอจะทำสิ่งที่คิดไว้ได้เลย ยกยิ่งกว่า การบูรณะพระตำแหน่ง ก้าว หลายเท่านัก แม้จะอาศัยบารมีของมหาวิทยาลัยที่พระราชทานให้ไว้นับแต่แรกสถาปนา ก็ยังไม่แน่ใจว่าจะสำเร็จเป็นรูปธรรมได้ แต่การจะหยุดทิ้งไว้เพียงแค่บูรณะพระตำแหน่ง ก้าว สร้างก็ไม่เหมาะสมและน่าดำเนินได้

ก่อนอื่นที่เดียวจะต้องแน่ใจว่าแนวคิดเรื่องพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการดังกล่าวนั้นเหมาะสมแล้ว จริงๆ จึงได้ทดสอบความคิดนี้กับกลุ่มบุคคลหลายฝ่าย ทางจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะผู้ว่าราชการ จังหวัด (ซึ่งต่อมาคุณประวิทย์ สิหโภณ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดแทนคุณพลากร สุวรรณรัฐ ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย และได้รับมอบหมายให้ไปดูแลเหตุการณ์ในภาคใต้ นับเป็นความบังเอิญและโชคดีที่ทุกๆ อย่างง่ายขึ้นเพราคุณประวิทย์ สิหโภณ นั้นเป็นนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ นั่งเรียนหนังสือมาด้วยกันตลอดเกือบ ๕ ปีที่คณะรัฐศาสตร์) ทางสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ ภาคเหนือ ทางเจ้านายฝ่ายเหนือหลาย ๆ กลุ่ม รวมไปถึงทางลำปางและลำพูนด้วย และกับประชาชนทั่วๆ ไป ไม่น่าเชื่อเลยว่าทุกครั้งที่ไป vague ที่พระตำแหน่ง ก้าว จะพบเห็นผู้คนแปลงหน้ามาจากการที่ใกล้ๆ มากรับลักษณะพระอนุสาวรีย์พระราชชายาเจ้าดารารัตน์ และทุกคนพร้อมจะเล่าเหตุการณ์บันดาลใจที่เกิดกับตนให้ magma ทราบลักษณะที่นั้น ทดสอบความคิดอยู่หลายครั้งจนแน่ใจว่าใช้ได้แล้ว

นิมิตหนึ่งแนะนำทางออกกว่าพระราชวังค์สองพระองค์ทรงพระบารมียิ่งนัก และจะช่วยส่งให้การดำเนินการเรื่องนี้สมฤทธิ์ผลได้ พระองค์หนึ่งคือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวัราชนครินทร์ กับอีกพระองค์หนึ่งคือ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ได้พยายามพยายามครั้งที่จะนำความกราบบังคมทูลทั้งสองพระองค์เพื่อทรงมีวินิจฉัยในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในเรื่องนี้ แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ จนวันหนึ่งในขณะที่ยังหาทางออกไม่ได้ ก็ได้ประวัติเรื่องนี้กับอาจารย์ไฟลิน ผ่องใส อาจารย์ไฟลินรับอาสาว่าจะลองคุยกับเรื่องนี้ให้ท่านผู้หญิงทัศนาวลัยทราบเพื่อหาทางกราบทูลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ให้ทรงทราบ เหตุการณ์นั้นเหมือนปาฏิหาริย์ เมื่อสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงทราบว่าอธิการบดีจุฬาฯ ขอพระราชทานพระอนุญาตให้เข้าเฝ้าถวายรายงานและขอรับgradeและพระดำริเกี่ยวกับการบูรณะพระตำหนักดราภิรมย์ ก็ทรงโปรดและมีรับสั่งให้เข้าเฝ้าทันที ในวันศุกร์ที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ เวลา ๑๗.๐๐ น. ที่พระตำหนักเลอดีล จำได้ว่าวันนั้น กังวลใจมากด้วยไม่ทราบว่าจะทรงมีพระดำริประการใด ได้พารองฯ อธิชัย อาจารย์บัณฑิต อาจารย์ศิรินันท์ อาจารย์กรรณิกา แล้วอาจารย์ชูวิทย์ ไปเข้าเฝ้าด้วย รองฯ อธิชัย ได้ช่วยถวายรายงานเรื่อง แผนการบูรณะรวมทั้งวัตถุประสรค์หลัก ส่วนอาจารย์บัณฑิต ถวายรายงานเรื่องรูปแบบและผังการบูรณะ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ พระราชทานข้อคิดเห็นหลายประเด็นที่ทำให้พวกเราได้รับสั่งเปลี่ยนแปลงที่จะ ผลักดันเรื่องนี้ให้สำเร็จ ทรงซักถามหลายข้อในรายละเอียดที่พวกเรางานคาดไม่ถึงและมองข้ามไป และทรงประว่า่าน่าจะได้มีโอกาสเสด็จพระดำเนินไปเยี่ยมพระตำหนักดราภิรมย์ลักษณะนี้

อันที่จริง ก่อนหน้าวันเข้าเฝ้านั้นทางการด่วนแก้วที่เชียงใหม่ โดย ร.ต.ท.สุชัย เก่งการค้า กรรมการผู้จัดการบริษัท กادสวนแก้ว จำกัด และคุณจิราวดี ใจร้าย ภรรยาของ ร.ต.ท.สุชัย และเป็นรองกรรมการผู้จัดการ ทึ้งสองท่านเป็นนิสิตเก่าจุฬาฯ ได้เสนอให้มหาวิทยาลัยจัดการแสดงสดที่ กัดสวนแก้วเพื่อเก็บเงินหารายได้สำหรับใช้ในการบูรณะพระตำหนัก ประเด็นนี้ตรงกับที่คิดไว้ในใจว่า ทำอย่างไรจะให้ผู้คนที่นั่นมีสวนร่วมให้มาก และผู้คนเหล่านั้นจะได้รักและผูกพันร่วมเป็นเจ้าของสมบัติ สาธารณนี้ด้วยกันได้ (แม้แต่มหาวิทยาลัยก็เป็นสมบัติสาธารณะที่เราต้องเตือนตัวเองและผู้ร่วมงานอยู่เสมอ ว่าต้องดูแลรับผิดชอบแทนสาธารณะอยู่เสมอ) ทางสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ ภาคเหนือก็สนับสนุนมาก ในเรื่องนี้ หลังจากนั้นจึงได้กลับมาพูดคุยหาสู่ทางต่างๆ ซึ่งในที่สุดก็ลงได้ว่าจะนำวงซิมโฟเนอร์เคลตร้า ของมหาวิทยาลัยขึ้นไปแสดงที่กัดสวนแก้ว แต่นั้นก็เป็นเพียงหลักการกว้างๆ เท่านั้น เพราะการเคลื่อนย้ายวงดนตรีซิมโฟนี ขนาดกว่า ๑๐๐ สมาชิก พร้อมกับเครื่องดนตรีจำนวนมากไปใกล้ขนาดนั้น ดูเหมือนว่าจะไม่เคยปฏิบัติกันมาก่อนเลยในประวัติ อย่างไรก็ต้องทำอาจารย์ชูชาติ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.อ.ชูชาติ พิทักษ์กุร) ผู้อำนวยการดนตรีได้ทราบและยินดีที่จะสนับสนุน และขอเป็นผู้อำนวยyle เพลงด้วยตนเองในคราวนี้ ต้องบันทึกขอบพระคุณอาจารย์ไว้ในที่นี้ด้วย เพราะขอบพระคุณอีก ก็ครั้งสำหรับท่านอาจารย์ ก็คงไม่พอ ท่านอาจารย์ไม่เพียงแต่เอื้อเพื่อแก่มหาวิทยาลัยเท่านั้น ยังถือว่าท่านอาจารย์เมตตาคนที่ทำงานมากเป็นพิเศษจริงๆ

วันนั้นจึงได้กราบทูลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ให้ทรงทราบถึงแผนการในใจ ในฐานะที่ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ของชิมโพนีออร์เคลสตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงมีพระเมตตา อย่างยิ่งต่อพวกเราที่ไปเข้าเฝ้า ทรงรับสั่งสนับสนุน และในที่สุดกำหนดวันแสดงชิมโพนีออร์เคลสตรา ในวันเสาร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ รับสั่งกับราชเลขาธนุการในพระองค์ว่าให้ลงนามหมายจะแสดงเชิงใหม่ในวันนั้นด้วยพระองค์เอง รับสั่งเช่นนั้นจากพวกเรารได้กำลังใจแล้ว ที่สำคัญยิ่งที่สุดคือ การอนุญาติว่าที่เราคิดทำกันมานั้นเป็นทิศทางที่ถูกต้องแล้ว วันนั้นพวกเรารกราบทูลลากลับจากวังเลอดิตติ ด้วยความรู้สึกตรงกันว่าปลื้มปิติจนไม่ต้องทานอาหารเย็นในวันนั้นเลยก็ยังได้ (แต่โดยข้อเท็จจริงคือ พวกเรากลับทานอาหารมากกว่าปกติ คงจะเพราะคลายกังวลใจไปหมดแล้ว)

มีข้อสงสัยอยู่ในใจมากที่เดียวว่าなぜมีเหตุผลพิเศษที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงสนใจที่มากในเรื่องของพระราชชายา อาจารย์กรรณิการ์ เล่าให้ฟังว่า คุณหญิงแหววได้ให้ดูหนังสือเล่มหนึ่งจัดทำขึ้นเมื่อครั้งสร้างพระอนุสาวรีย์พระราชชายานำมาประดิษฐานไว้ที่หน้าพระตำหนักนั้น คงจะประมาณปี ๒๕๓๒ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ได้เสด็จเป็นประธานในพิธีในครั้งนั้นและมีรูปภาพลงพิมพ์ปรากฏไว้ด้วย แต่ในวันที่เข้าเฝ้านี้ท่าให้ได้รับข้ออธิบายเพิ่มเติม และ ทุกคนก็ถึง “บางอ้อ” พร้อมกัน สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงเล่าให้ฟังว่าทรงผูกพันกับพระราชชายามีน้อย โดยเฉพาะกับทางสมเด็จพระบรมราชชนนี และเมื่อครั้งตามเสด็จสมเด็จพระบรมราชชนนีเลสเตอร์เชียงใหม่ ก็ได้นำประทับแรมที่พระตำหนักดราภิรมย์

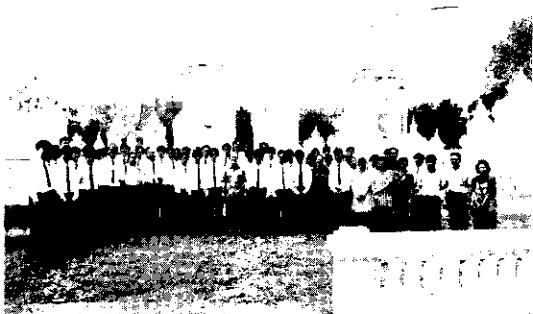
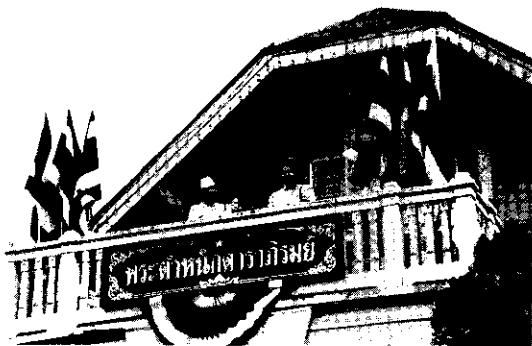
อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญไม่น้อยกว่ากันเลย คือประเด็นว่าในการดำเนินการต่อไปภายหน้านั้นจะบริหารจัดการที่พระตำหนักฯ ซึ่งจะเปิดเป็นพิพิธภัณฑ์และแสดงนิทรรศการอย่างไร จะมีรายได้จากการที่ได้มารองรับค่าใช้จ่ายในการดูแลและบำรุงรักษา ได้เตรียมคิดเรื่องนี้ไว้บ้างแล้ว ในฐานะนักเศรษฐศาสตร์ พออนุญาตได้ว่า ข้อหนึ่ง จะต้องมีการจัดกิจกรรมหารายได้อยู่เสมอๆ และข้อสอง เพื่อรองรับให้เกิดเลสิยภาพและไม่มีปัญหาลูกขลักเรื่องการเงิน จำเป็นต้องจัดตั้งเป็นกองทุนคงยอดเงินดันไว้ (ซึ่ง ก็เป็นหลักการเดียวกับที่เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติไว้เป็นแกนในการดำเนินงานมหาวิทยาลัย เยี่ยงเดียวกับที่ดำเนินการในมหาวิทยาลัยต่างๆ ของโลก เรื่องนี้คงต้องบันทึกให้ยาว เพราะหลายคนคิด ตรงกันข้ามว่ามีเงินแล้วต้องใช้ให้หมดก่อนที่เงินจะสูญค่าไป แล้วตัวเองอาจตายก่อน มิทันได้ใช้ จำได้ว่า เชื่ยนไว้แล้วในเอกสารจุฬาฯ ของเรา ลำดับที่ ๖ พิมพ์เผยแพร่ให้อ่านกันแล้วเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๑) สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ได้ทรงรับสั่งถ้าเรื่องนี้เช่นกัน ก็ได้กราบทูลความคิดเบื้องต้นให้ทรงทราบ ทรงเห็นด้วยในหลักการว่าดี และพระราชทานข้อแนะนำเมื่อโปรดพิธีภัณฑ์แล้วให้เก็บสตางค์จากผู้เข้าชม แม้แต่เด็กนักเรียนก็ให้เก็บแต่อย่าให้แพงจะทำให้เกิดความรู้สึกทางจิตวิทยาว่าทุกคนมีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของ ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยก็ต้องตั้งใจให้ดีๆ เพราะเก็บสตางค์จากผู้เข้าชม จำได้ว่ากราบทูลว่ามีผู้แนะนำให้ตั้งศูนย์หรือกล่องรับบริจาคแทนการเก็บค่าเข้าชม ได้ทรงรับสั่งว่าไม่น่าจะดี เพราะเดาว่า จะไม่มีผู้หยุดเงินลงตู้หรือกล่อง จะเห็นว่าทรงเอ้าพระทัยไม่แน่ในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เช่นนี้ และนี่คือเหตุผลที่พวกเรารับไม่เกล้านำมาเป็นแนวปฏิบัติ

หลายท่านไม่มีโอกาสได้ทราบว่าหลังจากที่พวงเราได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระเจ้าพینากรฯ ในวันนั้นในม่าน ขณะที่ทุกคนเริ่มมือเตรียมการทุกอย่าง โดยเฉพาะต้องรีบจัดทำบัตรงานเพื่อไว้ขายหรือเชิญ แม้แต่การกำหนดราคาบัตรก็กล้ายเป็นเรื่องใหญ่โต เหตุผลมาจากการที่ทุกคนตั้งใจและประณามจะทำให้ดีที่สุดนั่นเอง ขณะที่กำลังลุ่นวางกันอยู่นั้น ก็มีโทรศัพท์เข้ามาลอบภาราคบัตร รุ่งขึ้นก็มีเจ้าหน้าที่นำเช็คส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเจ้าพินากรฯ มาให้ ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าบัตรที่ทรงชี้อ ๑๕ บัตร โดยเตรียมการเล็งพร้อมกับผู้ดูแลตามสัดส่วน ทำเอาทุกคนตกใจมาก เพราะบัตรยังพิมพ์ไม่เสร็จ จนต้องขอผัดผ่อนนำบัตรไปทูลเกล้าฯ ถวายในโอกาสต่อไป แต่เมื่อได้สติทุกคนก็เข้าใจตรงกันว่าตนคือน้ำพระทัยของสมเด็จพระเจ้าพินากรฯ ที่ทรงอยากมีส่วนช่วย เราทุกคนจึงตกลงกันว่าเงินจำนวนนั้นคือทุนประเดิมของกองทุนพระตำแหน่งนักการภาคริมย์ เป็นของพระราชทานจากสมเด็จพระเจ้าพินากรฯ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวาราชานครินทร์ จึงเป็นที่สำนึกในพระกรุณาธิคุณล้นเกล้าฯ หาที่สุดมิได้ และทำให้ตัดสินใจในบัดนั้นว่ารายได้ทั้งหมดจากการจัดแสดงคอนเสิร์ตครั้งนั้นจะนำเข้าทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อด้วยเล็งพระกุศลเป็นประเดิมสำหรับกองทุนพระตำแหน่งนักการภาคริมย์

ดำเนินเรื่องต้นของกองทุนพระตำแหน่งนักการภาคริมย์ และพิพิธภัณฑ์พระตำแหน่งนักการภาคริมย์ เป็นไปตามที่บันทึกไว้นี้ เพื่อมีให้มีการดัดแปลงให้เบื้องไปเป็นอื่น

๔.๒ การเปิดแสดงชิมโภนีออร์เคลตร้าที่เชียงใหม่

การเตรียมการแสดงชิมโภนีออร์เคลตร้าครั้งนั้นเป็นเรื่องใหญ่ เพราะไม่เคยนำออกแสดงนอกสถานที่อย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งเป็นการแสดงครั้งสำคัญที่สมาชิกทุกคนรู้อยู่ในใจ ท่านนายกสภามหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ ดร. เกษม สุวรรณกุล) ได้ไปร่วมงานด้วยพร้อมๆ กับคณะกรรมการบริหาร วงชิมโภนีออร์เคลตร้าแห่งมหาวิทยาลัย มีอาจารย์ธรรมนง แสงวิเชียร รองศาสตราจารย์ ดร. ณัชชา โลศดิยานุรักษ์ อ้าวารย์ชูวิทย์ ยุรยะง และอาจารย์ปานใจ สาณะเสน อ้าวารย์ชูวิทย์ และอาจารย์ปานใจ เนื่องจากเป็นพิเศษ (ท่านอาจารย์เกษตรและคณะรวมทั้งอาจารย์ลูกชิดรับผิดชอบค่าเดินทางเอง และทุกคนซื้อบัตรเข้าชมการแสดง) นักดนตรีและผู้แสดงเดินทางโดยรถไฟฟ้าบวนพิเศษ ที่ต้องเหมาตู้รถให้เลยเนื่องจากมีจำนวนมากและข้าวของเยอะ เดินทางไปถึงตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ตอนเช้าทางผู้ว่าราชการการจังหวัด (ตอนนั้นเป็นคุณประวิทย์ สิงห์สกุล แล้ว) จัดเจ้าหน้าที่ไปรับที่สถานีรถไฟ ส่วนท่านอาจารย์ชูชาติ กับภรรยาเดินทางโดยเครื่องบินที่มหาวิทยาลัยจัดการเดินทางให้ พวงเราเดินทางโดยเครื่องบินไปถึงเช้าวันที่ ๒๘ ก็ไปลงทบทกบันกัดดนตรีและนักแสดง พาทุกคนไปกราบถวายลักษณะพระราชทานที่ภูวัดสวนดอก ท่อนสุวารีย์สามกษัตริย์ แล้วพาไปเข้าที่พักให้พักເຂົາແຮງ เพราะท่านอาจารย์ชูชาตินัดฝึกซ้อมเลย เนื่องจากมีการจัดแสดงพิเศษในรอบบ่ายนั้นให้แก่นักเรียนนักศึกษาในเชียงใหม่เป็นรอบดูพิเศษ และถือเป็นการเผยแพร่ความสามารถของนิสิตจุฬาฯ ด้วย ซึ่งผลได้นับเป็นความสำเร็จอย่างดียิ่ง

ยกเว้นพวกร้าที่อาจารย์คิรินันท์ กับอาจารย์กรรณิการ์ พาไปกราบถวายลักษณะพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ที่โรงเรียนพระยุพราช ที่จริงก็ได้ขอให้อาจารย์คิรินันท์จัด เพื่อมาเชียงใหม่คราวก่อนก็มิได้ไปกราบถวายลักษณะพระองค์ท่าน จากนั้นจึงเข้าไปที่พระตำหนักดราภิรมย์ เพื่อตรวจความเรียบร้อยสำหรับเตรียมการรับเสด็จสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ที่จะเสด็จเยือนพระตำหนักฯ ก่อนการบูรณะด้วยพระองค์เอง และได้กราบถวายลักษณะพระอนุสาวรีย์พระราชชายเจ้าดราภิรมย์ ขอพระราชทานพระบรมมีคุณครองทุกๆ คนในคณะให้เป็นสุขและไม่มีทุกข์ใดเพื่อจะได้แสดงถวายเทิดพระเกียรติได้ดีตามที่ตั้งใจ รู้สึกได้เลยว่าร่มเย็นและเป็นปิติในใจอย่างแท้จริง และทุกๆ ออย่างก็เรียบร้อยเกินกว่าที่คาดหมาย

ในการแสดงตนตรี ทุกคนแต่งกายงดงามมากเป็นพิเศษ ไม่เคยนึกเลยว่าแต่ละคนจะงดงามขนาดนั้น โดยเฉพาะกลุ่มเจ้านายฝ่ายเหนือที่แต่งกายงามสุดมาเข้าเฝ้าสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ หน้างาน ที่โรงละครใหญ่กادสวนแก้วมีจัดแสดงนิทรรศการเที่ยวกับพระกรณียกิจของพระราชชายฯ และพระตำหนักดราภิรมย์ มีผู้อุดหนุนงานนี้หลายท่านคงจำได้ไม่หมด เท่าที่นึกได้มีเจ้าของกัดสวนแก้วทึ้งสามีและภรรยาที่ทุ่มเทให้งานนี้เต็มที่ รึงขนาดลงมือเอง ท่านอดีตธรัมณตรี บุญชู ตรีทอง มาจากลำปางพร้อมคณะ เพื่อขอเข้าเฝ้าถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศล กับอีกหลายๆ ท่านทางเชียงใหม่

อาจารย์กรรมการ กับอาจารย์ศิรินันท์ ได้ความคิดจากคุณหญิงแห่งวัว และท่านอื่นๆ ที่ช่วยกันคิดหาวิธีระดมเงินเข้าสมบทกองทุนที่จะตั้งขึ้นนั้น ในชั้นแรกได้จัดทำประรูปของพระราชนายา และลือกเก็ตตางามมากออกแบบจำหน่ายในวันงานนั้นด้วย ปรากฏว่าเป็นที่ชื่นชอบของผู้พบเห็น ทำให้มีรายได้เข้าสมบทกองทุนถึง ๔๑,๐๗๗ บาท ส่วนการแสดงดนตรีซึ่งโน้นรือรุ่นมีรายได้เข้าประจำกองทุนถึง ๓๙,๔๔๕.๐๙ บาท ซึ่งก็มีผู้สังลิญว่าเศษเก้าล้านคนนี้มาจากที่ได้ขอไปข้อของใจเลยว่า อาจารย์ศิรินันท์ทำหน้าที่ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการเงินได้ดีเยี่ยม ได้จัดการฝากธนาคารไว้ตั้งแต่บาทแรกจึงทำให้มีดอกเบี้ยเกิดขึ้นด้วยนั้นเอง

ในวันรุ่งขึ้นจากวันแสดงคอนเสิร์ต สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ เสด็จเยี่ยมพระตำแหน่งตราภิรัมย์พร้อมกับคณะตามเสด็จ พากเราพร้อมกับ ตชด. ที่ยังเป็นผู้ดูแลสถานที่อยู่ในตอนนั้นได้ไปพร้อมกันเข้าเฝ้ารับเสด็จ รองฯ อธชัย กับอาจารย์บัณฑิต ทำหน้าที่นำเสด็จพร้อมกับกราบทูลถวายรายงานต่างๆ ได้เสด็จทอดพระเนตรทุกมุมของพระตำแหน่ง ทำให้ทรงประจักษ์ด้วยพระองค์เองถึงสภาพทรุดโทรมของพระตำแหน่งในขณะนั้น ทรงขอบใจทุกๆ คนที่มีส่วนตั้งใจช่วยกันในการบูรณะพระตำแหน่งตราภิรัมย์ในคราวนั้น ในตอนท้ายทาง ตชด. ได้กราบทูลขอพระเมตตาให้ทรงปลูกต้นลิ้นจี่ต้นหนึ่งทางด้านซ้ายของพระอนุสาวรีย์พระราชนายา ตรงข้ามกับที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงปลูกไว้ก่อนแล้ว

เสร์จานแล้ว ทุกคนมีแต่ความปิติและหายเหนื่อยที่ร่วมกันปฏิบัติภารกิจภายในเป็นพระราชกุศล ในนามของชาวจุฬาฯ ทั้งมวล ชาวจุฬาฯ น่าจะทราบดีจากข้อมูลที่เป็นข่าวต่างๆ และภาพประกอบในจุฬาลัมพนธ์ตลอดมา รวมทั้งงานครัวนั้นด้วย สำนักงานสารนิเทศ โดย คุณนัยนา พرحمลมาศ และคุณศิรินุช อังกินันทน์ ได้ร่วมกับคณะจัดทำจุฬาลัมพนธ์ฉบับพิเศษออกเมื่อ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ รวมทุกการณ์และภาพประกอบไว้ครบถ้วน จัดเป็นจุฬาลัมพนธ์ฉบับพิเศษที่มีคุณค่าจริงๆ

๔.๗ การจัดตั้งกองทุนพระตำแหน่งนักการกิริมย์

ขอท้าวความย้อนไปหน่อยหนึ่งว่า ระหว่างปี ๒๕๔๙ นั้นเป็นช่วงเวลาที่ต้องดำเนินการหลักๆ ๒ ประการ คือ จัดให้มีการส่งมอบอาคารศืนมาจาก ตชด. เพื่อให้เข้าดำเนินการบูรณะได้โดยถูกต้องตามระเบียบ และการเร่งรัดสำรวจออกแบบกับจัดทำผู้ดำเนินการปรับปรุงอาคาร ตังที่จะได้เล่าไว้แล้ว ในตอนก่อน การดำเนินการนั้นใช้เวลามาก กว่าจะแล้วเสร็จลุ้เข้าปลายปี ๒๕๔๙

ถึงตอนนั้นจึงได้นำกราบบังคมทูลสมเด็จพระเจ้าพนังເຮົາ ขอเข้าเฝ้าถวายรายงานความก้าวหน้าต่างๆ อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ทรงทราบ ด้วยเหตุที่ทรงติดตามข่าวคราวด้วยความสนใจตลอดมา มีรับสั่งให้เข้าเฝ้าในวันคุกร์ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑๖.๐๐ น. ทรงโปรดทุกอย่างที่มหा�วิทยาลัยได้ดำเนินการไปพร้อมทั้งรับสั่งให้เตรียมหมายกำหนดการเสด็จเปิดพิพิธภัณฑ์และเยือนพระตำแหน่งฯ เมื่อบูรณะแล้ว โดยกำหนดให้ตรงกับวันถวายลักษณะพระอนุสาวรีย์พระราชชายา ๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ วันนั้นได้ตัดสินใจกราบทูลขอพระเมตตาให้ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ “กองทุนพระตำแหน่งนักการกิริมย์” โดยไม่ได้คิดเตรียมการไว้ล่วงหน้าเลย รับสั่งเพียงสั้นๆ ว่า “ยินดีมาก” ยังความปลื้มปิติให้แก่ชาวจุฬาฯ ทั้งหลายอีกครั้งหนึ่ง

กลับจากเข้าเฝ้าสมเด็จพระเจ้าพนังເຮົາ ที่พระตำแหน่งเลอดิลในวันนั้น ริลงมือร่างจดหมาย เองให้เจ้าหน้าที่พิมพ์ขอพระราชทานกราบทูลเชิญเป็นองค์อุปถัมภ์กองทุนพระตำแหน่งนักการกิริมย์อย่างเป็นทางการ เป็นหนังสือมหा�วิทยาลัยที่ ทม ๐๓๐๑/๐๓๓๗ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ ความว่า

เรื่อง ขอพระราชทานกราบถูลเชิญเป็นองค์อุปถัมภ์ “กองทุนพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์”

เรียน เลขานุการในพระองค์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

กรมหลวงราธิวราชนครินทร์

สืบเนื่องจากการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีโครงการคาราวิริมย์เพื่อบูรณะพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์ ในพระราชชayaเจ้าค่ารัคมี ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จัดกิจกรรมเพื่อจัดตั้ง “กองทุนพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์” นั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานพระกรุณาธิคุณเป็นสันติท่านที่สุดมิได้ที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราธิวราชนครินทร์ ได้ทรงพระกรุณาเป็นองค์ประธานในการแสดงคอนเสิร์ตของวงซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๙ และได้พระราชทานทุนประเดิมกองทุนฯ ด้วยในการที่จะดำเนินการต่อไปนี้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ร้องขอพระราชทานกราบถูลเชิญ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราธิวราชนครินทร์ เป็นองค์อุปถัมภ์ “กองทุนพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์” เพื่อยืนยันความตั้งใจของมหาวิทยาลัยสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากเห็นเป็นการสมควรขอได้โปรดนำความกราบถูลทราบผ้าพระบาทด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง ทั้งนี้ การจะรวมมิตรประการใดแล้วแต่จะโปรดเกล้าฯ โปรดทราบมื่อทุกประการ

สามวันต่อมา คือวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ ก็ได้หนังสือจากคุณดรุณี พูลทรัพย์ เลขานุการในพระองค์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราธิวราชนครินทร์ที่ ๕๔/๖๐๔.๑๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ ความว่า

ตามหนังสือที่อ้างถึง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีโครงการคาราวิริมย์เพื่อบูรณะพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์ในพระราชชayaเจ้าค่ารัคมีในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จัดกิจกรรมเพื่อจัดตั้ง “กองทุนพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์” โดยจัดแสดงคอนเสิร์ตของวงซิมโฟนีออร์เคสตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราธิวราชนครินทร์ ได้เสด็จเย็นประชานในการแสดงดังกล่าว และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ประทานทุนประเดิมกองทุนฯ ด้วยในการนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ร้องขอพระราชทานกราบถูลเชิญเป็นองค์อุปถัมภ์ “กองทุนพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์” เพื่อยืนยันความตั้งใจสืบไป ดังความละเอียดปรากฏแล้วนี้

ความทราบผ้าพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับเป็นองค์อุปถัมภ์ “กองทุนพระตำแหน้หันกคาราวิริมย์” ตามคำกราบถูลเชิญ

เมื่อการจัดเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้ว จึงได้นำความทั้งหมดเสนอสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๔๙ เมื่อวันพุธที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ขอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาหลักการการจัดตั้งกองทุนพระตำแหน่งคณาจารย์ เป็นกองทุนใหม่แยกต่างหากจากกองทุนการเงินอันฯ ของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นรากฐานทรัพยากรในการรับผิดชอบดูแลพระตำแหน่งคณาจารย์ โดยเฉพาะหลักการและเหตุผลสำคัญยิ่งคือกองทุนพระตำแหน่งคณาจารย์ที่ขอนุมัติครั้งนี้มีเงินประเดิมถึงกว่าเจ็ดแสนห้าหมื่นบาท จากการจัดหารายได้โดยเฉพาะการแสดงซิมโฟโนอร์คอลตรา และเงินบริจาคด้วยกุศลเจตนาของผู้คนจำนวนมาก และเป็นส่วนประเดิมของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ อยู่ด้วย ๑๕,๐๐๐ บาท นอกจากนั้นสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ ทรงตอบรับเป็นองค์อุปถัมภ์กองทุนนี้ด้วยแล้ว แน่นอนว่าเพียงเฉพาะเงินประเดิมนี้คงไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายในการดูแลบำรุงรักษาพระตำแหน่ง แต่ก็เป็นการเริ่มต้นตามระบบการเงินกองทุน เพื่อเป็นหลักประกันและให้ความมั่นคงในกิจกรรมนี้ โดยไม่ต้องจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของมหาวิทยาลัยเป็นปีๆ ไป และทุกฝ่ายที่ครัวเรือนมีภาระที่จะจัดหาเงินสมบทกองทุนนี้ต่อไปอีกในภายหน้า นอกจานั้นได้เสนอสภามหาวิทยาลัยในคราวเดียวกันนั้นด้วยว่า หากสภามหาวิทยาลัยอนุมัติในหลักการแล้ว ก็ขอให้พิจารณาระเบียบว่าด้วยการบริหารกองทุนฯ ด้วย เพื่อจะได้เร่งรัดดำเนินการต่อไป สภามหาวิทยาลัยได้ออนุมัติหลักการและร่างระเบียบ ต่อมาในวันรุ่งขึ้น (๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันสถาปนา มหาวิทยาลัยครบ ๘๗ ปีพอดี) ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยก็ได้ลงนามประกาศใช้ระเบียบว่าด้วย การบริหารกองทุนพระตำแหน่งคณาจารย์ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชวิถีราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๕๗ อธิการบดีจึงได้อ้าศัยอำนาจและเบียบตั้งกล่าววันนั้น ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ในโอกาสต่อมา (ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗)

ระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วย การบริหารกองทุนพระตำแหน่งคณาจารย์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวัสดุราชชนครินทร์

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่พระราชชายเจ้ากรรัตน์ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงมี
พระกรณ์ยินดีเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านการเกษตรและศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะทางด้านการ
อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นเมือง รวมทั้งการคงตนอันเป็นแบบอย่างที่ดียิ่งแก่ชาวเหนือ และที่
สำคัญยิ่งคือเป็นผู้เตรียมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาณาจักรสยามและอาณาจักรล้านนาให้เป็น
ปึกแผ่นมั่นคงจนต่อมาเป็นหนึ่งเดียวกันจนถูกวันนี้

เพื่อแสดงความสำนึกในพระกรุณาคุณ และด้วยเหตุที่พระตำแหน่งคณาจารย์ได้ตั้งอยู่บน
ที่ดินในอำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดซื้อไว้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๓๒
จึงเห็นควรให้จัดตั้งโครงการคณาจารย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการบูรณะพระตำแหน่งคณาจารย์
และอาคารบริเวณโดยรอบ อันเคยเป็นที่ประทับของพระราชชายเจ้ากรรัตน์ ให้มีลักษณะเป็น
พิพิธภัณฑสถานเฉลิมพระเกียรติให้ปรากฏ และโดยที่มหาวิทยาลัยได้จัดการแสดงดนตรีชิมโพนี
ออร์เคสตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อจัดทำทุนดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว จึงเห็น
สมควรนำเงินที่หาได้จากการจัดการแสดงดนตรีชิมโพนีออร์เคสตรา จำนวน ๓๑๖,๔๘๕.๐๙ บาท
(เจ็ดแสนห้าหมื่นหกพันสี่ร้อยแปดสิบบาทเก้าสตางค์) จัดตั้งเป็นกองทุนพระตำแหน่งคณาจารย์
ซึ่งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวัสดุราชชนครินทร์ ได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ วังเป็นองค์อุปถัมภ์ของทุน เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๗ เพื่อดำเนินงานตามโครงการ
คณาจารย์ดังไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗(๒) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๗ สถาบันมหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๕๘๕ จึงให้มีระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารกองทุน
พระตำแหน่งคณาจารย์ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวง
ราชธิวัสดุราชชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการบริหารกองทุนพระตำแหน่งคณาจารย์
ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิวัสดุราชชนครินทร์

ข้อ ๔. ให้มหาวิทยาลัยนำเงินรายได้จากการจัดการแสดงดนตรีชิมโพนีออร์เคสตราและ
เงินบริจาคตลอดจนเงินที่ได้จากการจำหน่ายพระบูชา จำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๕๖,๕๖๙.๐๙ บาท
(เจ็ดแสนห้าหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยหกสิบสองบาทเก้าสตางค์) มาจัดตั้งเป็นกองทุนหมุนเวียน เพื่อใช้ใน
การดำเนินงานของกองทุน

ในกรณีที่มีการบริจาคเงินเพิ่มให้แก่กองทุนนี้ หรือมีรายได้จากการจัดกิจกรรมหรือผลประโยชน์ ให้นำเข้าสู่กองทุนของกองทุนนี้

ในกรณีที่จำเป็น มหาวิทยาลัยอาจจัดสรรงบประมาณให้เป็นเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายดำเนินงานของกองทุนเพิ่มเติมก็ได้ โดยจัดทำเป็นงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕. ให้นำเงินทุนมาใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ดังนี้

(๑) บูรณะพัฒนาห้องдарาริกิริมย์ บริเวณสวนเจ้าสบายน และอาคารบริเวณโดยรอบ เพื่อจัดให้เป็นพิพิธภัณฑ์สถานเคมพะเกียรติแห่งพระราชชaya เจ้าดารารักมี

(๒) จัดหาเครื่องใช้ส่วนพระองค์ดูดจนสิ้นของอันเกี่ยวเนื่องกับพระราชชaya เจ้าดารารักมี เพื่อจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ หรือนิทรรศการ

(๓) ทะนบบำรุงและจัดการพระแท่นห้องдарาริกิริมย์ ให้เหมาะสมสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการดาราริกิริมย์

(๔) เพื่อการอื่นใดตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๖. ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนซึ่งมีอิทธิการบดีแต่งตั้ง ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธาน รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นรองประธาน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕-๗ คน เป็นกรรมการและผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๗. คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาหลักเกณฑ์ที่จำเป็นในการบริหารกองทุน

(๒) พิจารณากำหนดอัตราค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทน และเงินอุดหนุนอื่นๆ ที่จ่ายจากกองทุน

(๓) พิจารณาอิทธิการหารายได้เพื่อไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๔) ดูแลให้มีการจัดทำรายงานการเงินประจำปีเฉพาะกองทุน แยกต่างหากจากรายงานการเงินอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย และมีการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัย

(๕) ดำเนินกิจการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อให้การบริหารกองทุนนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ข้อ ๘. เงินอุดหนุนรายการได้ที่เบิกจ่ายจากกองทุน อาจจัดให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป หมายจ่ายโดยถ้วนเฉลี่ยได้โดยอนุมัติของอธิการบดี

ข้อ ๙. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษากิจการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้ลังการหรือวินิจฉัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เกษม สุวรรณกุล

(ศาสตราจารย์ ดร. เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัย

ประกาศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
**เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนพระดำหนักค่าภารกิจเมือง ในพระอุปถัมภ์
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชรัตนครินทร์**

เพื่อให้การดำเนินงานบริหารกองทุนพระดำหนักค่าภารกิจเมือง ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชรัตนครินทร์ เป็นไปด้วยความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ แห่งระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วย การบริหารกองทุนพระดำหนักค่าภารกิจเมือง ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชรัตนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนพระดำหนักค่าภารกิจเมือง ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชรัตนครินทร์ เพื่อทำหน้าที่

๑. พิจารณาหลักเกณฑ์ที่จำเป็นในการบริหารกองทุน
๒. พิจารณากำหนดอัตราค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทน และเงินอุดหนุนอื่น ๆ ที่จ่ายจากกองทุน
๓. พิจารณาวิธีการหารายได้เพื่อไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
๔. ดูแลให้มีการจัดทำรายงานการเงินประจำปีเฉพาะกองทุน แยกต่างหากจากรายงานการเงินอื่นได้ของมหาวิทยาลัย และมีการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัย
๕. ดำเนินกิจการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อให้การบริหารกองทุนนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ดังมีดังนี้

๑. อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๒. รองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ อัชชัย คุกผลศิริ)	รองประธานกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการจังหวัดเชียงใหม่ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔. ผู้บังคับการกองบังคับการตำรวจตะเวนชายแดน ภาค ๓ หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. นายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคเหนือ หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. เจ้าวงศ์ลักษณ์ ณ เชียงใหม่	กรรมการ
๗. ม.ร.ว.พัฒนา รพีพัฒน์	กรรมการ
๘. รองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ศิลพพัฒน์)	กรรมการ
๙. ผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิกา ลัจกุล)	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ศิรินันท์ ชนิดยวงศ์)	กรรมการและเลขานุการ
๑๑. ผู้อำนวยการกองกลาง	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและกิจการพิเศษ สำนักงานจัดการทรัพย์สิน	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ดังเดียวกันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เทียนฉาย กิริณันทน์

(ศาสตราจารย์ เทียนฉาย กิริณันทน์)

อธิการบดี

๔.๔ กิจกรรมหารายได้สมทบกองทุนพระตำแหน่งด้าราภิรัมย์

จากการที่ได้โถมโรงเตรียมการบูรณะพระตำแหน่งด้าราภิรัมย์กันเป็นการใหญ่นี้เอง ทำให้หลายต่อหลายคนกระตือรือร้นที่จะจัดกิจกรรมต่างๆ หารายได้ร่วมสมทบกับกองทุนที่จะก่อตั้งขึ้น จำได้ว่าบรรดาเจ้านายฝ่ายเหนือต่างสามัคคีกลมเกลียวกันเป็นอันดีและต่างคิดหาวิธีต่างๆ เท่าที่ทราบนั้นมีการรวมตัวกันกับทางสมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯ ภาคเหนือ กับสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ จัดรายการแข่งขันกอล์ฟการกุศลหารายได้สมทบกองทุนครั้งหนึ่ง มีเจ้าวงศ์ลักษณ์ เชียงใหม่ เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงด้วย มีรายได้มาเข้าสมทบกองทุนถึงกว่าสองแสนบาท

นอกจากนี้มีผู้มาซักขวัญจัดงานเพลงออมตะเฉลิมพระเกียรติพระราชชายาเจ้าด้าราภิรัมย์ ในระยะเวลาใกล้ๆ กันที่มหาวิทยาลัยจัดงานเฉลิมฉลองคล้ายวันสถาปนาครบ ๘๒ ปี โดยกำหนดจัดในวันอาทิตย์ที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น. จนถึงเย็น ที่หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานนี้ขยายบัตรเข้าชมในราคาก่อนเข้าชมสูง ในที่สุดก็ทานแรงขอร้องไม่ไหว จึงรับเข้าเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยในงานวันสถาปนาปีนี้ มีการออกกำลังแต่ตั้งกรรมการจัดงาน ท่านอาจารย์โรจน์ (รองศาสตราจารย์โรจน์ จะโนภาคย์) กับคุณอุดม จะโนภาคย์ เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญที่สุด มีผู้ร่วมทำงานจำนวนมากจริงๆ ด้วยแรงศรัทธาของแต่ละท่าน แม้แต่คณะของวงศดตธิกรประชาลัมพันธ์ โดยคุณครรศุดา รัชตวรรณ ท่านรองฯ อธิชัย เป็นประธานกรรมการจัดงานอย่างเคร่งครัด การรวมการจัดงานด้านต่างๆ คงต้องขอรับทีกันมาไว้ในที่นี้ เพราะทุกท่านทุ่มเทให้มหาวิทยาลัยของเรามากเหลือเกิน มีศาสตราจารย์ นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล ดร. ลิริชัยชาญ พึกจำรูญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฝอยฝ่า พันธุ์พิก รองศาสตราจารย์รุจิระ สุวรรณ์ไพบูลย์ คุณลิน พวงสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เรณุ ถาวโรฤทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร. อนงค์นาฎ เกกิจวิทย์ คุณอุทุมวรรณ จำรมาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกรี รอดโพธิ์ทอง ม.ร.ว. พัฒนฉัตร รพีพัฒน์ ม.ร.ว. อรฉัตร ชองทอง ม.ร.ว. รอมนีษยฉัตร แก้วกิริยา รองศาสตราจารย์ สุโอร์ จิปภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาลี ช่วงสุวนิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี ปทุมสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมศรี เพ็ชรยิ่ม อาจารย์พรพิพิพ วินทิวโรทัย อาจารย์ศุภชัย จันทร์สุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุรารักษ์ ศุภลรตตนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พราوضวรรณ เหลืองสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพียงใจ คุณโรจน์ แนวใจว่าจะต้องขาดตกหล่นซื้อต่างๆ ไปหลายชื่อ เพราะจำได้ไม่ครบถ้วน

รายการแสดงเพลงออมตะนี้สรุปความได้ดีที่สุดโดยการคัดลอกมาจากแผ่นโนซูนาที่เผยแพร่ก่อนหน้างานนั้นเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอเชิญชวน “เพลงอ懵ตะເຄີມພຣະເກີຍຣຕິພຣະຮາຊ່າເຈົ້າດາວັສົມ” เพื่อนำรายได้ส่วนหนึ่ง “กองทุนพระต່ານັກຄວາມຮົມຍື ໃນພຣະອຸປ່ອກົມກໍສນເດືອພຣະເຈົ້າພື້ນງເຂອ ເຈົ້າພື້ນກໍລາຍືນີ້ແພັນນາ ກຣມທລວງນຣາຊີວສຣານຄວິນທົກ” ແຫ່ງຈຸ່າລັກຄວາມຮົມຍື ບໍລິສັດສົມພັນນົມ ຮ່ວມດ້ວຍການແສດງຂອງນິລິດເກົ່າແລະນິລິດປໍ່ຈຸບັນ ໂດຍຈະເສນອເພັງມະຫາງຂອງກຣມປຣະສັມພັນນົມ ນັກຮັອງຕັ້ນອັບດັ່ງເດີນຂອງກຣມປຣະສັມພັນນົມຈະນາວ່ຽມກັນ ຂັບຮ້ອງເພັງອັນທຽງຄຸນຄ່າແລະໄດ້ດັ່ງໃນຕົດ ອາທິ ຄວິສູດາ ວິຊ່າວຽນ ລວງທອງ ທອງລັ້ນທມ ໂຄມອາຍ ອຸຮຸນອານ ວຸນູຊ ອາຣີຢ ມາຮັກ ອມາຕຍກຸລ ສູບາຍື ພຸກສມູງຮູນ ຍ່ຣວຍງຄ ເສຳນັ້ນທ່າ ຊາ

ນອກຈາກນີ້ ດຣ.ສິວີ້ຍ້ຍ່າຍູ ພັກຈຳຮູ້ຍູ ມ.ຮ.ວ.ອຮັດຕັ້ນ ທອງທອງ ແລະ ອາຈາຍຄຸກຫັ້ນ ຈັນທີສຸວຽນ ຮ່ວມກັນຈັດຮາຍການແສດງພຶເສ່ອງປະກອບເພັງເພາະງານນີ້ ໄດ້ແກ່ ຮໍາເກີດພຣະເກີຍຣຕິ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສີລາກາເພື່ອນເມື່ອໃນແບບຂອງພຣະຮາຊ່າເຈົ້າດາວັສົມ ຮໍາລາວສມເດືອ ພື້ອນໂຍຄ ຄວາຍໄຟ ທີ່ທ່ານມີໄດ້ຢາກ ແລະການແສດງປະກອບເພັງ ຍອຍຄພຣະລອ ທີ່ນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມືອັກ ນິລິດເກົ່າ ອາທິ ຄຸກຫັ້ນ ຈັນທີສຸວຽນ ສມຄັດຕີ ທັດຕີ ໄພທຽຍ ເຂັ້ມເຂົ້ງ ສມວັດນີ້ ຖອນແທ້ ໄພໂຮງນີ້ ທອງຄໍາສຸກ ພ້ອມດ້ວຍສີລີບືນຈາກກຣມຄືບປາກຣມໜ່ວຍໃຫ້ການແສດງດົກມະລັດສຸກສນານຍຶ່ງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ຄີຣິທິ່ງໝີ ອິນພາລີ ອຸທິທ່ານ ແກ້າທີ່ຮູ້ຍູ ວັນທີໝີ ມ່ວງບູນຍູ ຕວງຄຸດ ດາພຣພາລີ ພັນວຽນ ຂໍຢປະຕິ່ງໝີ ຂ້ວຍຸ່ງໃຈ ຄອງຄາວ ວຽນພື້ນ ສຸຂສນ ເປັນຕົ້ນ

ຂອງເຊື່ອພຶເສ່ອງເພັງດັນຕົວແລະການແສດງພຶເສ່ອງຢ່າງເຕັມທີ່ ๔ ຂ້ວມິໂນ ໃນວັນອາທິດຍ໌ທີ່ ២៥ ມີນາคม ២៥៥៩ ຕັ້ງແຕ່ເວລາ ៣៣.៣០ ນ. ເປັນຕົ້ນໄປ ຄົນ ທອປະຊຸມຈຸ່າພາ ບັດຮຣາຄາ ៣,០០០, ៣០០, ៥០០, ៣០០, ២០០ ແລະ ១០០ ບາທ ມີຈຳນ່າຍທີ່ສຸນຍື່ນັ້ນສີອຸ່ພາ (ສາຂາລຍາມລັກວົງ) ໂກຣ. ៤៩១-៦៩៤១-៤០ ສາຂາຄາສາພຣະເກີຍວ ໂກຣ. ៤៥៥-៤៥៣៣-៤០ ແລະສໍານັກງານລາຮນີເກສ ຈຸ່ພາກ ໂກຣ. ៤១៨-៣៩០៣-៤

ສອບຄາມຮາຍລະເອີ້ນໄດ້ທີ່ໄກ ໂກຣ. ៤១៨-៣៩០៣-៤, ៤១៨-៣៩០៣-១

ນອກຈາກການຈັດກິຈກຣມເພັງມະຫາງດັ່ງກ່າວແລ້ວ ຍັງມີກຳລຸ່ມທີ່ຮ່ວມກັນຈັດທຳຂອງທີ່ຮັກອອກ ຈຳນ່າຍ ແລະເຕີຍມັນທີ່ກ່າວເປີດທັນໄວ້ແຜຍແພຣ ແລະຈຳນ່າຍໃນໂຄກສຕ່ອໄປດ້ວຍ ເບີດເສົ້ຈແລ້ວກີ່ທຳໄ້ ມີຮາຍໄດ້ມາສັນທັກອຸປ່ອກົມກໍສນເດືອພຣະເຈົ້າພື້ນງ ໄກສ.ສ.៣៥.៤០ ບາທ

๕. การจัดพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการ

ดังที่ได้บันทึกไว้ก่อนหน้านี้ว่าหนึ่งในข้อสังเกตทั้ง ๓ ข้อที่อาจารย์บันทึกได้เสนอมหาวิทยาลัยนั้นคือเรื่องการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ทางประวัติศาสตร์อันเกี่ยวเนื่องด้วยพระประวัติของพระราชนิพัทธ์ และส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระตำแหน่งการากิริมย์ อาจารย์กรณิการ์ได้ช่วยเป็นแม่งานในเรื่องนี้ทั้งหมดซึ่งถือว่าสำคัญมาก ด้วยการที่จะต้องจัดพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการหลังจากการบูรณะพระตำแหน่งการากิริมย์แล้วเสร็จ มีประเด็นสำคัญ ๆ ควรแก่การบันทึกเป็นปุ่มไว้ ๓ ประเด็นด้วยกันดังต่อไปนี้

๕.๑ การค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับพระตำแหน่งการากิริมย์

พระตำแหน่งการากิริมย์สร้างขึ้นหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้พระราชชายาเจ้าดารารัศมีทรงย้ายกลับมาประทับที่เชียงใหม่ หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระอุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสรรคุณแล้ว พระราชชายาทรงประทับที่พระตำแหน่งการากิริมย์นี้หลายปีและทรงโปรดพระตำแหน่งนี้เป็นอันมาก ได้พบผู้เมืองไทยคนที่เข้ามากราบถวายลักษณะพระอนุสาวรีย์พระราชชายาว่าเคยได้เข้ามากราบไหว้ขออุปสมบทในพระตำแหน่งนี้นานหลายปีได้ถ่ายทอดความทรงจำเกี่ยวกับพระราชชายาและพระตำแหน่งให้ฟังว่าทรงโปรดการปลูกต้นไม้ โดยเฉพาะไม้ดอกหอมและไม้ผล ถึงกับโปรดให้สร้าง “สวนเจ้าสบายน” ขึ้น ทำเลมีอ่อนเป็นแปลงทดลองทางการเกษตร สำหรับทดลองปลูกไม้พันธุ์ต่างๆ เพื่อนำไปเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้ปลูกกัน ทรงโปรดการร้อยมาลัย โดยทรงประทับที่ห้องนุกด้านตะวันออกที่สามารถเปิดหน้าต่างและบานเลื่อนลูกกรงได้หน้าต่างทุกบานหันหน้าออกสวนเจ้าสบายน บริเวณพระตำแหน่งนั้นร่มรื่นด้วยไม้พันธุ์ต่างๆ ซึ่งไม่แน่ใจว่าบ้างคงเหลืออยู่จนถึงปัจจุบันหรือไม่ ด้านหลังพระตำแหน่งเป็นระเบียงเปิดโล่ง แต่ก็ทรงโปรดให้สร้างเป็นโครงไม้คล้ายหลังคา โปร่งให้ไม่ห้อมเลือยคลุมหลังคาโปร่งด้านบน ซึ่งก็ได้ช่วยกันสืบค้นจนรู้แน่ชัดว่าเป็นต้นชมนาด

ความละเอียดที่ได้จากการสืบค้นและคำบอกเล่าต่างๆ นั้นได้นำมาวิเคราะห์แล้วประมวลเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการออกแบบเพื่อบูรณะ และการตกแต่งภายในพระตำแหน่งฯ ให้กลับสู่สภาพเดิมให้มากที่สุดได้ เช่นที่ปรากน้ำเพื่อบูรณะแล้ว ยกเว้นบางอย่างที่ดูจะเป็นปัญหาไม่น้อยที่ไม่สามารถจัดหาของเดิมได้แล้ว เช่น กระเบื้องหลังคา อาจารย์บันทึกได้เสนอให้ใช้ซีแพคโมเนียสแดง ซึ่งลีดแดงนั้นเป็นสีเดิมของหลังคาพระตำแหน่งตามที่ได้ค้นคว้าไว้ แต่ครั้นเมื่อมุงหลังคาเสร็จในการบูรณะนั้นก็ได้รับการวิพากษ์ว่าร่องรอย่างกว้างขวางมากโดยเฉพาะจากทางเจ้านายฝ่ายเหนือว่าสีแดงจัดจ้านมากไป จนต้องหาทางแก้ไข ทางอาจารย์บันทึกก็อกรอว่าเมื่อผ่านร้อนผ่านฝนสักฤดูหนึ่งแล้วสีก็จะจางลงเอง และไม่สามารถจะหากระเบื้องอื่นทดแทนได้ จึงเสนอความเห็นไปว่าอาจต้องใช้สีอินดีก์เป็นสเปรย์กลบให้ความแยงจัดจ้านของกระเบื้องซีแพคโมเนียลดลงบ้างไปก่อน เรื่องท่านองนี้มีปรากฏตลอดระยะเวลาปีเศษของ

การบูรณะ แต่น่าดีใจนัก เพราะสะท้อนให้เห็นว่าทุกคนสนใจและรักจะช่วยกันทำให้ออกมาดีที่สุดนั่นเอง (คิดอยู่ว่าถ้าทำไปแล้วทุกคนต่างแสดงท่าที่เย้ายวน่าใจใส่ จะทำให้พากเรากังวลมากกว่านี้)

เรื่องเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในพระตำหนักدارาภิรมย์ โดยเฉพาะที่เป็นของส่วนพระองค์ พระราชทานนั้นเป็นที่หนักใจของพวกราชทุกคน แต่ต้องซึ้งชมอาเจรย์กรณีการว่าได้ค้นคว้าอย่างดีมาก ร่วมกับอาจารย์ศิรินันท์ ที่ได้หันมาทุ่มเทกำลังกายและเวลาเพื่อเรื่องนี้ ทั้งสองท่านได้คุณหญิงแหวนมาเป็น กำลังสมทบ ดูเหมือนว่าได้เดินทางไปเชียงใหม่หลายครั้งด้วยเงินส่วนตัวเพื่อการนี้ คำบอกเล่าต่างๆ นั้น ไม่เพียงพอ เพราะเหตุที่สิ่งของทั้งหมดได้กระจายไปในที่ต่างๆ มากมายด้วยเป็นรถจากพระราชทาน ทั้งล้วน บางส่วนก็ได้ถูกขายเปลี่ยนมือไปแล้ว แต่เมื่อเราทราบข่าวเรื่องการลีบคันสิ่งของเครื่องใช้ มี แฟร์หลายครั้งขวางทางออกไป ก็ได้รับคำสอนของตอบค่อนข้างมาก ทั้งที่ให้เบาะและเป็นข้อมูลว่าอะไรที่ได้ และที่แสดงความจำแนกที่จะส่งคืนหรือมอบให้ แต่มีเงื่อนไขว่ามหาวิทยาลัยจะต้องดูแลเป็นอย่างดีไม่ให้ สูญหายไปอีกได้ บางรายก็นำมาเสนอขาย ซึ่งเป็นหัวข้อพิจารณาหัวข้อใหม่ว่ามหาวิทยาลัยจะซื้อของเหล่านี้ได้หรือไม่ แล้วจะต้องทำประการใดหลังจากนั้น เจ้าวงศ์ลักษณ์ ณ เชียงใหม่ เป็นผู้หนึ่งที่แจ้งให้ทราบ ว่ามีบางชิ้นอยู่ที่ท่านโดยเก็บไว้ที่ชั้นบนของคุ้มรินแก้วที่ท่านพักอยู่ และพร้อมที่จะมอบให้

ที่สำคัญมากที่สุดก็คือจะมีวิธีตรวจสอบหารือพิสูจน์ชัดเจนได้อย่างไรว่าของสิ่งใดเป็นสิ่งของเครื่องใช้ อันเกี่ยวนี้องกับพระราชทานอย่างแท้จริง ประเด็นนี้มีผู้เสนอความเห็นเป็นวิธีการหลักหลายจิริ แต่สรุปว่าอย่างไรเสียก็ไม่มีทางแน่ใจได้ ในท้ายสุดก็ต้องยอมรับความจริงและได้ข้อสรุปว่า ที่แน่นอนคือ เราจะไม่ใช้วิธีซื้อโดยเด็ดขาด (มีฉบับนั้นแล้วก็จะมีความเสี่ยงสูงมากที่สุดในการตรวจสอบ เพราะถ้าซื้อ ทุกอย่างที่ซื้อต้องถูกต้อง) ดังนั้นการรับบริจาคจึงน่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด โดยต้องพยายามลีบคันแล้ว ขอบริจาคได้เท่าใดก็เท่านั้น และประการสำคัญที่ส่องคือคงต้องนำความกราบถูล穆เด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ให้ทรงทราบและขอพระราชทานพระวินิจฉัยว่าสมควรทำการใด ซึ่งเมื่อมีโอกาสได้เข้าเฝ้าถวาย รายงานเกี่ยวกับการบูรณะพระตำหนักก็ได้กราบทูลให้ทรงทราบประเด็นนี้ด้วย สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ได้พระราชทานคำชี้แนะว่าเมื่อขอรับบริจาคได้ก็จะตีที่สุด และคงต้องรับไว้ทั้งหมด สิ่งใดที่รู้ชัดว่าเป็นของ แท้จริงก็จำแนกไว้ สิ่งใดที่ไม่แน่ใจว่าแท้จริงหรือไม่ ก็เรียกได้ว่าเป็นสิ่งของเครื่องใช้ อันเกี่ยวนี้องกับ พระราชทาน (แม้แต่สิ่งของร่วมสมัย) ให้นำไปจัดนิทรรศการไว้มหาวิทยาลัยจึงได้รับพระดำริที่พระราชทาน นั้นใส่เกล้าฯ น้ำมาปฏิบัติสำหรับพิพิธภัณฑ์และนิทรรศการ

มีเรื่องเป็นเกร็ดที่ควรบันทึกด้วยว่า อาจารย์กรณีการกับอาจารย์ศิรินันท์ได้เกิดนิมิตหลักครั้ง เกี่ยวกับเบาะและที่อยู่หรือเจ้าของของสิ่งของสำคัญฯ บางชิ้น ทั้งสองท่านได้ติดตามทั้งหมดและได้พบ จริงๆ และเมื่อขอรับบริจาคก็ได้มา บางสิ่งอยู่ที่รัตโดยเป็นสมบัติของรัต เจ้าอาวาสนำมาใส่ตู้ลิมกุญแจไว้ก็มี บางสิ่งก็ทึ้งขว้างอยู่บนกฎิํกมี

สรุปว่าอย่างน้อยที่สุด บรรดาสิ่งของเครื่องใช้ที่พระราชทานทรงโปรดใช้ในครั้งนั้นก็ได้มามาก หลายชิ้น แม้แต่พวกรา่องก์แปลงใจ เพราะไม่คาดฝันว่าจะได้ อย่างเช่นเปย์โนนั้นได้รับบริจาคหลังแรก

มาก่อน ต่อมาก็ได้รับแจ้งว่าหลังนั้นไม่ใช่หลังที่พระราชชายาเคยทรงโปรด ไม่นานก็ได้รับบริจาคเมียโน หลังที่สอง คราวนี้เป็นหลังจริงที่พระราชชายาทรงโปรด มีผู้ถวายหลักครั้งแล้วว่าทราบได้อย่างไร ก็ตอบว่ามีผู้ยืนยันเช่นนั้นหลายคนว่าจำได้ แต่เรื่องที่ทำให้แน่ใจนั้นมืออยู่ว่าวันหนึ่งในขณะที่เข้าเฝ้าบนพระตำแหน่ง ก็มีสามีภรรยาคู่หนึ่งขึ้นมากราบลักษณะพระอนุสาวรีย์และเข้ามาเยี่ยมชมพิธีภัณฑ์ มาถึง

ก็นั่งลงกอดและลูบเบียโนแล้วร้องให้ ลักษณะนั้นจึงเข้าไปถูกใจได้ความว่ารู้เรื่องจึงตามมาดู อย่างให้รู้ว่า จุพา ทำเรื่องนี้จริงจังเพียงใด โดยจะพิสูจน์จากเบียโนของพระราชชายา เนื่องจากจำได้แม่นยำ มากและจำได้แน่ใจเพียงอย่างเดียว และรู้ว่ามีตำแหน่งนี้ที่ได้ เมื่อเห็นจึงแน่ใจว่าเป็นของแท้จริง ทำให้ ระลึกถึงพระคุณพระราชชายาเป็นพิเศษ จึงอดร้องให้ไม่ได้ ทั้งคู่ฝ่ากขบคุณชาวจุพา ทั้งมวลมาด้วย ในฐานะที่เกื้อกูลในอนุสรณ์ถึงผู้ที่เข้าเฝ้าพระบูชาอย่าง

ขอบันทึกไว้ให้ประจักษ์ว่าการรับบริจาคนั้นไม่ได้มีการรับสิ่งของใดๆ โดยตรงจากผู้ใดเลย ได้มีการเจรจาพูดคุยด้วยวาจาเพียงเท่านั้น ให้ได้เฉพาะในหลักการว่ายินดีจะให้ จากนั้นก็มีการขอซื้อ ขอบันทึกภาพ และจัดลงรายการละเอียดในสมุดบันทึก เช่น ลักษณะ รูปร่าง ความกว้าง/ยาว/สูง เป็นต้น เตรียมการจัดทำเลขอรหัสของสิ่งของรับบริจาคนั้นทุกชิ้น เพื่อนำความขึ้นกราบทูลสมเด็จพระเจ้า พี่นางเธอฯ เรื่องการรับสิ่งของนี้จะได้บันทึกและเอียดในตอนต่อไป

๕.๒ สวนเจ้าสบายนะและกุหลาบจุหลาลงกรณ์

การหาข้อมูลเพื่อบันทึกทำรูปแบบภูมิทัศน์ของสวนเจ้าสบายนั้นยากยิ่งและยังทำไม่เสร็จ ทราบเพียงแต่ว่ามีพื้นที่ไม่บางชนิดที่ทรงโปรดให้ปลูกไว้ทั้นนั้น ดูเหมือนว่าจะมีสถาลี และดอกไม้พันธุ์ต่างประเทศด้วย

ทรงให้ชุดสระน้ำเป็นรูปดาวขนาดใหญ่พอดีกับห้องพระที่เดิม แต่ในปัจจุบันมีการปลูกสร้างเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น ใช้เป็นที่ทำการของฝ่ายอำนวยการกองบังคับการตำรวจนครบาลและภาค ๓ รวมอยู่ในบริเวณสวนเจ้าล้านนั้น และส่วนหนึ่งของอาคารได้ปลูกทับสระน้ำรูปดาวด้วย ในครั้งนั้นมีการวางแผนท่อส่งน้ำทั่วๆ เข้ามาบ้าง สร้างรูปดาวนี้เพื่อใช้น้ำในการดูแลต้นไม้ในสวน ซึ่งปัจจุบันยังมีร่องรอยของระบบท่อเหลืออยู่บ้าง แต่การผันน้ำเข้ามาตามท่อน้ำจะเป็นปัญหาใหญ่ เพราะจะผ่านบ้านพักของ ตชด. หลายหลัง อาคารหลังนั้นทาง ตชด. ยังไม่ได้ส่งมอบด้วยเหตุที่ยังต้องใช้งานอยู่ แต่ทาง ตชด. ก็รับทราบแล้วว่าไม่ซื้อกองต้องรื้อถอน เพราะเข้าไปปลูกในบริเวณพระตำหนักพอดี ด้วยเหตุนี้เอง เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มหาวิทยาลัยตัดสินใจยกเอกสารบูรณะสวนเจ้าล้านไว้เป็นขันตอนระยะที่ ๒ ของการบูรณะ และคงต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอีกด้วย

ต้นลิ้นจี่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ทรงปลูกไว้ด้านข้างพระอนุสาวรีย์พระราชนครินทร์ ปัจจุบันเติบโตใหญ่ ในตอนบูรณะบริเวณรอบพระอนุสาวรีย์หน้าพระตำหนัก จำเป็นต้องคุ้นดินรอบบริเวณ เพื่อให้ได้รูปสัญญาณของภูมิทัศน์เป็น symmetry ปรากฏว่าด้านหนึ่งต้องคุ้นดินเข้าไปใกล้โคนต้นลิ้นจี่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปลูก ห่างประมาณ ๒ เมตร แต่ซ่างได้ตัดรากใหญ่ด้านนั้นไปมากหนึ่ง ทำให้ต้นเอียง ได้ไปเห็นพอดีและแน่ใจว่าจะเป็นบัญชา จึงสั่งให้แก้ไขโดยยอมให้เสีย symmetry ในด้านหนึ่งแล้วให้ทำเป็นเชื่อมคอนกรีตเสริมเหล็กยกให้สูงประมาณ ๕๐ ซม. เพื่ออัดติดโคนต้นรากษาต้นไว้ ให้จัดไม่ใหญ่มาสำคัญ อธิบายเขาว่าให้เหมือนกับที่เห็นเข้าทำในญี่ปุ่นคือไม่ค้าใหญ่กว่าต้นจริงเสียอีก เพื่อให้สามารถทานลมพายุได้ แล้วให้ร้านก่อที่ยืนออกแบบมากทำให้ถ่วงน้ำหนักต้นให้เอนลงเลี้ยวด้วย (ทาง ตชด. ลองใจมากเมื่อไปลังการ ได้รับคำบอกเล่าว่าไม่มีผู้ใดกล้าแต่ต้องต้นนี้เลย แต่ทุกคนก็ตกลงว่าจะโคนและไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร จึงตอบไปว่าไม่เป็นไร พระองค์ท่านไม่ตำหนิแน่ ถ้าเราตั้งใจและทำเพื่อให้ดีขึ้น) เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาได้ทราบว่าลิ้นจี่ทั้งสามต้นแข็งแรงและสวยงามมาก แฉมออกดูกองกองผลเดิมไปทั้งต้นหลังจากที่ไม่ออกมานาน ดูเหมือนว่ามีผู้คนได้อานิสงส์จากต้นลิ้นจี่กันหลายราย ได้สั่งไปว่าไม่ให้ขายใคร ให้แจก ตชด. และครอบครัวและผู้คนต่างๆ ให้มากและกว้างขวางที่สุด และให้ทุกคนรู้ว่า เสมือนหนึ่งเป็นของพระราชทาน ไม่นานจากนั้นก็มีคนเก็บมาฝาก ทำให้ได้รับไปด้วย รู้ว่าผลใหญ่และหวานจัดมาก

สำหรับกุหลาบจุฬาลงกรณ์นั้นทราบในเบื้องต้นว่าพระราชนครินทร์ทรงโปรดมากที่สุด ในหนังสือที่อาจารย์นงเยาว์ กัญจนารี เขียนเกี่ยวกับเจ้าตัวรัชมินเนนเล่าถึงกุหลาบนี้ว่ามีดอกสีชมพู ดอกใหญ่และหอมจัด มีคุณลักษณะพิเศษคือไม่มีหนาม ไม่ชัดเจนว่าได้พันธุ์มาจากไหน แต่ทรงโปรดเรียก กุหลาบนี้ว่า กุหลาบจุฬาลงกรณ์ เป็นพระอนุสรณ์ถึงพระบาทสมเด็จพระบูรพาจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดให้ปลูกกุหลาบจุฬาลงกรณ์นี้ไว้ด้านหน้าพระตำหนักด้วย จึงได้ขอให้ทีมงานที่ค้นคว้าประวัติศาสตร์ได้พยายามสืบค้นจากเอกสารให้ได้เค้ามูลของกุหลาบและไม่นานจากนั้นก็ได้ทราบว่ามีผู้นำพันธุ์ไปปลูกไว้ที่

โดยสุเทพ ยังเหลืออยู่บ้าง แต่ก็มีผู้คัดสายพันธุ์นำไปบำรุงพันธุ์ไว้จำนวนหนึ่งอย่างลับๆ ในที่สุดเมื่อได้ทราบขัดเจนแล้วจึงได้ขอให้มีการเจรจาขอนำพันธุ์กุหลาบนั้นมาปลูกที่บริเวณพระตำหนักอาจารย์กรรณิการ์และอาจารย์คิรินันท์ได้พยายามเดินที่ในเรื่องนี้และเป็นผลสำเร็จ เป็นอันว่าได้มีการเตรียมกิงพันธุ์กุหลาบจุฬาลงกรณ์ได้รากฯ กว่า ๑๐๐ ต้น ตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๗ แต่เรา ก็ตกลงกันว่าจะยังไม่นำมาลงปลูก เพราะเหตุว่าบังจะต้องพัฒนาพื้นที่และปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบพระตำหนักและรอบพระอนุสาวรีย์อีก อาจทำให้ดันกุหลาบถูกกระแทกกระเทือนมาก ข้อสำคัญยังอยู่ในช่วงฤดูฝนซึ่งฝนตกซุกมาก อาจทำให้เกิดเชื้อรากับต้นกุหลาบได้ถ้าหากเราดูแลไม่ดีพอ ที่จริงแล้วบังไม่มี

ผู้ดูแลด้วยข้าไป นอกจากนั้นที่เราเกรงกันมากที่สุดก็คือกลัวว่าจะถูกขโมย ยิ่งถ้าเริ่มนี้ข่าวว่าเรากำลังแสวงหาพันธุ์กุหลาบจุฬาลงกรณ์ด้วยแล้ว ก็จะยิ่งทำให้กุหลาบพันธุ์นี้มีราคาสูงขึ้นในตลาดต้นไม้ สุดท้าย จึงตัดสินใจให้ชะลอการลงปลูกต้นกุหลาบไว้จนถึงการจัดทำภูมิทัศน์แล้วเสร็จและใกล้ๆ กับพิธีการเปิดพิพิธภัณฑ์พระตำหนัก (๙ ธันวาคม ๒๕๔๗) จึงได้จัดทำแปลงกุหลาบนี้ไว้รอบพระอนุสาวรีย์พระราชชายา ด้านหน้าพระตำหนัก

จำได้ว่าในวันพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์นั้นกุหลาบจุฬาลงกรณ์เริ่มตั้งตัวและงามมากมีตอกสีชมพูบานให้เชื่อมรายดอก ได้กราบทูลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ ให้ทรงทราบเรื่องนี้จนถึงได้กุหลาบมาปลูก ในที่สุด ทรงสนพระทัยเป็นอันมากและได้ทรงพิสูจน์กิ่นห้อมของกุหลาบด้วยพระองค์เองด้วย

เรื่องกุหลาบจุฬาลงกรณ์นี้ หลังจากพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์แล้วก็เปิดให้ประชาชนทัวไปเข้าเยี่ยมชม และศึกษา กุหลาบได้กลายเป็นจุดสนใจอีกอย่างหนึ่งของผู้เข้าชม มีท่านหนึ่งอายุมากแล้วใช้เวลาดูอย่าง ใกล้ชิดทีละตันๆ และมาบอกว่ามีอยู่ต้นหนึ่งในจำนวนกว่า ๑๐๐ ต้นนั้นมีนามอยู่บ้าง อันที่จริงก็ได้เห็น มา ก่อนหน้านั้นแล้วแต่ได้เขยบเสียงเข้าใจว่าจะมีการกล่าวพันธุ์ไปบ้างเนื่องจากหลายสิบปีมาแล้ว และหนานกไม่ได้มากนัก เรื่องนี้แสดงว่าผู้คนสนใจมากจริงๆ สนใจแม้กราฟที่รายละเอียดของลิ้งที่พากเรา นำเสนอในที่นั้น เช้าใจว่ากุหลาบต้นที่มีนามบ้างนั้นยังคงอยู่ที่นั้นจนทุกวันนี้

๕.๓ การจัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องด้วยพระราชหายา

คณะกรรมการได้สืบเสาะค้นหาสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องด้วยพระราชหายาด้วยความ อุตสาหะอย่างยิ่งดังที่บันทึกไว้ในตอนก่อน และได้ข้อมูลเพิ่มเติมขึ้นใหม่ว่าท้ายคนจะมีความยินดีมอบ สิ่งของเครื่องใช้อีกมากหากแน่ใจได้ว่ามหาวิทยาลัยจะรักษาสิ่งของเครื่องใช้เหล่านี้ไว้ให้ได้ต่อๆ ไปไม่ สูญเสียหายไป และถ้าจะให้ดียิ่งไปกว่านี้ เนื่องจากเป็นสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องด้วยพระราชหายา ก็สมควรหาทางจัดให้เป็นการทูลเกล้าฯ หรือน้อมเกล้าฯ ถวายแด่พระราชนគลำดับสูง ให้เป็นหลักฐาน ทางการด้วย จึงได้นำความกราบทูลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ในเรื่องนี้ และก็ได้พระราชทานข้อแนะนำ ว่าสมควรกราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ให้ทรงรับการถวายสิ่งของเครื่องใช้เหล่านี้ คุณหญิงแหวดได้รับหน้าที่ติดต่อประสานงานเป็นการภายในกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จนในที่สุดได้ทำ หนังสือกราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ และทรงโปรดกำหนดเด็ดขาดราชดำเนินไปทรง รับการทูลเกล้าฯ หรือน้อมเกล้าฯ ถวายในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗

อย่างไรก็ดี เกิดข้อขัดข้องด้วยเหตุสำคัญทำให้ไม่สามารถเสนอไปเชียงใหม่ได้ตามหมาย กำหนดการนั้น และได้โปรดให้ออกหมายกำหนดการใหม่เป็นวันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗ ที่คุ้มครองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ในวันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗ นั้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จพระราชทานเครื่องถวาย กชาดลมนาคุณนี้ที่ ๑ ประจำคณียบดี และเข้าที่รรสึกผู้บริจาคโลหิตครบ ๒๕-๑๐๘ ครั้ง ประจำปี ๒๕๔๗ ที่หอประชุมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตั้งแต่ ๙.๓๕ น. เสร็จแล้วจึงเด็ดขาดราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่ง ไปยังคุ้มครองแก้ว ซึ่งลักษณะกำหนดประมาณครึ่งชั่วโมงตามหมายกำหนดการเดิม ๑๑.๐๐ น.

เมื่อเด็ดขาดราชดำเนินถึง ได้เข้าเฝ้าถวายการต้อนรับและถวายรายงานในฐานะอธิการบดี พร้อมกับร้องผู้ว่าราชการจังหวัด (คุณเรืองวิทย์ จารุจารีต) และเจ้าวงศ์ลักษณ์ ณ เชียงใหม่ (เจ้าของ คุ้มครองแก้ว) เมื่อเด็ดขาดราชดำเนินแล้ว จึงได้กราบบังคมทูลสำนักในพระมหากรุณาธิคุณและ ถวายรายงานความเป็นมาของโครงการราภิรมย์ ดังนี้

**คำกราบบังคับทูลสำนักในพระมหากรุณาธิคุณ
และภราษฎร์ความเป็นมาของโครงการราภิรัมย์
เมืองในไว้กาสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินทรงรับสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องกับพระราชชayaเจ้าครัวรัตน์
ณ คุ้มรินแก้ว จังหวัดเชียงใหม่
วันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๗**

ขอพระราชทานทราบบังคมทูลทราบฝ่ายละของพระบาท

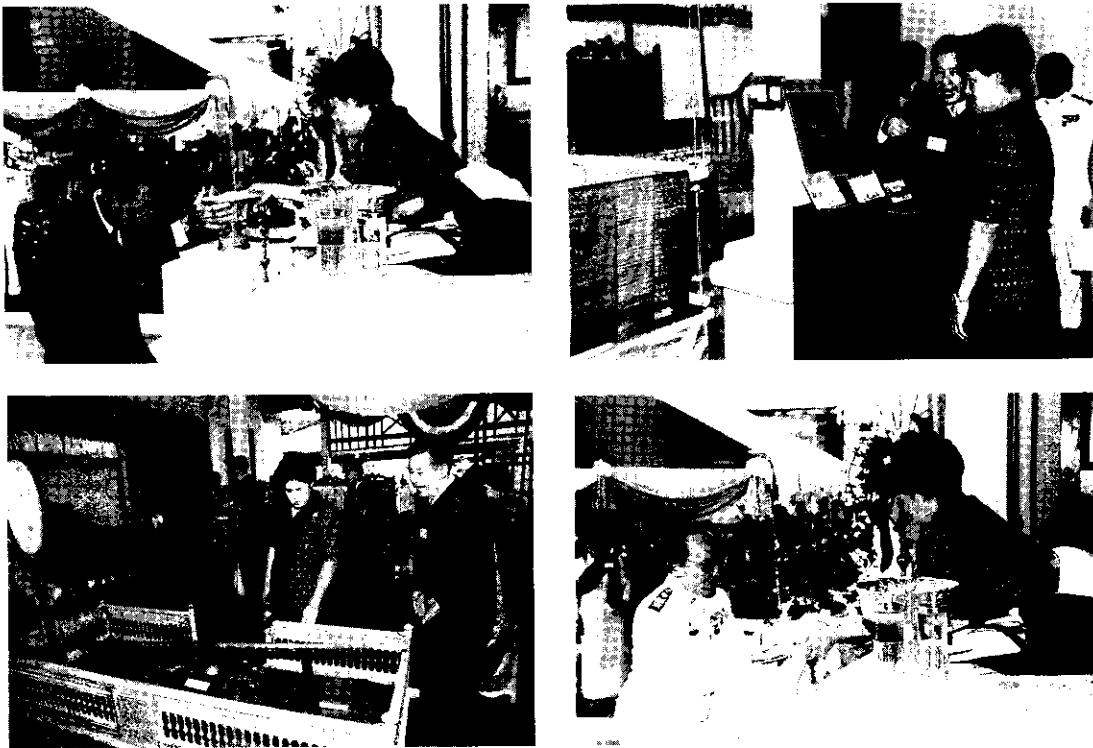
ข้าพระพุทธเจ้า ศาสตราจารย์ เทียนฉาย กิรันนันทน์ อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในนามของผู้เฝ้าทูลละของพระบาทชี้งประกอบด้วย เจ้านายฝ่ายเหนือ ชาวเชียงใหม่ และผู้ที่จังรัก กักดีต่อได้ฝ่ายละของพระบาท รู้สึกปลื้มปิติโสมมัสและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นเกล้า ลั่นกระหม่อมหาที่สุดมีได้ ที่ได้ฝ่ายละของพระบาททรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมเสด็จ พระราชดำเนินมาทรงรับสิ่งของอันเกี่ยวเนื่องกับพระราชชayaเจ้าครัวรัตน์ ในพระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ คุ้มรินแก้ว ในวันนี้ นับเป็นสิริมงคลหาที่สุดมีได้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ทั้งหลาย

ข้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทานพระราชบูนยາดทราบบังคมทูลภราษฎร์ความเป็นมาของ โครงการราภิรัมย์ พอเป็นสังเขปดังต่อไปนี้

พระตำแหน่งด้าราภิรัมย์ในพระราชชayaเจ้าครัวรัตน์เป็นมรดกส้าค้าของแผ่นดินที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับเกียรติเป็นผู้ที่ทักษิณามาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเห็นสมควรที่จะต้องบูรณะพระตำแหน่งด้าราภิรัมย์ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์งดงาม โกล้เคียงกับสภาพเดิมดังกล่าวก่อน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้จัดตั้งโครงการราภิรัมย์ เพื่อ อนุรักษ์ให้พระตำแหน่งด้าราภิรัมย์เป็นโบราณสถาน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างบรรพชนแห่งอตีกับอนุชนรุ่นหลังด้วย การจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์จะแสดงให้ออนุชนรุ่นหลังได้ทราบถึงพระปรีชาสามารถและพระกรุณาธิคุณ ของพระราชชayaเจ้าครัวรัตน์ ขัดดิยนาธ ผู้ทรงอุทิศพระองค์ตลอดพระชนม์ชีพเพื่อความวัฒนา สถาพรแห่งดินแดนล้านนา

การบูรณะพระตำแหน่งด้าราภิรัมย์ เมื่อเดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีกิจกรรมเชิงควบคู่ กันไปคือ การจัดตั้งกองทุนพระตำแหน่งด้าราภิรัมย์ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชวิราสาณครินทร์ ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะดำเนินการ นำรายได้จากการทุนดังกล่าวมาใช้ในการดูแลพระตำแหน่งด้าราภิรัมย์อย่างต่อเนื่องต่อไปในอนาคต

การบูรณะพระตำแหน่งด้าราภิรัมย์ ดำเนินการตามลำดับ และจะเริ่จสมบูรณ์ภายในเดือน มิถุนายน ศกนี้ หลังจากนั้นจะเป็นการบูรณะทั่วไปโดยรอบพระตำแหน่ง อีกประมาณหนึ่งเดือนทาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคาดหวังว่าจะเปิดพระตำแหน่งให้ประชาชนเข้าชมได้ในวันที่ ๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ อันเป็นวันคล้ายวันสิ่งพระชนม์ครบปีที่ ๖๖ ของพระราชชayaเจ้าครัวรัตน์

การเตรียมจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พระดำเนินนักการกิริมย์ ได้รับความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมจากกลุ่มเจ้านายฝ่ายเหนือ พ่อค้า และประชาชนชาวเชียงใหม่ ที่ได้ร่วมมือร่วมใจกันเสาะหาสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องกับพระราชนายาเจ้าดารารัตน์ เพื่อนำมาตั้งแสดงและตกแต่งพระดำเนินให้ใกล้เคียงกับสภาพที่เคยดำรงอยู่ในอดีตให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

ด้วยเดชะพระบารมีแห่งใต้ฝ่าละอองพระบาท ทำให้ผู้ที่ได้ครอบครองสิ่งของเครื่องใช้ส่วนพระองค์พระราชนายาเจ้าดารารัตน์มอยู่ในปัจจุบัน จึงพร้อมใจกันเข้ามาเป็นน้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมถวายสิ่งของเครื่องใช้ส่วนพระองค์ และสิ่งของเครื่องใช้ร่วมสมัยอื่นๆ ให้นำไปประดิษฐานในพระดำเนินนักการกิริมย์

บัดนี้ ข้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทานพระราชนิญาตเบิก ม.ร.ว. พัฒนาดตร วพพัฒน์ ผู้แทนกลุ่มเจ้านายฝ่ายเหนือ และพ่อค้า ประชาชนชาวเชียงใหม่กราบบังคมทูลเบิกผู้เข้ามาเป็นเพื่อทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเอกสารเจตจำนงการบริจาคสิ่งของเครื่องใช้และรับพระราชทานของที่ระลึก

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ต่อจากนั้นทรงรับเอกสารแสดงเจตจำนงน้อมเกล้าฯ ถวายสิ่งของเครื่องใช้ส่วนพระองค์ของพระราชนายาเจ้าด้วยราชสมบัติพระบรมราชโณมเกล้าเจ้าอยู่หัว และสิ่งของเครื่องใช้รวมมายื่นๆ และพระราชทานของที่ระลึกแก่ผู้ครอบครองจำนวน ๓๓ ราย (เป็นพระภิกษุ ๔ รูป) ตามคำกราบบังคมทูลของ ม.ร.ว. พัฒนา รพีพัฒน์ แล้วจึงพระราชทานเอกสารแสดงเจตจำนงทั้งหมดแก่ธิการบดีเพื่อไปดำเนินการต่อไป เสร็จแล้วได้เสด็จทอดพระเนตรนิทรรศการแสดงสิ่งของเครื่องใช้ส่วนพระองค์ของพระราชนายาเจ้าด้วยราชสมบัติ ที่ได้จัดแสดงไว้เป็นสังเขปภายในชั้นล่างของคุ้มรินแก้วน้ำนั่งเอง ทรงลงพระนามาภิไธยในสมุดที่ระลึก แล้วทรงทอดพระเนตรการแสดงดนตรีและนาฏยศิลป์ การแสดงสำคัญที่จัดถวายในครั้งนี้เป็นพิเศษคือการแสดง “พ่อนม่านแม่เลี้” โดยคณะผู้แสดงกิตติมศักดิ์ได้แก่ เจ้าเครือแก้วน เชียงใหม่ นายประลิทธิ ภารว นางสมพันธ์ โชคนา นางนวลนวี เสนาคำ และ ดร. สิริชัยชาญ พากจำรูญ ผู้แสดงอายุรวมกันประมาณ ๓๕๐ ปี เสร็จจากทอดพระเนตรการแสดงแล้ว ทรงโปรดให้คณะผู้แสดงเข้าเฝ้ารับพระราชทานของที่ระลึก แล้วเสด็จพระราชดำเนินประทับรถยนต์พระที่นั่งกลับ

การเสด็จพระราชดำเนินไปรับการน้อมเกล้าฯ ถวายสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องด้วย พระราชนายาเจ้าด้วยราชสมบัติ ด้วยพระองค์เองในครั้งนี้นับเป็นสิริมงคลสูงยิ่ง นำความปลื้มปิติยังทุกคนที่เกี่ยวข้อง เนพะอย่างยิ่งผู้ที่ประสงค์จะส่งมอบสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ให้ไปจัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์พระตำหนักดาวภิรมย์นั้นต่างล้นกินพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น

มีประเดิ่นที่ควรบันทึกเพิ่มเติมไว้ด้วยว่า เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๖.๐๐ น. ได้ขอพระราชทานเข้าเฝ้าสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ เพื่อกราบทูลถวายรายงานทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะการเตรียมการและความพร้อมก่อนเสด็จพระราชดำเนินเปิดพิพิธภัณฑ์พระตำหนักดาวภิรมย์ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ก็ได้กราบทูลรายงานเรื่องของพระราชทานพระราชวโรกาสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงรับการน้อมเกล้าฯ ถวายสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ด้วย จึงทำให้ได้ทราบความจากที่ทรงมีพระราชป्रารภในตอนหนึ่งว่า “ได้โทรศัพท์พูดคุยกันอยู่” คงหมายถึงว่าทั้งสองพระองค์ทรงทราบและทรงหารือเรื่องการบูรณะพระตำหนักดาวภิรมย์ร่วมกันอยู่เสมอมา

ในท้ายนี้ขอบันทึกรายชื่อผู้ร่วมน้อมเกล้าฯ ถวายและการสิ่งของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องด้วย พระราชนายาเจ้าด้วยดังนี้

รายการสิ่งของที่มีผู้แสดงเจตจำนง

ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ผู้แสดงเจตจำนง

จากวัด

๑. พระธรรมดิลก*
(เจ้าอาวาสวัดเจดีย์หลวง)

สิ่งของตามที่แสดงเจตจำนง

๑. โต๊ะหมู่บูชาฝังมุก ๑ ชุด (๔ ตัว)
๒. กระโคนสีซีเมนต์ ตราพรพที่นั่งจักรีมหาปราสาท ๑ ใบ
๓. กระโคนขอบหยอด ลายดอกสีซีเมนต์ ๑ ใบ
๔. ถ้วยลายคราม ๒ ใบ
๕. ตะเกียงลาย ๒ ดวง
๖. รูปเจ้าแก้วนวรัฐ
๗. กาน้ำสีน้ำตาล ๓ ใบ
๘. คุปช้าง ๑ หลัง
๙. กระบวนการเหลือง ๑ อัน
๑๐. ท้าพพิงเหลือง ๒ อัน
๑๑. ถ้วยลังຄ์โลกลสีซีเมนต์ (พร้อมฝาปิด) ๒ ชุด
๑๒. ถ้วยลังຄ์โลกลสีซีเมนต์ไม่มีฝา ๒ ใบ
๑๓. เหยือกแก้ว ๔ ใบ
๑๔. ปั้นนาชา (ทอง, เหล็ก, หรา) ๓ ปั้น
๑๕. ชุดเชียนหมาก/บุหรี่ อย่างละ ๑ ชุด
๑๖. ทีบหรือเชฟเหล็กโบราณ (ใหญ่, เล็ก) ๒ ทีบ
๑๗. กาน้ำ (สังกะสี) ๑ กาน้ำ
๑๘. 嘉年รองขนาดใหญ่ (กระเบื้องลายคราม) ๒ ใบ
๑๙. 嘉年รองขนาดเล็ก (กระเบื้องลายคราม) ๓ ใบ
๒๐. ฝ่าถ้วย (กระเบื้องใหญ่, เล็กลายคราม) ๒ ฝ่า
๒๑. ภาชนะเคลือบ (ลาดลายรูปเทวคุณ) หลาวยขนาด
จำนวน ๕ ชิ้น
๒๒. พระครูจิรายุ วัฒนคุณ
(วัดเจดีย์หลวง)
๒๓. พระอธิการมรณตี ธรรมธโร^๒
(วัดปิยาราม)
๒๔. พระครุลัตนติธรรมวัฒน์
(วัดเชียงมั่น)
๒๕. กาหน้า ๑ ใบ
๒๖. ทีบดยา (นิน)n โบราณ สีดำ ๒ ชิ้น
๒๗. ถ้วยชุดสีซีเมนต์ รวม ๕ ใบ (มีฝาครอบ ๑ ใบ)
๒๘. คันฉ่องฝังมุก สีอิฐ
๒๙. ตาลปัตรรูปไก่และดาว (ที่ระลึกในการบำเพ็ญกุศล
ฉลองพระชนมายุ ๖๐ พรรษาพระราชนยา
เจ้าคุณรัตน์ พ.ศ. ๒๕๗๖)

หมายเหตุ* ลำดับที่ ๑ เป็นการให้ขออภัย

**ผู้แสดงเจตจำนง
จากวัด**

**๕. พระปลัดพงษ์ศักดิ์
ธรรมนันท์**

สิ่งของตามที่แสดงเจตจำนง

๑. ถذاดกระเบื้องเคลือบบูรุปดอกไม้ ๑ ถذاด
๒. เหรียญเงินรูป ปัจจัยภพะลงมห์ ในงานภพะ
พระเพลิงพระพราชาชญาเจ้าดารารัตน์

๓. ถذاดกระเบื้องเคลือบ ๔ ถذاด
๔. ป้าน้ำชา ๑ ชุด
๕. ถัวยชวงหวานสีน้ำเงิน ๕ ใบ
๖. ถัวยชวงหวานแก้วใส ๓ ใบ
๗. กระโน่นสีขาวลายดอกกุหลาบ ๑ ใบ
๘. หอกประจำบข้าง ๑ ชิ้น
๙. ชุดแก้วใสสีเขียว ๑ ชุด
๑๐. กุบข้าง ๑ หลัง

**ผู้แสดงเจตจำนง
จากประชาชน**

๑. เจ้าวงศ์สักกิ ณ เชียงใหม่

สิ่งของตามที่แสดงเจตจำนง

๑. กระเบื้องภาพชาย ผลิตโดยกิจการเครื่องกระเบื้อง
แห่งราชสำนักกรุงเบอร์ลิน ภาพเจ้าหลวงเชียงใหม่
องค์ที่ ๖ และ ๗ และชายา

๒. กระเบื้องภาพชาย ภาพเจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ ๖
และชายา

๓. กระเบื้องภาพชาย ภาพเจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ ๗
และชายา

๔. กระเบื้องภาพชาย ภาพพระราชนายานและพระบิดา

๕. ถัวยชามชุดสีชมพู ๓ ชิ้น มีฝ่าครอบ

๖. กระโน่น สีชมพู ๒ ใบ

๗. โถและชาตั้ง เศษใช้ตกแต่งห้องรับแขกที่คุ้มเจดีย์กัว

๘. ถذاดเงินมีตราร.อ.ด. (พระเจ้าอินทิริยานันท์ : พระบิดา
และพระราชนายานเจ้าดารารัตน์)

๙. ถัวยชามชุด สีชมพู จำนวน ๑๐ ชิ้น

๑๐. ได้เดี้ยย

๑๑. พระชายาลักษณ์ในกรอบ และให้ยึดผ้าซื้นอ่อนดยา
ต่อตัวยเชิงดืนคำ

๑๒. เชิงซื้นคำ

๒. นางชนิดา ณ เชียงใหม่

๓. เจ้าสมพงษ์ ณ เชียงใหม่

๔. เจ้าพิมพกาน ณ เชียงใหม่

๕. นายทันกร อัศวรักษ์

๖. นายพงษ์กฤษณ์ รอตเจริญ

ผู้แสดงเต็จจำนำง

๓๔. เจ้ากอแก้ว ประกายกาวิล
ณ เชียงใหม่

๓๕. นางวรรณา วะโนนภานุ

๓๖. เจ้าวิโลวรรณ ณ เชียงใหม่

๓๗. เจ้าเครือแก้ว ณ เชียงใหม่

๓๘. นางสมพันธ์ โชคนา

๓๙. คุณหญิงเจ้ารำรัตน์ สุจิตกุล

๔๐. คุณเจ้าดารารัตน์ ณ ลำพูน

๔๑. นางกมลศ ณ เชียงใหม่
สินทรัพย์ประยุร

สิ่งของตามที่แสดงเต็จจำนำง

ชุดเครื่องแก้วเจียระไนสีน้ำเงิน ประกอบด้วย

๑. ชุดน้ำหอม

๒. โถ มีฝาปิดให้ญี่

๓. โถมีฝาปิดเล็ก

๔. ตีระข้างทรงผู้รั่ง

๕. กระเบื้องเคลือบ (แบบกลม)

๖. เลื่อน สำหรับประทับเพื่อปลูกข้าวลักษณะเหมือนเรือ
จำนวน ๒ ลํา (ต้องซ่อนแซมนาก)

๗. กาน้ำเคลือบสีขาว จำนวน ๑ ใบ

๘. ชินช่างพื้อนม่านม้ายเชียงดา จำนวน ๒ ผืน

๙. ชามกระเบื้องใส่ผลไม้ลายญี่ปุ่น จำนวน ๑ ใบ

๑๐. ถ้วยน้ำชา พร้อมฝาปิด จำนวน ๒ ชุด

๑๑. ป้าน้ำชาสีน้ำตาลคลิบทอง ๑ ใบ

๑๒. พานกะไหล่ทอง ๑ ใบ ทรงกลางเป็นรูปดาว
มืออักษร อ.ด.ร.

๑๓. ชุดน้ำอ่อนเงี้ยน มืออักษรย่อ อ.ด.

๑๔. ชามสีชมพู (พร้อมฝ่า) ๖ ใบ

๑๕. ชามแก้ว (พร้อมฝ่า) ๕ ใบ

๑๖. ฉากไม้ประดับรูปโบราณ ๑ ฉาก (๔ ห้อง)

๑๗. เตียงโบราณสีส่า

๑๘. กระโคน ชาว-น้ำเงิน ๓ ใบ

๑๙. เครื่องแก้วเจียระไน สีชมพู ๖ ชิ้น พร้อมจุกและฝ่า

๒๐. ชุดแก้วใส่เจียระไน พร้อมจุก ๒ ใบ

๒๑. เครื่องพวง แก้วเจียระไนขาว พร้อมจุก ๗ ชิ้น และ
ช้อน ๒ คัน

๒๒. แวนดา

๒๓. กระเบื้องลายบัว

๒๔. ดาบ

๒๕. สมุดคำราสียงทาย

๒๖. สับดินทอง

๒๗. ประมาณภาพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพระราชชายาฯ
ในสมัยมีพระชนม์ซึพ

ជំនាញការពាណិជ្ជកម្ម

ສິ່ງຂອງທານທີ່ແສດງເຊື້ອງຈຳນຸ່ງ

๑๕. คุณหญิงเดือนฉาย บุรณะศิลปิน	๓๙. ประมวลภาพงานพระเมรุมาศของพระราชชดเชยฯ
๑๖. คุณหญิงวิจันทร์ บุนนาค	๔๐. ๑. เครื่องแบบ
๑๗. นางศรีรัตน์ บุนนาค	๑. เครื่องแบบ
๑๘. นางอินทุกานต์ คงเสนี สิริสันต์	๒. เครื่องแบบ
๑๙. นางนวลสวัสดิ์ เปาโรหิตย์	๓. เครื่องแบบ
๒๐. นางคิรินวุฒิ จิรรมณีมัย	๔. พระชายาลักษณ์พระราชชดเชยฯเจ้าดารารัตน์
พร้อมครอบเมืองลุ สโตร์
๒๑. นายวีระชัย - นางวันภา
ปัญกานนท์	๕. ทีบบุหรี่เงิน
๒๒. นางวรรณรัตน์ กลันทะกะสุวรรณ	๖. เครื่องพวงเงิน เบ็นเงิน (สำหรับแก้ว ๒ ใบ)
๒๓. นางบุญเอื้อ วงศ์สุวรรณ	๗. เครื่องหมาย ๑ ชุด เล็ก (๗ ชิ้น)
๒๔. นางนงค์รักษา เหลืองทองคำ	๘. ทีบเสียง ๓ ชิ้น
๒๕. นางอัญชลี ศรีป่าชาง	๙. นาฬิกา ๑ เรือน
	๑๐. ตุ้งชփไบรอน ๑ ใบ
	๑๑. วิถุ ๑ เครื่อง
	๑๒. เก้าอี้ ๒ ตัว
	๑๓. ถ้วยชุดสีชมพู จำนวน ๓ ใบ (ไม่มีฝาครอบ)
	๑๔. แก้วน้ำ (ขลิบทอง) พร้อมจานรองรวม ๒ ชุด
	๑๕. แก้วไวน์ ๒ ใบ สีขาว เซียรา เซียร์อ่อน น้ำเงินเหลือง
ชมพู
	๑๖. ถ้วยชามชุดสีชมพู รวม ๒๑ ชิ้น
	๑๗. ผ้าเช็ดอุณฑyla อาชิค ใหม่ สีบานเย็น
	๑๘. ผ้าเช็ดต่อติน ต่อเอว ใหม่ปนผ้ายสีเซียรา ๑ ผืน
(ของร่วมสมัย)
	๑๙. เสื้อผ้าใหม่สีขาว ๑ ผืน (ของร่วมสมัย)
	๒๐. ชีมใหม่ ชิมเหง ๔ ผืน (ของร่วมสมัย)
	๒๑. ชินยกกดอกกลั่นกำแพงใหม่สีแดง ๑ ผืน ผ้ายสีเซียรา
๑ ผืน (ของร่วมสมัย)
	๒๒. ชินก้านใหม่ลำพูนสีม่วง ๑ ผืน (ของร่วมสมัย)
	๒๓. อกลุ่นตยาใหม่ดินเงินสีชมพู ๑ ผืน (ของร่วมสมัย)

ผู้แสดงเจตจำนง

๒๗. นายบุญรัตน์ ลอดไส

๒๘. นางอัมพร ระมิงค์วงศ์

๒๙. นางนวลนารี เสนากำ

๓๐. นายพิเชษฐ์ ตันตินามชัย

๓๑. นางโสภา เมืองกระจาง

๓๒. ครอปครัวท่านผู้หญิงฉัตรสุดา และ^๖
นายวงศ์ วงศ์ทองครี

๓๓. ม.ร.ว.พัฒนาดัตร รพีพัฒน์

๓๔. เจ้าบุญคริ ณ เชียงใหม่

๓๕. เจ้ากีวิล ณ เชียงใหม่

๓๖. เจ้านภา ณ ลำปาง

๓๗. นายไสว - นางเทียมจันทร์ ศิริพินทร์

สิ่งของตามที่แสดงเจตจำนง

๑. ทีบเหล็กใบราษณ

๒. ถ้วยลายราม ๑ ใบ

๓. ผ้ายกสำเพ็งสีดำ ยกทอง

๔. โถลายราม ๒ ใบ

๕. ถ้วยสีฟ้า ๑ ใบ พร้อมฝาครอบ (ขอบหยัก)

๖. จานแบบสีฟ้า ๒ ใบ

๗. หนังสือประวัติพระราชชายาเจ้าดารารัตน์ ฉบับพิมพ์
อนุสรณ์ในงานทำบุญ ๑๐๐ วัน เจ้าแสงดาว
ณ เชียงใหม่

๘. ผ้าซิ่นต่อตื้นต่อเอว สีม่วง ๑ ผืน (ของร่วมสมัย)

๙. ผ้าซิ่นต่อตื้นต่อเอว สีเขียว ๑ ผืน (ของร่วมสมัย)

๑๐. กรอบรูปมุกมิงชา้ง เป็นรูปพระราชชายา
เจ้าดารารัตน์

๑๑. ชุดประดับเตี๊ยะเครื่องแป้ง ตรา อ.ด. ๑ ชุด

๑๒. ชุดน้ำหอมคริสตัล ฝากจากเย็นเจิน

๑๓. ชุดน้ำหอมให้หญู่ ลงลายทอง

๑๔. กระเบ้าเงิน

๑๕. กระเบ้าทอง

๑๖. โถแตงเครื่องเชิน ๑ ใบ

๑๗. ทีบเชฟเหล็ก เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ ๑ ใบ

๑๘. เชิงซินดินจกคำ ของพระองค์เจ้าหฤทัยวิมลนาคนพิสิ

๑๙. หัวเสียงพระเกศา ตรา อ.ด. เป็นขา

๒๐. ผ้าซิ่นยกทอง ๑ ผืน

๒๑. ผ้าซิ่น ๑ ผืน

๒๒. บัญชีรายชื่อบุญวังค์ ณ เชียงใหม่

ต้นฉบับ จำนวน ๑ ม้วน

ฉบับคัดลอกใหม่ ๑ ม้วน

๒๓. ถ้วยสีฟ้า ๑ ใบ พร้อมฝาครอบ (ของร่วมสมัย)

๒๔. ถ้วยชุดสีชมพู ๑ ชุด มีฝาครอบ

๒๕. เอแพะฝาครอบสีชมพู ลายใบบอน

๒๖. พระลัญจกร เจ้าอินทเวโรรสลุริยวงศ์ ทำด้วยชา้ง

๒๗. ผ้าคลุมหลังชา้ง ใช้ในพิธีต้อนรับ ร.๗

(ของร่วมสมัย)

ผู้แสดงเจตจำนง

๓๔. นายดวงจันทร์ - นางณอนม
เดชะเรืองศิลป์
๓๕. นางศรีนวล ศรีสุวรรณ
๔๐. นายนพดล ขาวป่อนด
๔๑. นายสักกิดนัย ณ เชียงใหม่
๔๒. เจ้าสมบูรณ์ ณ เชียงใหม่
๔๓. เจ้าสุไร คุกระจันทร์
๔๔. ท่านผู้หญิงสวัต บุรณะสัมฤทธิ์
อัมพรไพศาล
๔๕. นางศุภพร (ชนวนนท์) โกรตนะ
๔๖. นางปฏิพร โพธิรังสิตากร
๔๗. ด.ญ. ศุภศรี โกรตนะ
๔๘. นางบุญเรือ สุกการแสดง
๔๙. นางรุ่งกาล ชนวนนท์
๕๐. นายสาหร โลรับประเพลันติ

๕๑. นางวรรณา เพิ่มสวัสดิ์
๕๒. นางไมตรี โอลสถานันต์กุล
๕๓. นายดาวฤทธิ์ ณ เชียงใหม่
๕๔. นางชุครี (ลิวอร์ล) บุญเลิศ^{๕๕}
๕๕. นางสาวเพ็ญชาญ สิริรัล

สิ่งของตามที่แสดงเจตจำนง

๑. ขวดแก้วใส่มีจุก (ของร่วมสมัย)
๒. โถข้าว ลายตาก่ายลีฟ้า (ของร่วมสมัย)
๓. ถ้วยเตี้ย ๓ ลิ้นชัก
๔. เก้าอี้นั่งไม้-หaway (ต้องซ้อมแซมทั้ง ๒ รายการ)
๕. เครื่องมือที่ใช้ในการบันได้ (ของร่วมสมัย)
๖. กล่องบุหรี่ไม้มะค่า มีอักษรย่อ อ.ด. จาเริกบันฝ่ากล่อง
๗. โต๊ะเครื่องเปปปิงมีกระฉกพับได้ ๒ ชั้น
๘. บัญชีรายรื่นเจ้านายฝ่ายเหนือ ตราภูล ณ เชียงใหม่
(ต้นฉบับ ๑ ม้วน)
๙. แจกันเงิน ๒ ใบ
๑๐. เมียโน (เบบี้แกรนด์) ยี่ห้อโรบินสัน ๑ หลัง

๑. พานเงิน ๑๗ ราศี ๑ ใบ
๒. เชี้ยนมากเงิน ๑ ชุด
๓. ลุงเงิน ๑ ใบ
๔. ผ้าเชิญไหว้ติดต่อเอว สีเขียว
๕. แจกันสีชนพู ๑ คู่
๖. ชิ้นน่านผลเงินแท้ ๑ ผืน
๗. ชิ้นตีนจกสองด้านเงิน ๑ ผืน
๘. ชิ้นตีนจกไหมแท้ ๑ ผืน
๙. ลุงทองเหลือง ๓ ใบ
๑๐. คุณໂທ หรือน้ำดัน พร้อมชั้นเงิน ๒ ชุด
๑๑. กระถินปากแตร เครื่องเขิน ๑ ใบ
๑๒. กล่องเงิน ๑ กล่อง
๑๓. กพถ่ายนาลงละครในคุ้มเจ้าแก้วนวรรุ
(ในกรอบไม้สีดำ)
๑๔. ที่ปิ้นไม้ใส่ผ้า
๑๕. ชั้นมากเครื่องเขิน ๑ ชุด (๓ ใบ)
๑๖. เสื้อเงินใช้สำหรับทอยชิน ๑ 件
๑๗. ชั้นลงน้ำพระพักตร์เจ้าหลวงพุทธวงศ์
๑๘. กีกอผ้า พร้อมอุปกรณ์ (กีกอผ้าที่เจ้ากับคำ^{๕๖} ณ เชียงใหม่ ทอผ้ายกถวยพระราชชายา
เจ้าดารารัตน์)

ผู้แสดงเจตจำนง

สิ่งของตามที่แสดงเจตจำนง

๕๖. นายธนาพงศ์ โสภาการ

๓. เครื่องมือการเกษตรของเจ้าชื่น สีเรอล
๔. มีดพับเงิน (แจกเป็นที่ระลึกในงานพระราชทานเพลิงศพเจ้าอินทิชยานนท์)

๕๗. นายสุริย์ ณ เชียงใหม่

๑. หมอนหก จำนวน ๔ ใบ
๒. เต้าปูนเงิน
๓. พระชาญาลักษณ์พระราชนิยม ประจำบ้านคุ้มเจ้าแก้วนวัสร์ พร้อมพระประยูรญาติ
๔. พระชาญาลักษณ์พระราชนิยม ประจำบ้านคุ้มเจ้าราษฎร์ ๑ ก้าพ
๕. โถลายคราม ๒ ใบ
๖. ชินเชียงดุงคำ (ทองแท้) สีเขียว ๑ ผืน
๗. ชินเชียงดุงคำ (ทองแท้) สีม่วงอ่อน ๑ ผืน
๘. กระเบี้ยบานลิเกา สามเป็นตราครุฑ หั้งสองด้าน ๑ ใบ
๙. เมียโน (upright) ๑ หลัง

๕๘. นางเยาวลักษณ์ อ่องจริต

๕๙. นายสุรชัย เก่งการค้า

๖. พิธีเปิดพิพิธภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์

นอกจากการเตรียมการสำหรับพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์ ซึ่งกำหนดในวันพฤษศักร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๗ โดยที่ฯ ไปแล้ว ได้ทำหนังสือเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ ขอพระราชทานพระโองการสืบเช้าเฝ้าสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ เพื่อถวายรายงานความก้าวหน้าทุกๆ เรื่องและเพื่อกราบถูลเชิญเสด็จเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์ ซึ่งราชเลขาธุการในพระองค์ได้ตอบมาเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ แจ้งว่าทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เข้าเฝ้าในวันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๗ เวลา ๑๗.๐๐ น. ณ พระตำหนักเลอดีส์ จังได้นำคณะผู้ที่เกี่ยวข้องไปเข้าเฝ้าทูลเกล้าถวายรายงานความก้าวหน้าต่างๆ โดยเฉพาะความพร้อมของการเตรียมพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์ ในวันนั้นได้ทรงมีรับสั่งเกี่ยวกับการเตรียมการเด็ดขาดเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดในรายละเอียด เป็นต้นว่าทรงมีรับสั่งสามเรื่องฉลองพระองค์ว่าจะทรงอย่างใดจึงจะเหมาะสมกับงาน ทำเอาทุกคนที่ไปเข้าเฝ้าตกใจทั้งพระไม่มีผู้ใดเตรียมคำตอบไว้เลย นอกจากนั้นก็ได้กราบทูลตัวย่าวเนื่องจากบรรดาผู้ประสูติจะบริจาคลิ้งของเครื่องใช้ อันเกี่ยวเนื่องด้วยพระราชชยานนั้นมีมาเพิ่มเติมอีก นอกจากบางรายที่เป็นลิ้งของเล็กน้อยและเป็นลิ้งของร่วมสมัย ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงก็ไม่ได้จัดให้เข้าน้อมเกล้าฯ ถวายแต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดารษามงรากุมาเริปแล้ว ก็ทรงโปรดรับสั่งให้เข้าเฝ้าน้อมเกล้าฯ ถวายได้ในคราวนี้ด้วย นับเป็นพระกรุณาธิคุณล้นพ้นอย่างแท้จริง

ช่วงนั้นเริ่มย่างเข้าปลายฤดูฝนแล้ว จึงเป็นการเตรียมการขั้นท้ายสุดคือภูมิทัศน์รอบพระตำหนักได้แก่ การจัดหาต้นไม้ลังปลูก ทำสนามหญ้า รวมทั้งจัดปลูกกุหลาบจุฬาลงกรณ์ที่เตรียมเอาไว้แล้ว อาจารย์กรรณิการ์กับอาจารย์ศิรินันท์ เป็นแม่งานหลังบ้านที่ดีเยี่ยมอย่างเคย ผลงานที่แอบซึ้งซ่อนเงี้ยบๆ

และดีใจที่สุดคือการวิ่งหาต้นชمنาดที่จะนำมาปลูกด้านหลังพระตำหนัก ด้วยหวังว่าจะงอกงามเลื้อยขึ้นจากดินล่างไปคลุมเรือนไม้ปูร์ที่เป็นชนพระตำแหน่งที่หันสองได้ ในที่สุดอาจารย์ทั้งสองก็หาต้นชمنาดได้แต่เป็นต้นขนาดเล็ก ซึ่งก็พยายามให้กำลังใจทั้งสองท่านว่าต้นชمنาดที่ได้มานี้คงจะเป็นกลุ่มไม้เดียวกับต้นถ้วนของแจ็ค เพราะจะโตเร็วนานจนสูงทะลุขึ้นห้องพ้าได้ในเวลาไม่กี่วันและทันกำหนดเวลา เอาจริงๆ ก็ไม่เป็นเช่นนั้น ในวันที่เสด็จเปิดพิพิธภัณฑ์นันต์ชมนาดโดยว่าเมื่อแรกอา茂เพียงเล็กน้อย แต่ก็สามารถจัดและเป็นพุ่มสวย จำได้ว่าว่าเมื่อสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ เสด็จออกที่ชานระเบียงด้านหลังพระตำแหน่ง ก็ได้กราบทูลให้ทรงทราบเรื่องต้นชมนาด จึงทรงรับลังกามว่า “อยู่ที่ใดไม่เห็นเลย” จึงต้องกราบทูลว่าอยู่ที่โคนเสาชั้นล่างรวม ๓ ต้นที่ ๓ เสา พระองค์ท่านจึงเสด็จไปชะโงกพระพักตร์จากระเบียงหลังเพื่อทอดพระเนตรลงไปช้างล่างพร้อมกับทรงรับลังกามว่า “อยู่นั้นเอง” (ขอหมายเหตุว่าในวันที่เขียนบันทึกย้อนหลังเหตุการณ์คือ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ นี้ มีรายงานว่าต้นชมนาดได้เติบโตสูงขึ้นคลุมเรือนไม้ปูร์ที่ชานระเบียงพระตำหนักชั้นบนแล้ว)

พวกเราชี้น้าไปเชียงใหม่ล่วงหน้า ๑ วัน ยกเว้นบางคนที่มีหน้าที่เบื้องต้นก็ชี้น้าไปก่อนหน้าใช้รถตู้ของมหาวิทยาลัยชี้น้าไปกันเพื่อให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและขนข้าวของได้สะดวก เพราะค่าเครื่องบินแพงมาก (อันที่จริงทุกๆ ครั้งก็ทำอย่างนี้ ยกเว้นผู้ที่ทำหน้าที่อธิการบดี เพราะเขาไม่ยอมอ้างว่าเสียค่าตั๋วเครื่องบินไม่สบายใจจนบัดนี้ว่าแท้จริงแล้วว่าจะเป็นความสุขทางใจไม่น้อยเหมือนกับถ้านั่งรถชมทิวทัศน์ไปเรื่อยๆ แค่ ๓-๔ ชั่วโมง ไม่เห็นเป็นปัญหา กับค่าตั๋วและค่าติดต่องานโดยไม่ต้องเดินทางไกล) ไม่เห็นเป็นปัญหา กับค่าตั๋วและค่าติดต่องานโดยไม่ต้องเดินทางไกล แต่ก็มีเหตุให้ต้องทำโน่นทำนี่ทุกครั้งไปที่ทำให้โปรดกับเขามาได้ทัน ทำให้ต้องเดินทางโดยเครื่องบิน)

เหมือนอย่างเคยกับทุกครั้ง เมื่อไปถึงก็ต้องขอให้ได้ไปเยี่ยมชมการเตรียมการต่างๆ เสียก่อน จะได้มั่นใจว่าทุกอย่างเรียบร้อย และทือยกดูมากๆ ก็คือก่อนหน้านี้ได้ยินคำบอกเล่าถึงการเตรียมการ บางอย่างของทางจังหวัดแล้วทันไม่ไหว ทางจังหวัดต้องมาเกี่ยวข้อง เช่น โยธาธิการจังหวัดต้องมาประดับประดาตกแต่งพระตำแหน่งและไฟแสงสว่าง เพราะเป็นพิธีทางราชการ ข้อที่ทันไม่ไหวคือแผนที่จะเอาผ้าริ้วไปตกแต่งเป็นรากษายรอบชายคาพระตำแหน่ง รวมทั้งติดธงฟืนโดย คุณหน้าพระตำแหน่ง ได้แจ้งไปล่วงหน้าผ่านผู้ที่เกี่ยวข้องไปว่าขอร้องไม่ให้ใครเข้ามายุ่งเลย ขอให้ไปตกแต่งเต็นท์ประจำพิธีและอื่นๆ พระตำแหน่งจะต้องไม่มีสิ่งประดับใดๆ อีกด้วยความงามในตัวพระตำแหน่งเองนั่นมากเพียงพออยู่แล้ว ขอให้อาจารย์บันทิดดูแลเรื่องโคมไฟсадพระตำแหน่งกับไฟสนามรอบพระตำแหน่ง นั่นงานมากพอและจะเป็นที่ทรงโปรดของพระราชชายาหากทรงมีญาณหยั่งรู้ได้แน่ๆ ที่ลังแgamขอร้องไปนั้นได้ผลดี เพราะไม่มีผู้ใดกล้าเข้าไปแตะต้องพระตำแหน่งเลย พระตำแหน่งจึงงามมากในวันพิธี

เข้าจัดงานให้เป็นวิธีหารายได้เข้ากองทุนไปด้วย โดยจัดลานสำหรับฟ้อนรำถวายไว้ในสนามใหญ่ของค่ายดรา瓦ร์ค มีด้านหน้าพระตำแหน่งและพระอนุสาวรีย์พระราชชายา จัดโต๊ะที่ประทับพร้อมเสวย

พระสุธารஸไว้ด้านสุดของถนน ดังนั้นเมื่อเด็จประทับทอดพระเนตรการพื้อนถวายก็จะมีพระต้าหนักเป็น
เสมือนจากด้านหลังของการพื้อน ใต้ะที่ประทับจัดเป็นแทวยาสำหรับผู้ตามเสด็จและแขกรับเชิญ
เข้าร่วมโตะเสวยพระสุธารஸ รอบลานพื้อนขนาดใหญ่นั้นจัดโตะเก้าอี้เป็นชุดๆ รายรอบทั้งหมดหลาย
ร้อยชุด โตะเก้าอี้แต่ละชุดมีราคาเป็นเงินบริจาคสมบทกองทุนฯ ตามความใกล้ไกลจากที่ประทับ ทราบว่า
บัตรขายหมุดล่วงหน้าจนต้องเสริมโตะ และทราบว่าในวันพิธีมีรายการแย่งโตะนั่งกันด้วย ผู้บริจาค
รายใหญ่ได้รับเชิญให้ร่วมโตะเสวยพระสุธารஸ (เรื่องนี้ได้กราบทูลให้ทรงทราบล่วงหน้าแล้วและทรง
โปรดเช่นนั้นด้วย)

งานนี้ทาง ดชด. ดีนเด่นกันมากที่สุด เพราะเป็นงานใหญ่มาก เข้าใจว่าไม่มีพิธีการ เช่นนี้บ่อยครั้งนัก
คงต้องเกณฑ์เจ้าหน้าที่ ดชด. ทั้งหมดจากหลายหน่วยมาช่วย ทุกคนทำงานกันไม่เหนื่อยเลย ที่สังเกตว่า
ผิดปกติ คือ มี ดชด. หญิงมาช่วยงานนี้มากกว่าที่เคยเห็น ที่จริงไม่เคยรู้เลยว่าหน่วย ดชด. มีตำรวจหญิง
ด้วย รวมทั้งครอบครัว ดชด. ก็มาช่วยด้วย

มือย่างหนึ่งที่ได้ยินภายหลังว่าแอบมีการตกลงกันว่าจะแต่งตัวแบบล้านนาหรือชุดไทยดูเหมือน
อาจารย์คิรินันท์จะบอกให้รู้แต่ก็กระชั้นมาก จึงทำให้แต่งชุดสากลในวันนั้นกับผู้ว่าราชการจังหวัด
(คุณประวิทย์ สีหโภณ) เพียงสองคนจริงๆ นอกจากนั้นแต่งแบบล้านนาหรือชุดไทยทั้งนั้น เจ้าหน้าที่ของ
สำนักงานวิธีชักจิทลายคนได้ใช้อุปกรณ์ขึ้นไปช่วยงานโดยเฉพาะต้อนรับแขกโดยทุกคนลาพาร์โอนและ
ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดเอง ทั้งๆ ที่ห้ามแล้วว่าไปราชการไม่ได้ เพราะโดยหน้าที่งานแล้วไม่เกี่ยวข้องกันเลย
และยังมีอีกหลายคนที่แอบขึ้นไปช่วยงานโดยออกค่าใช้จ่ายกันเอง เท่าที่จำได้มีอาจารย์ แพทท์หญิงสุรังค์
สกุลรัตน์ กับ อาจารย์สุนทรี วิทยานาถไพศาล เป็นอาทิ

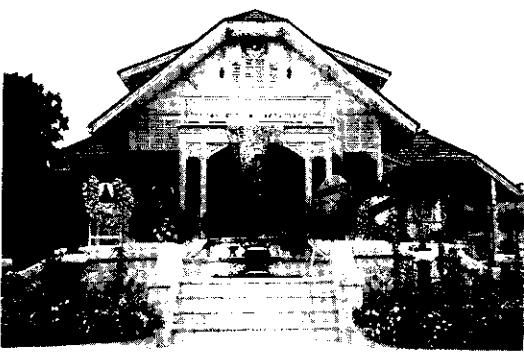
งานนี้มีการพิมพ์บัตรเชิญสวยงามมาก เพราะใช้เป็นบัตรกำกับโตะที่นั่ง ด้านหลังของบัตรได้พิมพ์
กำหนดการงานพิธีเปิดพิธีภัณฑ์พระต้าหนักด้วยภาษาอังกฤษไว้ด้วย โดยเขียนเป็นกลอนอย่างไฟ雷文 และ
งดงามดังนี้

เก้าอี้นวัตกรรมลุดวิส์ลีบสอง
กรรมหลวงราชนิเวศน์ภักดี
พระตำแหน่งการอาภิรัมย์อุดมยศ
เฉลิมพระเกียรติคุณอุ่นชีวัน
แสดงเรื่องเครื่องใช้ในพระราชชายา
นิทรรศการพระราชกิจอันบวบ
ทอดพระเนตรพิธิภักดีอันโภวส
ชาญพิชัพของพื้นเมืองสารพัน
เพื่อระลึกปริชาญาณอันล้ำเลิศ
พระราชชายาททดลองปลูกกระหล่ำปลี
แล้วเด็จเยี่ยมกรายตามรายชืุ่
งานนาอยศรีงานใบทองกรองมาลา
แล้วประทับหอดพระเนตรนานุคิลป์
สืบสานงานนาภูศิลป์ดั่นตรีไทย
จะปิดฉากงานเปิดพิธิภักดี
ลอยถวายกราบพระบาทพระราชชายา
กลุ่มชาวເວີງເຕີງໃໝ່ນອມໃຈກັດ
ชาวລຸພາ ພຣົມຮ່ວມຮຸມດວງໃຈ

คืนวันเฝ้าทูลละอองบพครี
เสด็จในพิธีเปิดพิธิภักดี
ความจริงรักษา ปราภูมิแปรผัน
พระจอมขวัญกษัตริยาจุพลาลงกรณ์
เจ้าดรารัคเมืองสุรรณ์
พระเมตตาอาثارเสมอ กัน
แล้วดำเนินชมกาดกลางสวนขวัญ
ทั้งໄเล้อັ້ນແຄບໜູມັນກົມາກົມື
การเกษตรแผนใหม่เกิด ณ ที่นี่
ฝ่ายลำไยພันธุ์ດีແຕ່ນິ້ນມາ
ຈັດເປັນກຸມໜຸ້ມດອກໄນ້ຂາຍແພຣັ້າ
ขนมอร่อยເອມໂອຫານ້າຫືນໃຈ
ຄືລປິນປະຈຳຄຸ້ມທັ້ງນັ້ອຍໃໝ່
พระลอราชบำເຮົວໄຫ້ໄຫ້ທັນາ
ປລອຍໂຄມລອຍສູ່ສວຽກກັນເຄີດຫາ
ດາරັກມີພຣາວນກາພາກຝ້າໄກລ
ລ້ວນປະຈັກຫຼຸດຄວາມດີທີ່ຍຶ່ງໃໝ່
ເຖີດເອກອອງຄ່ອງຫຍໍ ... ນິຮັນດຽ

ร้อยกรองกำหนดการข้างต้นนี้ไม่ทราบว่าผู้ใดประพันธ์ จึงขอชี้ช่วงความสามารถในการร้อยกรองของผู้ประพันธ์ไว้ ณ ที่นี้ด้วย อันที่จริงแล้วทร้อยกรองนั้นประพันธ์ขึ้นตามกำหนดการฉบับเป็นทางการ แต่ก็ทำได้ลึกซึ้งมากกว่าโดยเฉพาะนิทรรศการกาดແลงແລະຫຼຸ້ມຮ້ານຄ້າຂອງທີ່ຮັກສິນ ที่ฝ่ายจัดการได้กำหนดให้สนาມຫຼັງທີ່ทำขึ้นใหม่ด้านตะวันตกของพระตำแหน่งฯ ประดับประดาด้วยธงทิวและตุงแบบเมืองเหนือ กาดແลงນັ້ນມີการแสดงการทุ่งหาอหารจริงด้วย เห็นหมุนตົ່ມແລະຍ່າງດ້ວຍໄມ້ເພື່ອຈັນຄວນໂຮມງ້າໄປຢາມທີ່ເລັດຈົກທົດพระเนตรนิทรรศการนັ້ນເປັນເວລາທີ່ເຮີມພົບຄໍາ ຈຶ່ງໄມ້ແດດຈຳແຕ່ກົງສ່ວ່າງ ແລະເຫັນດວງອາຫິດຍົດຍ່າ ເຄລືອນລັບຍອດໄນ້ (ດັນມະໜາມ) ເປັນຈາກຫັ້ງຂອງກາດແลง ດົງການນໍາປະທັບໃຈຈົງສຸດ

เขียนบันทึกตอนนี้ทำให้ลืมไปว่าควรใส่กำหนดการฉบับจริงເອົາໄວ້ด้วย ເພື່ອການອ້າງອີງໃນอนาคต สำหรับຜູ້ທີ່ອາກທາບຮາຍລະເອີຍທັ້ງໝົດ

6/10

กำหนดการ

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราชธิราชศรีนครินทร์
เสด็จเปิดพิธีภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์ จังหวัดเชียงใหม่
วันพุธที่สุดที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

เวลา ๑๙.๓๐ น.

- เสด็จถึงที่พิธีภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์ (บริเวณหน้าพระอุโบสถวัดริบาร์ย์)
- อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เจ้านายฝ่ายเหนือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ผู้บังคับการตำรวจตระเวนชายแดน ภาค ๓ เฝ้ารับเสด็จ
- ทรงวางพานพุ่มถวายสักการะพระอุโบสถวัดริบาร์ย์พระราชชายาเจ้าดราภิรัมย์
- เสด็จไปยังที่ประทับ
- อธิการบดีกรุงเทพมหานครฯ รายงานการดำเนินการจัดตั้งพิธีภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์ และเบิกผู้เข้าเฝ้าตามลำดับ
- รองอธิการบดี (รองศาสตราจารย์อธิชัย ศุภผลศิริ) ทูลเกล้าฯ ถวายสุจิบัตรและหนังสือที่ระลึก
- ผู้ถวายเงินสมทบกองทุนพระตำหนักดราภิรัมย์เข้ารับพระราชทานของที่ระลึก
- ผู้สนับสนุนการจัดพิธีเปิดที่พิธีภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์ เข้ารับพระราชทานของที่ระลึก
- ผู้ถวายถังของเครื่องใช้อันเกี่ยวเนื่องกับพระราชชายาเจ้าดราภิรัมย์เข้ารับพระราชทานของที่ระลึก
- ผู้แทนทีมชนชั้นเลิศกอล์ฟการกุศล เข้ารับพระราชทานถ้วยรางวัล
- เสด็จเปิดพิธีภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์
- เสด็จชื่นชม功德พระเนตรพิธีภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์
- ทรงลงพระนามในสมุดเยี่ยม
- เสด็จลงจากพิธีภัณฑ์พระตำหนักดราภิรัมย์ ทอดพระเนตรการแสดงและชั้มร้านค้าของที่ระลึก
- ประทับเสวยพระสุธารส และทอดพระเนตรการแสดง
- ทรงถอยโถม
- เสด็จกลับตามพระอัธยาศัย

บันทึกตอนนี้ต้องจดเป็นปุ่มย้อนหลังไปเล็กน้อยว่าระหว่างที่เตรียมการกันอยู่นั้นราواๆ กลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗ มหาวิทยาลัยได้รับหมายจากราชเลขานธิการกำหนดการเสด็จพระราชดำเนินของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นองค์ประธานปาฐกถาสิรินธร ของมหาวิทยาลัย ในวันพุธที่สุดที่ ๕ มีนาคม เวลา ๑๙.๐๐ น. ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับกำหนดเปิดพิธีภัณฑ์พระตำหนัก

ตารางวิริมย์ ทำเอาฝ่ายจัดเตรียมการกังวลเรื่องนี้มาก เพราะอธิการบดีเป็นฝ่ายกราบบังคมทูลทั้งสอง รายการ และในทางปฏิบัติจะเข้าเฝ้ารับสืบฯ ได้เพียงรายการเดียว ทำให้ต้องตัดลินใจเลือก ซึ่งยากมากๆ ว่าจะทำอย่างไร ที่สุดแล้วก็คงที่ท่านนายกสภามหาวิทยาลัยว่าคุณต้องขอให้ท่านนำรับสืบฯ งานใดงานหนึ่ง ขอให้ครอต่อครรเป็นผู้ไปกราบเรียนแจ้งนายกสภากา ว่าท่านจะเลือกงานใด ก็ไม่มีครกล้า จึงต้องไปกราบเรียนท่านด้วยตัวเอง และได้คำตอบที่ทำให้ต้องคิดมากเข้าไปอีกคือท่านตอบว่า อธิการบดีอยู่ที่ไหนท่านก็จะอยู่ด้วย ก็ขอให้ท่านไปรับสืบฯ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ที่เชียงใหม่ ท่าน กับอกว่า ถ้าอธิการบดีไม่ไปท่านก็จะไม่ไป ทั้งๆ ที่ท่านอยากไปเชียงใหม่มากคคงจะพระอยากไปเยี่ยมชม พระตำหนักเมื่อบูรณะเสร็จแล้ว ฝ่ายเตรียมกำหนดการก็ทำงานต่อไม่ได้เนื่องจากต้องส่งกำหนดการ ฉบับจริงเข้าไปกราบทูลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ก่อน แต่แล้วในที่สุดทุกอย่างก็คลื่นลายไปได้เอง เพราะไม่กี่วันต่อมานายกสภากา ก็แจ้งว่าท่านไม่ได้แล้วจึงขออยู่รับสืบฯ สมเด็จ พระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่จุฬาฯ ท่านบอกว่าท่านต้องไปร่วมงานสันนิบาตสมรสที่วังบุลาจัตถราษฎร์ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวันนั้นตอนค่ำเข่นกัน จึงเป็นอันว่าอธิการบดีเป็นฝ่ายไปรับสืบฯ ที่เชียงใหม่ และท่านนายกสภากา คงอยู่รับสืบฯ ที่จุฬาฯ

งานพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์พระตำหนักตารางวิริมย์นั้นยิ่งใหญ่มากสมประณานของผู้ที่ช่วยกันจัดเตรียมงาน มีรายการแสดงดังต่อไปนี้ รายการ คือ

- วงโยธวาทิตของโรงเรียนตารางวิทยาลัยบรรเลงรับสืบฯ และในระหว่างการแสดง ซึ่งได้บรรเลง เพลงเจ้าดารารัศมีด้วย (หลายคนอาจไม่ทราบว่าทำไม่ใช่ของโยธวาทิตจากโรงเรียนตารางวิทยาลัยมาบรรเลง เหตุผลก็คือโรงเรียนตารางวิทยาลัยนั้นกำเนิดขึ้นโดยพระราชชายาเจ้าดารารัศมี)
- ละครรำ “พระลอ” ตามแบบฉบับของเดิม ซึ่งเป็นพระนิพนธ์ในพระราชชายาเจ้าดารารัศมี
- การแสดงภาพนิ่งพระประวัติพระราชชายาเจ้าดารารัศมี และ
- พ้อนเทียน โดยผู้แสดงจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ และกรมศิลปากร ประมาณ ๒๐๐ คน

ก่อนพิธีเปิดนั้น สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ได้สืบฯ พระดำเนินแห่นแคลงกุหลาบจุฬาลงกรณ์และได้ทรงชักถามรายละเอียดหลายประการ จึงได้นำเจ้าของไว้ให้ได้เข้าเฝ้าถวายรายงานด้วย และเมื่อสืบฯ พระดำเนินขึ้นเยี่ยมชมพระดำเนิน กุณทินกร อัศวรักษ์ ซึ่งรับหน้าที่จัดตกลแต่งและจัดแสดงนิทรรศการพิพิธภัณฑ์ได้เป็นผู้นำสืบฯ อาจารย์สุชาดาภูเกตท์ให้เป็นผู้ถวายสมุดลงนาม ต่อจากนั้นอธิการบดีได้นำสืบฯ พระดำเนินลงทางด้านตะวันตกของพระดำเนินเพื่อทรงเยี่ยมชมนิทรรศการภาคแลง ผู้คนที่มาแสดงในนิทรรศการต่างพากันถวายสิ่งของและอาหารหลายอย่าง แต่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงมีรับสั่งให้คุณข้าหลวงที่ติดตามสืบฯ ให้จ่ายเงินโดยทรงลั่งซื้อเพิ่มขึ้นหลายอย่าง ทำเอาพวกเราวิ่งหาตาก้าวที่จัดไว้สำหรับใช้ไปจ่ายของในกาดแลงแทนไม่ทัน

ทรงสั่งชื่อจนเต็มสองตะกร้าเป็นที่สำราญพระทัยยิ่ง แล้วจึงเล็งไปประทับที่โต๊ะเสวยพระสุธาราลและประทับชมการแสดงต่อไป การแสดงวันนั้นได้พิธิกรคนสำคัญที่สุดคนหนึ่ง ซึ่งเป็นอาสาสมัครอาวุโสคือท่านอาจารย์สุนีย์ สินธุเดชะ ท่านอาจารย์สุนีย์ตั้งใจมากที่จะช่วยในงานนี้และทำหน้าที่ได้ดีเยี่ยมอันที่จริงท่านอาจารย์สุนีย์ติดตามเรื่องการบูรณะพระตำแหน่งมาตลอดตั้งแต่แรก ถ้าท่านอาจารย์ว่างพอดีก็มักจะเข้าไปเชียงใหม่เพื่อจัดการธุระต่างๆ กับอาจารย์กรรมการและอาจารย์ศิรินันท์ด้วยเสมออย่างเมื่อครั้งที่ไปเตรียมการจัดแสดงซึ่งไฟนิอร์เคลสตรัคก์เหมือนกัน มีเรื่องเล่าว่าท่านอาจารย์ไปพบว่า มีการประชาสัมพันธ์งานน้อยมาก แม้แต่ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ก็ไม่ได้ติดตั้งตามที่ได้ตกลงกันไว้ ซึ่งทางสมาคมนิสิตเก่าฯ ภาคเหนือรับผิดชอบไปว่าจะช่วยจัดให้ ท่านอาจารย์จึงจัดการเลี้ยงโดยให้รถพานไปที่สถานีวิทยุ ๒-๓ แห่ง ซึ่งลงว่าเป็นท่านอาจารย์สุนีย์แล้วครາ ก็รู้สึก ตั้งนั้นพอท่านอาจารย์ไปถึงสถานีวิทยุได้ออกจากอาคารไม่รายการใดก็รายการหนึ่ง เป็นรายการสดบ้าง เทบไว้บ้าง รวมทั้งป้ายโฆษณาท่านอาจารย์ก็ไปจัดการให้เรียบร้อย ยังจำได้ว่าท่านอาจารย์นาบกว่า “พี่ทำห้องนอนแล้วในวันเดียว” ยังนึกในใจว่า “แน่นอน เพราะเป็นอาจารย์แม่ ถ้าเป็นเราหรือคนอื่นก็แห้งอย่างที่เป็นอยู่นั้นแหล่ะ”

ทุกๆ อย่างในวันงานนั้นสมบูรณ์แบบมากที่สุด จนถึงจังหวะการแสดงแล้ว จึงได้กราบทูลเชิญสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ เสด็จไปทรงลงloyดวงโคมที่ทาง ๑๗๘. ได้เตรียมไว้ ต่อจากนั้นทุกๆ คนก็ช่วยกันจุดและloyดวงโคมตามโคมดวงใหญ่ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ จนดวงโคมเป็นร้อยๆ ดวงลอยสูงขึ้น สูห้องพ้าเป็นทางยาวเมื่อหนึ่งเรียงลำดับจนลับตาไป จึงเสด็จพระตำแหน่งกลับ

นาทีนั้นเป็นช่วงเวลาที่รู้สึกตื้นตันใจมากที่สุด และสำนึกในพระกรุณาธิคุณเป็นที่สุด ทั้งในส่วนของตัวเองและในส่วนที่คิดถึงชาวจุฬาฯ ทั้งหลายที่มาและไม่ได้มาร่วมพิธีนั้น ด้วยพระเมตตาและพระกรุณาธิคุณโดยแท้ที่ทำให้ทุกๆ อย่างสำเร็จด้วยดีตามเป้าหมายตามเวลาและลงตัวอย่างเหมาะสมเจาะ

ทรงมีรับสั่งก่อนเสด็จประทับรถพระที่นั่งว่า “จัดได้ดีมาก นี้เป็นพระบุญฯ แท้ๆ ถ้าไม่ใช่บุญฯ คงไม่สามารถ” ด้วยสำนักในพระกรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นนั้นจึงได้กราบถวายปังคมแทนพระบาท ณ ที่นั่น มีคุณหญิงแหววตามมากราบถวายปังคมด้วย วาระที่ทำเช่นนี้แทนชาวบุญฯ ทั้งมวลคงไม่มีอีกแล้ว ที่เลี้ยวไปมากอย่างหนึ่งเนื่องจากตั้งใจจะทำการหนึ่งแล้วทำไม่ได้ ตั้งใจไว้มากว่าเมื่อเสร็จการพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์พระตำหนักแล้ว จะเร่งให้ชำระรายรับรายจ่าย รวมรวมทำเป็นรายงานความก้าวหน้าทั้งหมดเรื่องกองทุนพระตำหนักตราภิรมย์ฯ เพื่อขอเข้าเฝ้าถวายรายงานสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ให้ทรงทราบ และตั้งใจมากว่าจะขอพระราชทานพระกรุณาให้ท่านรองศาสตราจารย์ ดร. อัชชัย สุมิตร ผู้จะเข้ารับหน้าที่อธิการบดีต่อไปได้เข้าเฝ้าด้วย เพื่อจะทรงมีรับสั่งแนะนำประการใด แต่ท้ายสุดก็ขอพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งท่านรองศาสตราจารย์ ดร. อัชชัย สุมิตร เป็นอธิการบดี รอแล้วรอเล่า จนเมื่อได้รับแจ้งจากเลขาธิการคณบดีรู้มั่นตรีว่ามีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีนั้นก็ล่วงเข้ากลางเดือนมีนาคมเลี้ยงแล้ว และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ เสด็จพระราชดำเนินเยือนต่างประเทศแล้วจนถึงตนเดือนเมษายน จึงไม่มีโอกาสได้เข้าเฝ้าถวายรายงานและเบิกท่านอธิการบดีใหม่เข้าเฝ้าถวายพระพร ตามที่ตั้งใจไว้เนื่องจากหมัดเวลาเลี้ยงก่อน

สำหรับพิพิธภัณฑ์นั้น หลังจากเสด็จพระดำเนินลงแล้ว ก็ได้เปิดให้ผู้มาร่วมงานเข้าชม ปรากฏว่า แออัดกันพอกลมควร เพราะการเข้าชมจะได้อรรถรสต้องมีการบรรยายประกอบ ทำเอาคนผู้บรรยายเหนื่อยไปตามๆ กัน

ส่วนต่อไปนี้ขอนำบทบรรยายประกอบนิทรรศการมาบันทึกไว้รวม ๓ รายการสำหรับอ้างอิง

หน้าท้องรับแขก

หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตแล้ว พระราชชายา เจ้าดารารัตน์มียังคงประทับที่พระตำหนักสวนผึ้งกังไส ในพระราชวังสานดุสิตต่อมาอีกหลายปี แต่ ความร้ายแพร่และความไม่สำราญในพระราชทุกทัศน์เรื่อยๆ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๗ พระราชชายาฯ จึงขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตกราบบังคมทูลลาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ขึ้นไปเชียงใหม่ เมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตจึงเดินทางไปเชียงใหม่ พร้อมกับเจ้าแก้วนวรัฐ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์ที่ ๙ และองค์สุดท้ายโดยทางรถไป

พระราชชายาทรงกราบบังคมทูลลาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังความ ตอนหนึ่งว่า

“ด้วยพระพุทธเจ้าต้องนับว่าตัวตนเดียวแท้ๆ ถูกกิมมิค พื้นอังท์พ้อจะอาสาด้วยได้ ก็อยู่ห่างไกลกัน เวลาตกสูญขึ้นมา คิดไปไหนก็ไม่สำเร็จ

เวลานี้เป็นโอกาสอันดีที่เจ้าแก้วนวรัฐลงมา ช้าพระพุทธเจ้าขอพระราชทาน กราบถวายบังคมมาขึ้นไปเชียงใหม่ พร้อมกับเจ้าแก้วนวรัฐชั่วคราว พ่อจะได้เปลี่ยน อิริยาบถเสียอีกลักษณะนึง

ช้าพระพุทธเจ้าได้ลามาอยู่เป็นช้าตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหดลงจน คลอดมา ถึงได้ฝ่าลองธุลิพระบาทเกือน ๓๐ ปีแล้ว ยังไม่เคยทำเลื่อมเสียเกียรติยศ ซึ่งได้ทรงพระมหากรุณาชูบย้อมมาเลย และทั้งหมดใจว่า แล้วเชือใจว่าตนเองคงจะไม่ ประพฤติในสิ่งที่เลื่อมเสียให้ชุนเคืองมาถึงได้ฝ่าลองธุลิพระบาทเป็นอันขาด”

ตั้งแต่บัดนั้น พระราชชายา ก็ได้เดินทางกลับคืนเป็นคริมเมืองเชียงใหม่ตลอดจนสิ้นพระชนม์ซึพ พระราชชายา ทรงมีพระตำหนักหรือคุ้มที่ประทับอยู่ ๔ แห่ง คือ

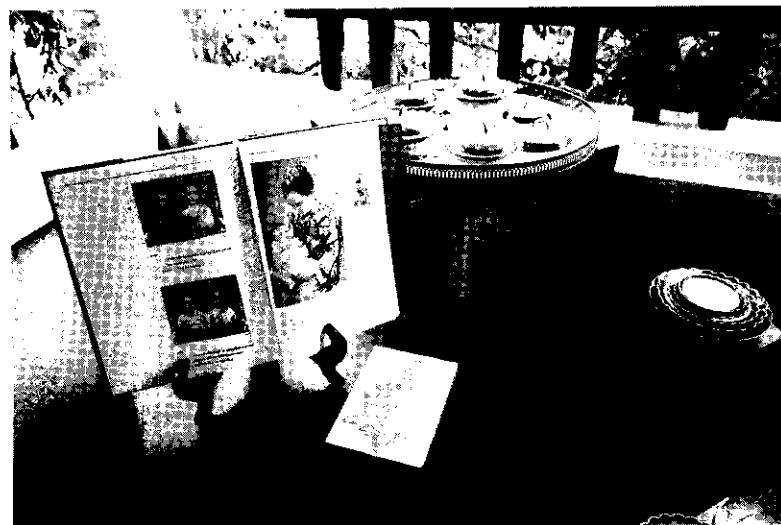
๑. ตำหนักที่เดียกิ่ว หรือ “คุ้มเดียกิ่ว” ซึ่งเจ้าแก้วนวรัฐ พระเชษฐาสร้างขึ้นเพื่อถวาย เป็นที่ประทับเมื่อแรกเสด็จศึกนครเชียงใหม่ ปัจจุบันเป็นสถานที่สุดยอดวิวทิวทัศน์

๒. ตำหนักที่อนันหวยแก้ว หรือ “คุ้มรินแก้ว” เป็นตำหนักที่พระราชชายา เสด็จมา ประทับเป็นครั้งสุดท้ายและสิ้นพระชนม์ที่นี่

๓. ตำหนักบนดอยสุเทพ หรือ “ตำหนักพระราชชายา” สำหรับประทับในฤดูร้อน ภายหลัง ทรงถวายเป็นสมบัติของพระบรมราชดุดอยสุเทพ ตำหนักนี้สร้างด้วยไม้สักได้ทຽบโกร猛ผังใบตามกาล เวลา และถูกรื้อถอนไปแล้ว

๔. ตำหนักที่อำเภอแมริม หรือ “พระตำหนักدارกิริมย์” แห่งนี้ ซึ่งมีเนื้อที่ ๓๐ ไร่เศษ พระราชชายา ทรงโปรดพระตำหนักแห่งนี้เป็นอันมาก

ห้องรับแขก

ห้องรับแขกที่ท่านเห็นอยู่นี้เป็นห้องที่จำลองมาจากห้องรับแขกที่คุ้มเจดีย์กิว

สิ่งที่จัดแสดงในห้องนี้คือ ชุดรับแขกจำลอง และหมอนอิงซึ่งทำขึ้นใหม่ โปรดลังเกต รูปแบบและสีของหมอน ซึ่งเป็นตราคราครัวรัศมี มีแจกันกระเบื้องเคลือบจากประเทศอิตาลีซึ่งนำมา จากห้องรับแขกเดิมที่คุ้มเจดีย์กิว

ในห้องนี้จัดแสดงสิ่งของมีค่าครวเมือง คือ กระเบื้องภาพชาย ซึ่งเดิมเป็นของส่วน พระองค์พราชาญาเจ้าตราครัวรัศมี และตกทอดถึงเจ้าแก้ววรรธน์ จำนวนของกระเบื้องเดิมคงมี อย่างน้อย ๖ แผ่น เพราะเลขลำดับด้านหลังมีถึงเลข ๖ ปัจจุบันเหลือเพียง ๕ แผ่น ผิวด้านหน้า ของกระเบื้องโครงสร้าง ส่วนด้านหลังแบบ กระเบื้องด้านหน้าเป็นภาพวาดสี กรอบทองคำแท้

กระเบื้องภาพชายทั้ง ๕ แผ่น เรียงลำดับดังนี้

แผ่นที่อยู่ที่สุดเป็นภาพรวม จากซ้ายไปขวาคือ แม่เจ้าพิพากสร ชายของพระเจ้า อินทิชยานนท์

เจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ ๓ พระเจ้าอินทิชยานนท์

เจ้าหลวงเชียงใหม่องค์ที่ ๒ พระเจ้ากาวิโลรสสุริวงศ์

แม่เจ้าอุสาห์ ชายของพระเจ้ากาวิโลรสสุริวงศ์

กระเบื้องภาพชายแผ่นเล็ก ด้านซ้ายมือของท่าน หมายเลขลำดับ ๕ เป็นภาพชาย เจ้าหลวงเชียงใหม่ องค์ที่ ๖ พระเจ้ากาวิโลรสสุริวงศ์ และแม่เจ้าอุสาห์ ผู้เป็นชายา (ท่านตา ท่านยายของพระราชนายา)

กระเบื้องภาพชายแผ่นเล็ก ด้านซ้ายมือของท่าน เป็นภาพชายเจ้าหลวงเชียงใหม่ องค์ที่ ๓ พระเจ้าอินทิชยานนท์ และแม่เจ้าพิพากสร ผู้เป็นชายา (ท่านพ่อท่านแม่ของพระราชนายา)

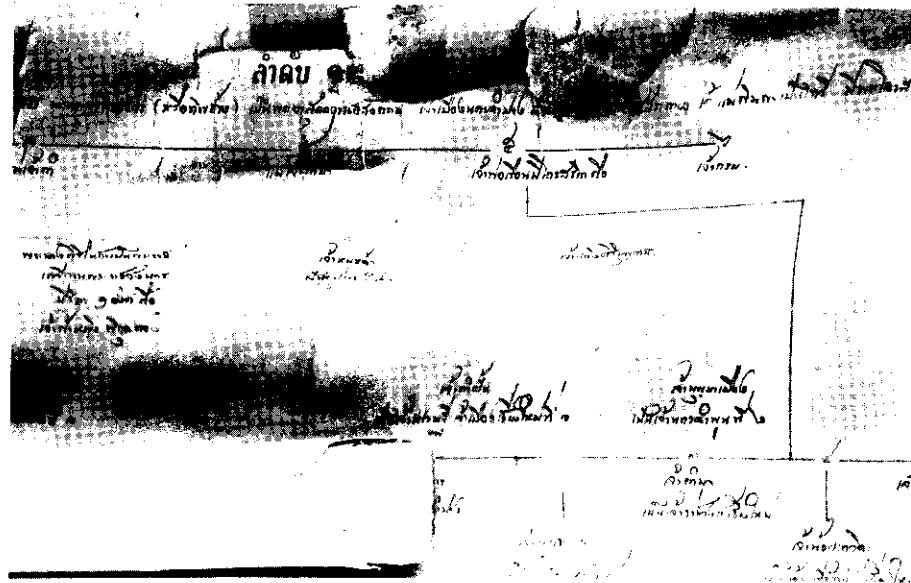
กระเบื้องภาพถ่ายชิ้นสำคัญที่สุด คือ กระเบื้องภาพถ่ายของคุณพ่อ พระรูปพระราชาชายเจ้า คุณพ่อคุณพี่ พร้อมด้วยพระเจ้าลูกเธอ พระองค์เจ้าหยุงวิมลนาคนพิสิ (นาค-นะ-พิ-สิ) พระราชนิศาต ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

กระเบื้องภาพถ่ายชุดนี้มีหลักฐานแสดงว่าผลิตในช่วงที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสญี่ปุ่น ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๕๐ โดยบริษัทคิวส์ ผลิตเครื่องกระเบื้องแห่งราชสำนักกรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน

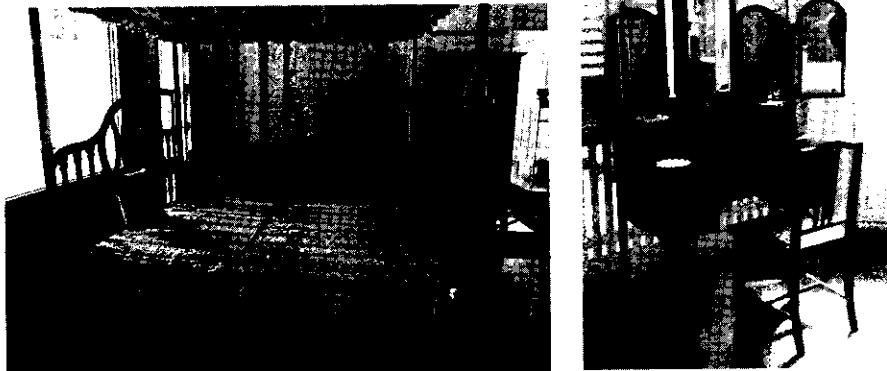
ดังนั้น กระเบื้องภาพถ่ายชุดนี้มีอายุถึง ๑๐๐ ปีเศษ

หลังจากที่พระราชาชายเจ้าคุณพ่อทรงมีพระบรมราชโองค์เจ้าหยุงวิมลนาคนพิสิ แล้ว ทรงได้รับพระเกียรติยศสูงขึ้นตามโบราณราชประเพณีจากฐานะเจ้าจอมเป็นเจ้าจอมมารดา ในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมสร้างตราปูรุษจอมเกล้าฯ หัวพระราชนกานแหนผู้เชื้อราชการฝ่ายใน พระราชาชายฯ ทรงได้รับพระราชทานด้วยเป็นรุ่นแรก พร้อมกับพระมหาเสลิและพระราชนิศาต รวมทั้งหมด ๑๕ พระองค์เท่านั้น และในปี พ.ศ. ๒๔๕๑ ก่อนที่จะเสด็จไปเยี่ยมเยือนนครเชียงใหม่เป็นครั้งแรก ทรงได้รับการสถาปนาพระอิสริยยศขึ้นเป็น “พระราชาชาย” อันเป็นตำแหน่งพระมหาเสลิหรือพระองค์หนึ่ง และเป็นตำแหน่งใหม่ที่เพิ่งจะมีการสถาปนาขึ้นเป็นครั้งแรกในรัชสมัยนั้น และตำแหน่ง “พระราชาชาย” ก็มีเพียงพระองค์เดียวเท่านั้นคือ พระราชาชายเจ้าคุณพ่อคุณพี่

ในห้องนี้ มีเอกสารสำคัญของแผ่นดิน ๒ ชุด คือ แผนภูมิปฐมวงค์ อันแสดงถึงสายสกุล เชียงใหม่ และรายนามของพระบรมราชยุติทั้งหมด ซึ่งพระราชาชายฯ รับสั่งให้อ้าลักษณ์จดบันทึกขึ้นเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีค่าอย่างมาก

ห้องบรรทม

ขณะนี้ท่านผู้ชุมกำลังอยู่ในห้องบรรทม ฉากที่เห็นด้านซ้ายมีนี้เป็นฉากเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ของล้านนา บันทึกเรื่องราวของเจ้าหลวงองค์ต่างๆ รวมทั้งเจ้าดารารัตน์ และพระบรมราชจักรวิวงศ์ หลายพระองค์ที่สืบทอดกันมา เช่น จอมพล ป. รุ่งเรือง ฯ

ดูต่อไป ที่จัดแสดงล้วนเป็นดูต์ส่วนพระองค์ และเดิยงนอนที่ท่านเห็นอยู่นี้เป็นเตียงร่วมสมัยของแม่เจ้าจามร ชาญาเจ้าแก้วนวรัฐ ผู้ครองนครเชียงใหม่ของคุณท้าย รูปแบบเป็นเตียงสี่เสา ลักษณะที่ท่านเห็นเดิมเช่าร่วมบุดด์วิหารช้าง แต่ปัจจุบันใช้สีทองแทน

โดยทัวเดียง แต่เดิมเป็นที่วางพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระปูชนียอดมกุฎราชโองการ หัว ได้ตั้งไว้ในห้องนี้ ให้ดูว่าพระบรมฉายาลักษณ์ของพญานาคเป็นของใช้ส่วนพระองค์ และบังมีใบเล็กอึกใบหนึ่งสำหรับทรงใช้เวลาเดิมที่จะประพาลได้จัดแสดงไว้ที่ห้องทรงพระสำราญ

ในห้องนี้ยังมีสิ่งของเครื่องใช้ส่วนพระองค์อยู่หลายชิ้น ทุกชิ้นจะมีอักษรย่อ อ.ด. อันเป็นตราประจำพระองค์ อ. คือ อินทิชัยานนท์ พระบิดา และ ด. คือ ดารารัตน์ ในดูต์พระจักท้อง แต่พระองค์มีหัวร่างพระเกศาทำด้วยเงิน ขาดน้ำห้อมรูปหัวใจ ชุดประดับด้วยเงิน ขาดน้ำห้อมเจียระไน ขาดน้ำห้อมใหญ่ล่องลายทอง นอกจากนั้นในดูต์ยังมีกระเบื้องถักทั้งใหญ่และเล็กที่ทรงใช้ กระเบื้องลูกปัดทรงกลางดูต์คือ กระเบื้องที่ทรงปักเพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับสอนข้าหลวง และพระบรมยูรญาติรุ่นเยาว์ กระเบื้องลิเกภายในดูต์ ซึ่งสถานะเป็นตราครุฑ์ทั้งสองด้าน มีอายุกว่า ๑๐๐ ปี ได้จัดแสดงไว้ด้วย

นอกจากนี้ ยังมีพระฉายาลักษณ์ของพระเจ้าลูกเธอ พระองค์เจ้าหญิงวิมลนาคนพิสิ หรือเลเด็จเจ้านาย พระอิศิพรารองค์เดียวที่ประสูตเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๓๙ แต่เป็นที่น่าเศร้าที่พระเจ้าลูกเธอพระองค์นี้ประชวรลื้นพระชนม์ เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๓๕ เมื่อพระชนมายุ ๓ ชั้นชาเศษ

ติดกับห้องบรรทมเป็นห้องแต่งพระองค์ ขณะที่แต่งพระองค์ในห้องนี้ จะทอดพระเนตร สวนเจ้าสบายน้ำที่ทรงปลูกดอกไม้ท่อนนานาชนิดไว้ หน้าต่างเป็นบานเปิดไม้ลูกฟูก เป็นเกล็ดไม้ที่เปิดได้ผนังห้องทุกด้านของห้องแต่งพระองค์เป็นบานเลื่อนให้ลมโกรกเข้าจึงเป็นห้องที่เย็นสบาย

ห้องทรงพระสำราญ หรือห้องโถงประดิษฐ์

ห้องนี้เป็นห้องโถงประดิษฐ์ที่พระราชชายาฯ ประทับรับแขกส่วนพระองค์ ทรงสอนงาน
นายศรี งานฝีมือการปักเลื่อม บางครั้งเสด็จอกราบเบี้ยงหลังเพื่อทรงทำกับข้าวด้วยพระองค์เอง

พระราชชายาเจ้าดารารัตน์ทรงฝีพระทัยในเรื่องการล่ำคร ดันตรี ทั้งของล้านนาและของ
ภาคกลาง เมื่อเสด็จกลับมาเชียงใหม่ครั้งแรก ได้ทรงนำล่ำครเรื่องพระลอ สารเครือพื้า และอิเหนา
มาฝึกช้อมให้คณะล่ำครรำของเจ้าอินทาวโรสุริยวงศ์เจ้าหลวงองค์ที่ ๘ แสดงให้ชาวเชียงใหม่ได้
เห็นคิลประการล่ำครรำของกรุงเทพฯ มากแล้ว เมื่อพระราชชายา เสด็จกลับศิรินครเชียงใหม่ครั้งสุดท้าย
นี้ นอกจากจะทรงนำล่ำครรำกรุงเทพฯ มาตัดแปลงให้เข้ากับทางเหนือแล้ว ยังทรงพื้นฟูให้ลูกหลาน
เจ้านายฝ่ายเหนือได้ฝึกช้อมพื้นต่างๆ เช่น พื้นเล็บ พื้นเทียน พื้นไนน์แม่แล้ว พื้นผึ่มด
พื้นม่านมัยเชียงดา

ที่พระดำเนินกพระราชชายา โนบวิเวณพระราชฐานขึ้นในมีการเรียนดุนตรีไทยกันอย่าง
จริงจัง มีครูเข้ามาสอนเป็นประจำ พระราชชายา โปรดทางเครื่องสาย ทรงเครื่องดุนตรีได้ทุก
ประเภท แต่จะโปรดทรงจะเข้าเป็นหลัก จะเข้าที่ทรงใช้ประจำนั้นได้ประทานซื้อว่า จะเข้าอุณากรรน
นอกจากนั้นพระดำเนินกแห่งนี้ยังเป็นดำเนินกแห่งแรกที่ใช้เครื่องดุนตรีฝรั่งบรรเลงเพลงไทยมี
ซอฟรั่ง ออร์แกนลม และเปียโน ในห้องนี้จึงได้จัดแสดงเปียโนที่ทรงซื้อมาจากห้างโรบินสัน และ
เปียโนที่ทรงซื้อพระราชเจ้าแก้ววงศ์ ณ เชียงใหม่

พระดำเนินกพระราชชายา ยังทรงดำเนินพระชนม์ชีพอยู่บื้น ทรงปลูก
ดอกไม้หอมที่ใช้บูรุณห้าม และความไม่ใช้ร้อยมาลัยนานาชนิด ทรงสอนให้ข้าหลวงในพระดำเนินก
และผู้สนใจงานช่างฝีมือร้อยมาลัย จัดพุ่มดอกไม้ ร้อยตาข่าย เย็บแบบ ทรงอนุรักษ์งานนายศรี
งานใบตองของเดิมไว้ ทรงผลผลานงานช่างฝีมือในราชสำนักวังหลวงกับงานฝีมือศิลปวัฒนธรรม
ของล้านนาได้อย่างดีเยี่ยม

ข้าวของเครื่องใช้ส่วนพระองค์ที่แสดงในห้องนี้มีหลายชิ้นที่น่าสนใจ อาทิ เชิงหมากนาค
๒ ชุด ฝากล่องนาคในเชียงมากกล่องหนึ่งเป็นรูป “เสด็จเจ้าน้อย” ที่ไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อน และ
มีถ้วยชาમชุดลีชมพุ สีฟ้า ซึ่งเป็นของใช้ส่วนพระองค์จัดแสดงด้วย

นอกจากนี้ ลิ้งของเครื่องใช้ส่วนพระองค์อีก ๑ ชิ้นมีกระโคนลีชมพุ พานกะไหล่ทอง ถ้วยเงิน
และกล่องไม้มะค่าประดับนาค มีตราลัญลักษณ์ อ.ด.

ห้องแสดงพระกรณียกิจ

ห้องแสดงพระกรณียกิจนี้ได้มีเป็นห้องประทับของพระนัดดา ๒ พระองค์ คือ หม่อมเจ้า หยูงฉัตรสุดา ฉัตรชัย และหม่อมเจ้าหยูงวัตรสุดา ฉัตรชัย พระอิ达โนในพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน และเจ้าลดาคำ พระนัดดาของพระราชาชายา

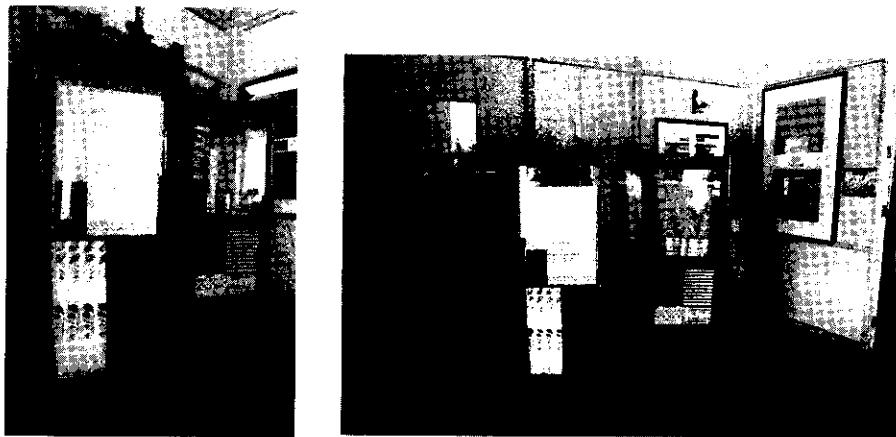
ห้องนี้จัดแสดงแผนภูมิสายปฐมวงศ์ แสดงให้เห็นว่าพระราชชายาฯ ทรงอุบัติในสกุล ณ เชียงใหม่ เป็นหน่อเนื้อเชื้อพระเจ้าผู้ครองนครทั้งสองฝ่าย

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ประเพณีการต้อนรับอาคันดุกะ ผู้มาเยือนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นที่ประทับตราประทับใจแก่ผู้มาเยือนและผู้ได้พำเหน็จนเป็นอย่างมาก ประเพณีการต้อนรับแบบล้านนา นับได้ว่ามีส่วนช่วยเชิดหน้าชูตาประเทศไทยเป็นอย่างมาก

คระหวายได้บ้างว่าแบบอย่างประเพณีอันดึงงามซึ่งเป็นต้นแบบในการต้อนรับบุคคลสำคัญของเชียงใหม่ในกลาดต่อกันนั้น พระราชชายาเจ้าดารารัตน์มีทรงเป็นผู้มีส่วนริเริ่มและกำหนด ทรงให้คำปรึกษา อุ้ม และทรงกำกับการมาตั้งแต่ครั้งที่พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีพระราชนินานา เสด็จเสียบมณฑลภาคพายัพ ในปี พ.ศ. ๒๔๖๙ พระราชชายาฯ ทรงเป็นประทานจัดกระบวนการนายศรีทุนพระขวัญ ซึ่งมีเจ้าหลวงและเจ้านายเชียงใหม่ทั้งชาติหยັງทรงพื้อนำกระบวนการนายศรีทุนพระขวัญ ทรงเป็นที่ปรึกษาการจัดริเวชบวนเต็ดจสุ่นครเชียงใหม่ ทรงเป็นประธานจัดการแสดงถวายทอดพระเนตรพระราชพิธีต่างๆ และแบบแผนปฏิบัติที่ได้ทรงริเริ่มไว้นั้นถือเป็นต้นแบบในปัจจุบัน

พระราชชายาฯ ทรงทำนุบำรุงพุทธศาสนา ได้ทรงเริ่มบูรณะปฏิลังขรรณ์วัดวาอารามและบูรณะสถานที่ชารุดทุกด้วยหลายแห่ง ออาทิ พระบรมธาตุวิหาร ลานโบสถ์บันดอยสุเทพ วัดชัยมงคล วิหารวัดชุมแสง วิหารวัดชี้เหล็ก วิหารพระบรมธาตุจอมทอง

ห้องแสดงเครื่องแต่งกาย

ห้องนี้เดิมเป็นห้องนอนของเจ้าลดาคำ พระนัดดาของพระราชนายาฯ และเป็นที่ประทับของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน เมื่อยามที่เดินทางมาที่เชียงใหม่

ระหว่างที่เจ้าจอมการดาหารรักมีทรงใช้ชีวิตในพระบรมหาราชวัง ทรงโปรดให้พระประชุมภูมิคุต เป็นสตรีในราชสกุลฝ่ายเหนือ และข้าหลวงที่เป็นชาวเหนือแต่งกายตามชนบดิรนเนียมของชาวเหนือ คือ บุงผ้าซิ่นพื้นเมือง สวมเสื้อแขนงระบอก ห่มสไบเชียง และໄรัมยาวเกล้าเป็นวยแบบพื้นเมือง ท่ามกลางพระราชนวยศัพท์ในที่บุงใจจะระเบนกันทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อทรงเผยแพร่ให้ชาววังได้ตระหนัก ว่า คุณลักษณะเหนือมิได้ค้าด้วยหรือด้อยความเจริญแต่อย่างใด

พระราชนายาฯ ทรงเป็นผู้นำในการแต่งกายของคุณลักษณะเหนือ ทรงเป็นผู้นำในการผลิตร้านวัฒนธรรมการแต่งกายของราชสำนักวังหลวง คือ การบุงใจจะระเบนและห่มสไบ แฟชั่น การแต่งกายยอดนิยมในยุคที่เมืองไทยได้รับอิทธิพลของฝรั่งนั้น คุณลักษณะไทยในราชสำนักนิยมสวมเสื้อทรงผั้ง บุงใจจะระเบน แตกจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ พบว่า พระราชนายาฯ ทรงฉลองพระองค์รูปแบบต่างๆ กันดังนี้

๑. ฉลองพระองค์ที่ทรงอยู่เกือบตลอดเวลาคือ ผ้าซิ่นไหม หรือผ้าผ้ายืดต่อตื้นต่อเอว ลายช้าง และเสื้อคอกลมแขนงระบอกแบบพื้นเมืองเชียงใหม่ จนได้รับการยกย่องกล่าวชื่อญโดยทั่วโลกว่า ทรงรักษาวัฒนธรรมล้านนาไว้อย่างเห็นได้ชัดความงามประทับใจอย่างยิ่ง

๒. บางครั้งทรงฉลองพระองค์ด้วยเสื้อทรงผั้ง แขนหมูแฮม แต่ชิ้นนั้นจะทรงซิ่นไหมค่า หมายถึง ผ้าซิ่นที่หอด้วยดินเจ็นคั่นทองชินดิพิเศษทั้งผืน หรือบางผืนมีเฉพาะเชิง ที่รู้จักกันว่า เป็นชิ้นดินเจ็นดินเจ็นดินทองแบบเชียงใหม่ ใช้ดินเจ็นคั่นกับเล่นด้วย หรือริดเล่นเจ็นเป็นแผ่นเล็กๆ แทนเล่นด้วย ใช้ห่อหรือจกเป็นลวดลาย

ในห้องนี้มีเชิงชิ้นจากคำอัญญาลัยผืน ที่ที่เป็นเชิงชิ้นของพระราชนายาเจ้าดารารัตน์ และเชิงชิ้นจากคำของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าหยูงวimonlakunพีส

๓. ในบรรดาภพถ่ายของพระราชชายฯเจ้าดารารัตน์ที่นิยมนำมาสักการะบูชา มีอยู่ชุดหนึ่งที่เรียกว่า ภาพถือพัดหรือพัดจีบพัดคลี คือ ทรงถือพัดประทับบนพระเก้าอี้งามส่งๆ ทรงเกล้าผมอย่างญี่ปุ่น ผ้าชินที่ทรงสวมเป็นผ้าลุนดยา อฉิก หรือภาพอื่นที่ทรงฉายกับข้าราชการบริพาร เมื่อครั้งประทับอยู่กรุงเทพฯ ข้าราชการบริพารเหล่านั้นก็สวมชินลุนดยา อฉิก เช่นกัน

๔. ผ้าลุนดยา อฉิก เมื่อผ้าในราชสำนักมีบุรุษและมัณฑเลย์ นิยมบุ่งกันทั้งหญิงและชาย ผ้าบุ่งลายวิจิตรนี้เป็นที่นิยมมากในช่วงปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๐ ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ ๒๕ ลายคล้ายดังกล่าวนั้นเกิดจากเทคนิคการห่อแบบเบเกะหรือล้วงตลอดทั้งผืน เป็นรูปเกลียวคลื่นซ้อนกัน 华丽ชั้นพาดขวางตลอดทั้งผืน มีทั้งที่เป็นสีเดียวและหลากรสี กล่าวกันว่าลายงดงามนี้อาจหมายถึง เข้าสัตตบวรกัณฑ์ที่ล้อมรอบเชาพระสุเมธุ ลายลายประกอบอื่นๆ นั้นหมายถึง คลื่นในทะเล สีทันดร ผ้าลุนดยา อฉิกห่อด้วยไหมทั้งผืน ลายลายและดอกดาวมังกรเป็นคื่นเงินแทรกอยู่อย่าง พอเหมาะสม ความวิจิตรบรรจงลลับซับซ้อนด้วยวิธีการห่อด้วยเทคนิคต่างๆ ที่ต้องอาศัยความสามารถ และความชำนาญอย่างสูงนี้ จึงได้ชื่อลุนดยา อฉิก ซึ่งมีความหมายว่า ผ้าห่อหอด้วยกระสุยร้อยอัน

ผ้าชินที่จัดแสดงในห้องนี้ มีชิ้นที่เป็นเอกลักษณ์ของเชียงใหม่โดยแท้ ที่เรียกว่า ชินดา หรือชินต่อตีนต่อเอว ตัวชินมีทั้งที่เป็นผ้ายและไหมสีเดียวganตลอดผืน ช่วงกลางของตัวชินจะเป็นผ้าลายทางขวางพาดค้า มีขนาดของลายเท่าๆ กัน ไม่ซับซ้อน เนื่องจากตัวชินมีขนาดลื้นจึงต่อตีนต่อเอวด้วยผ้าพื้นสีแดง สีดำ หรือสีน้ำตาล ให้มีความยาวพอเหมาะกับส่วนสูงของผู้สวม ด้วยวิธีการดังกล่าวจึงเป็นที่มาของชื่อนี้ และหากจะใช้ในโอกาสพิเศษจะใช้ตีนจกมาต่อเชิง ก็จะเรียกชานชิน ประเภทนี้ตามชื่อจนนั้นๆ เช่น ผ้าชินตีนจกแม่แรม เป็นต้น

ผ้าชินอีกชุดหนึ่งที่จัดแสดงคือ ชินชิมเหม หรือชินแรม ชิมเหมคือ การออกเสียงคำว่า เชียงใหม่ของชาวพม่า ชินชิมเหมจึงหมายถึง ชินเชียงใหม่นั้นเอง ชินชิมเหมลักษณะจากโรงงานเมืองอินเลเพื่อนำมาจำหน่ายให้คนเชียงใหม่เป็นสินค้านำเข้าหรือเป็นของนอกสำหรับคนเชียงใหม่

ในอดีต แสดงความสัมพันธ์ด้านการค้าระหว่างสองเมือง ซึ่งเป็นเหมือนกันด้วยไม้เล่นและอิฐหินอ่อน ทั้งผืน มีลักษณะใกล้เคียงกับชั้นดินเผาหรือชั้นต่อตื้นต่อเอวของเชียงใหม่

ผ้าชั้นชุดที่สำคัญและนำเข้าอีกชุดหนึ่ง คือ ผ้าชั้นยกดอก ซึ่งต้องเป็นผ้าที่อาศัยผ้ามือชั้นสูงในการทอ ผู้ประดิษฐ์คิดค้นต้องอาศัยความวิริยะและจินตนาการอย่างสูง ผ้ายกดอกที่ได้รับความนิยมและเป็นที่แพร่หลาย ในปัจจุบันนี้ถือเป็นพระกรณียกิจหนึ่งที่พระราชชَاยาฯ ได้ประทานแก่ชาวล้านนาได้อย่างน่าชื่นชม โดยมีเรื่องเล่าต่อๆ กันมาว่า เมื่อพระองค์ทรงพบว่า ผ้าชั้นยกดอกที่ผืน มีเหลืออยู่เพียงผืนเดียว คือ ผ้าชั้นยกดอกให้ไม่คงของแม่เจ้าเทพไกรสรที่พระราชชَاยาฯ ทรงได้รับไว้เป็นมรดก จึงได้ใช้ชั้นใหม่ผืนนั้นเป็นตัวอย่าง

พระราชชَاยาฯ ได้ทรงรวมช่างผู้ชำนาญในการทอผ้าชั้นตื้นจากที่โรงก่อในพระตำหนักรวมทั้งฝีกสอนให้ผู้ที่สนใจได้รับ ชั้นตื้นจนนี้เป็นการผ้ามือชั้นคิลปะสมัยโบราณ โดยเก็บดอกด้วยมือ ที่ละดอกและห่อพร้อมกันไป เจ้ายายสมัยโบราณใช้ไม้ทองเป็นไหมยืน ทำริ้วที่ผืนชั้นแล้วต่อตัว ตื้นจะยกดอกด้วยไม้ทองบนพื้นสีแดง

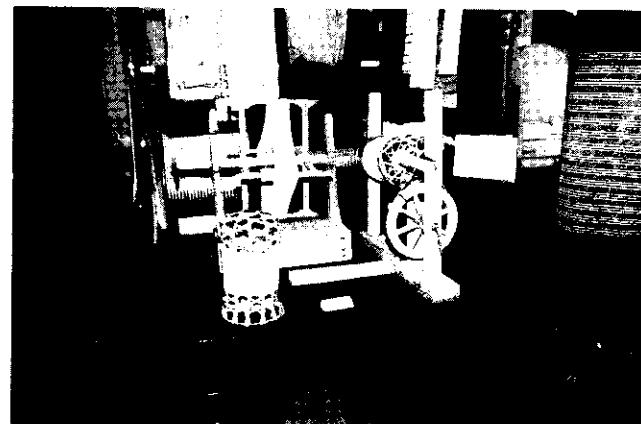
เจ้าเครือแก้ว ณ เชียงใหม่ ข้าหลวงของพระราชชَاยาฯ เล่าว่า

“เคยเห็นการทอผ้าที่โรงก่อในพระอุปถัมภ์ตั้งกีหulary หลัง ทอชั้นยกเป็นผ้าใหม่ยกดอกทั้งผืนและตื้นจาก ตลอดจนผ้ายากดอกด้วยไม้ทองและไหมเงิน พระราชชَاยาฯ จะทรงควบคุมการย้อม การทอ ตลอดจนการทิสและลวดลาย”

โรงก่อผ้าพระราชชَاยาฯ ที่ทรงสร้างขึ้นในยุคแรก ได้ผลิตผลงานที่แสดงพระปริชาญาณ ของพระราชชَاยาฯ ใน การประดิษฐ์คิดค้นลวดลายการทอผ้ายากดอกเหล่านี้ ลายของผ้ายากล้ำพุน ที่แสดงในห้องนี้เป็นประจักษ์พยานของการเป็นต้นแบบการสืบสานผ้ายากต่างๆ ที่ทอใช้อยู่ในปัจจุบัน

ในห้องนี้ ยังมีผ้าอีก ๒ ชุด คือ ชั้นกว้าง ซึ่งเป็นชั้นที่มีลวดลายละเอียดและงามมาก ลวดลายขิดจะเป็นลายขนาดเล็ก ซึ่งจะนิยมต่อตื้นจากที่เป็นลวดลายจากตัวดินท่องเช่นกัน

ชั้นใหม่คำอีกชุดหนึ่งที่จัดแสดงในห้องนี้ เป็นชั้นใหม่คำจากราชสำนักเมืองขึ้นแห่งเชียงใหม่ เป็นผ้าที่งดงามวิจิตรยิ่ง

ກາພຈານພຣະເມືດ

ພຣະຈາຍາເຈົ້າດາວາຮັສມືຖຽງດໍາຮັງພຣະຫນມໍເຊື່ອຢ່າງສົງບລຸ່ມ ປຣະຕໍ່າທັກດາວກິຣົມຍໍ
ຈນຄຶງເດືອນມີຖຸນາຍັນ ພ.ສ. ២៥៣១ ລົງເຮັມປະຊວງຕໍ່ໄຣໂຄພຣະປັບປາລະພິກາຣ ທີ່ເຄີຍປະຫວັນມາ
ຄົ່ງທີ່ແລ້ວ ແລະພຣະອາກາຮັກທຽງກັບທຽດເຮືອມາຈນລື້ນພຣະຫນມໍ ເມື່ອວັນທີ ៥ ມີຖຸນາຍັນ ພ.ສ. ២៥៣២
ຈນ ຄຸ້ມືວິນແກ້ວ ສີວິວມພຣະຫນມາຍຸໄດ້ ៦០ ປີ ៣ ເດືອນ ៩ ວັນ

ພຣະບາທສມເຕີຈພຣະປກເກົ້າເຈົ້າອູ່ທີ່ວຽກສົງພຣະຫຼືໂກຣເລຂແສດງຄວາມເສີຍໃຈມາຍັງ
ເຈົ້າແກ້ວນວັນຊີ ແລະທຽງພຣະກຸຽນາໂປຣດເກົ້າໂປຣດກະໜ່ອມໃຫ້ຈັດຈານອອກພຣະເມືດພຣະຈາກນ
ເພີ້ງພຣະສພພຣະຈາຍາເຈົ້າດາວາຮັສມື ໃນວັນທີ ២១-២៣ ເມຫາຍັນ ພ.ສ. ២៥៣២ ໂດຍໂປຣດເກົ້າ
ໂປຣດກະໜ່ອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າບ່ານວົງຄ່ເອຂ ກຣມພຣະກຳແພງເພື່ອຄ້ອກໂຍດືນ ເປັນຜູ້ແກນພຣະອອກຄ່ເລັດຈະເປັນ
ປະຫານ

ພຣະອົງສ່ວນທີ່ນີ້ບຣຈຸໃນພຣະກູ່ ຈນ ສຸລານພຣະຈາວງຄ່ເຫີຍໃໝ່ ວັດສວນດອກ ແລະວັກ
ສ່ວນທີ່ນີ້ໄດ້ອັນເຫຼືອປົບປ່ວງໃຈນີ້ລູ່ງປ ຈນ ສຸລານທັງວັດຈາບປິຣສົດິມຫາສົມາຮັມ ກຣູງເທັມຫານຄຣ
ທີ່ບຣຈຸພຣະວັງຄ່າພຣະເຈົ້າບ່ານວົງຄ່ເອຂ ພຣະອອກຄ່ເຈົ້າທີ່ນີ້ວິມລານາຄນພິລີ ພຣະວິດາທີ່ລື້ນພຣະຫນມໍກ່ອນ
ພຣະມາດປ່ຽມານ ៤០ ປີກອນລ່ວງໜ້ານັ້ນແລ້ວ

มีข้อมูลที่น่าสนใจและควรได้รับการบันทึกไว้เกี่ยวกับการเงินกองทุนพระตำแหน่งคุณภาราวิริมย์ฯ อาจารย์คุรินทร์ รายงานว่า เมื่อ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ นั้นกองทุนฯ มีเงินทุนอยู่ประมาณ ๑.๙๖ ล้านบาท และในงานพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์นั้นมีรายได้จากการจำหน่ายบัตร ๑๗๗,๕๐๐ บาท และจากการจำหน่ายอาหารกล่อง ๕,๘๐๐ บาท มีรายรับจากการบริจาคสมทบทองทุน ๓๔๙,๓๐๓ บาท ดังนี้

- บริษัทเชือเพลิงการบินกรุงเทพฯ	๔๐๐,๐๐๐.- บาท
- บุณนิชิเจ้าพ่อหลวง	๑๐๐,๐๐๐.- บาท
- ธรรมธนาคราช	๑๐,๐๐๐.- บาท
- คุณไมตรี โภสaganันต์กุล	๑๐,๘๐๓.- บาท
- คุณรัศมี รัศมีธรรมนาค	๑๐,๐๐๐.- บาท
- คุณกนกพร อรุคราภรณ์	๒,๐๐๐.- บาท
- คุณหญิงอัมพร สุคนธมาน	๓,๐๐๐.- บาท
- คุณสมพันธ์ โชคนา	๕๐๐.- บาท
- เจ้ายายเครือแก้ว ณ เชียงใหม่	๕,๐๐๐.- บาท
- ดร. ประวิตร นิลสุวรรณากุล	๑๐,๐๐๐.- บาท
- เจ้าวงศ์ลักษ์ ณ เชียงใหม่	๑๐,๐๐๐.- บาท
- คุณวิลาวรรณ อาสาจินดา	๑๐,๐๐๐.- บาท
- คุณหญิงเดือนฉาย บุญศิลปิน	๑๐,๐๐๐.- บาท
- คุณหญิงระวีพันธุ์ สุจิตรกุล	๑๐,๐๐๐.- บาท
- เจ้าไชยสุริวงศ์	๑๐,๐๐๐.- บาท
- คุณเจ้าคุณรารัตน์ ณ ลำพูน	๑๐,๐๐๐.- บาท
- ท่านผู้หญิง ยศวดี อัมพรไฟศาล	๑๐,๐๐๐.- บาท
- กลุ่มผู้ทำของที่ระลึกจำหน่าย	๑๐๐,๐๐๐.- บาท

นอกจากนั้นบริษัทเชือเพลิงการบิน ได้ปรับปรุงอีก ๑๐๐,๐๐๐ บาท ช่วยค่าใช้จ่ายในการจัดงาน และคุณพิมพ์ใจ เทเลจินดา บริจาค ๑๐๐,๐๐๐ บาท จัดทำขบวนจำลองรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระปรมเกล้า-เจ้าอยู่หัว ซึ่งพระราชชายาเจ้าคุณรารัตน์ทรงเป็นองค์ประธานจัดขบวนทูลพระขอวัญ (ขบวนดังกล่าวนี้จัดแสดงไว้ในพิธีอันที่) และมีรายได้จากการจำหน่ายหนังสืออีก ๑๐๒,๕๐๐ บาท นำเข้าสมทบไว้ในกองทุนฯ

พิพิธภัณฑ์พระตำแหน่งคุณภาราวิริมย์ได้เริ่มเปิดให้สาธารณชนเข้าชม ตั้งแต่วันถัดจากวันพิธีเปิด คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๗ ปรากฏว่าผู้คนหลั่งไหลเข้าชมพิพิธภัณฑ์เป็นจำนวนมากจริงๆ ขนาดที่ว่าต้องจัดเข้าที่ลากลุ่มๆ ละ ๑๕-๒๐ คน เพื่อความปลอดภัยในการดูแลรักษาลิ้งของที่แสดง ในวันแรกเข้าใจว่าคงเป็นพระเพิ่งเปิด และมีการกระจายข่าวกว้างขวางทั่วไปทั้งทางหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุ แต่ต่อมาเกิดยังคงเนื่องแน่นไม่แพ้กัน และว่าผู้คนสนใจกันมาก โดยเฉพาะการพื้นพระตำแหน่งให้กลับ

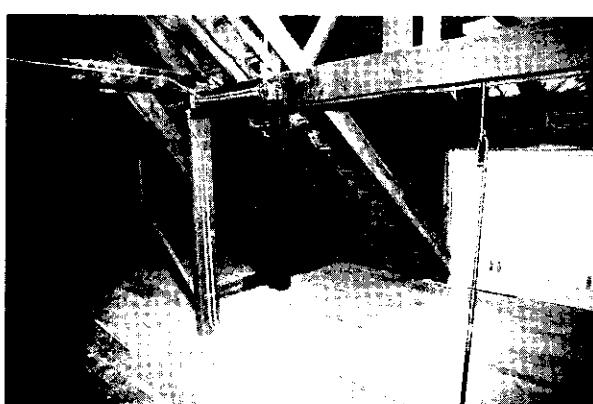
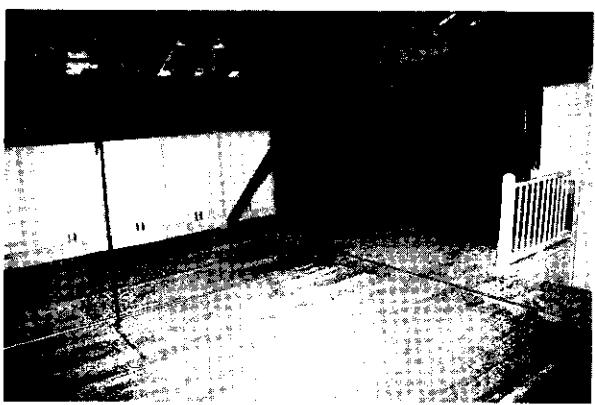
มีชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง ส่วนการที่ผู้คนได้ร่วมเป็นเจ้าของด้วยการบริจาคและชำระค่าเข้าชมนั้น เริ่มต้นหลังจากเปิดแล้ว ๗ วัน (ช่วงแรกเปิดให้เข้าชมฟรี) ทราบว่าจนถึงปัจจุบันมีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ ๔-๕ หมื่นบาทเสมอ และได้กล่าวเป็นจุดท่องเที่ยวในเชียงใหม่เพิ่มขึ้นอีกจุดหนึ่ง โดยเฉพาะบริษัทนำเที่ยวที่ได้จัดเข้าเพิ่มส่วนของ package tour ไว้ด้วยหลายรายการ

ในวันเสาร์ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๗ ได้ชวนหลายคนเข้าไปเยี่ยมพระตำหนักและไปให้กำลังใจ มัคคุเทศก์อาสาสมัคร ซึ่งได้พบว่าอาสาสมัครนี้ไม่ได้พักและไม่ได้ทานอาหารกลางวัน เพราะมีผู้คนเข้าชมอย่างมากในตลอดเวลา วันนั้นมีบางคนเริ่มหมดสติ จึงเข้าไปช่วยกันรับแขกบ้าง ให้ข้อมูลบ้าง แนะนำบ้าง ขณะที่กำลังชุลมุนที่บันไดทางขึ้นพระตำหนักเพื่อกันให้ผู้ชมเข้าไปชมเพียงกลุ่มละ ๑๐-๑๕ คนนั้นก็ได้ยินเสียงทักทาย เจ้าของเสียงคืออาจารย์จิรศักดิ์ (รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์ ดร. จิรศักดิ์ นพคุณ ต่อมาเป็นรองอธิการบดีด้านวิชาการ) ไปเที่ยวเชียงใหม่กับภรรยาและญาติผู้ใหญ่ ได้ข่าวเรื่องพระตำหนัก จึงแวะเข้าไปเยี่ยมชม ทำให้รู้สึกตื่นเต้น เพราะไม่คาดว่าจะมีชาวจุฬาฯ แวะไปที่นั้นในวันนั้น

จบจากการพิธีเปิดแล้วจึงเดินทางกลับกรุงเทพฯ ในวันอาทิตย์ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๗ ด้วยความรู้สึกปิติในใจที่สุดที่ทำการนี้สำเร็จทันเวลาตามที่ตั้งใจและได้รายงานสภามหาวิทยาลัยไว้ ก่อนกลับได้เข้ากราบสักการะพระอนุสาวรีย์พระราชชายา พร้อมกับอธิษฐานทูลให้ทรงทราบว่าการทุกอย่างในชั้นต้นได้ลุล่วงแล้ว หวังว่าเป็นที่พอใจทุกประการ การได้ที่ขาดตกบกพร่องหรือไม่เหมาะสมควรก็จะได้แก้ไข ปรับปรุงต่อไป ส่วนสวนเจ้าสบายนั้นต้องยกเป็นขั้นที่สอง และต้องเจรจาขออาคารคืนจาก ดชด. ด้วยหากเป็นที่ทรงโปรดแล้ว ก็ขอประทานพรคุ้มครองชาวจุฬาฯ ทุกคนให้เป็นสุขลัภสุติทั่วทั้ง ซึ่งที่เคยทรงและโปรดอย่างยิ่งนั้นจะได้พยายามลีบเละหาเพื่อนำกลับมาถวายไว้ ณ พระตำหนักนี้ต่อไป

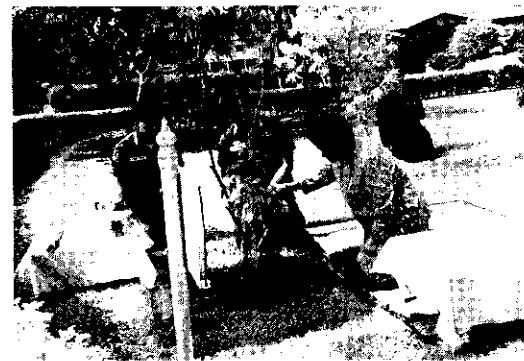
กลิ่นหอมของดอกมะลิและความสดชื่นสดใสนของพระตำหนักในขณะนั้น เสิร์โอนแจ้งให้รู้ว่าเป็นที่ทรงโปรดและพอใจยิ่งแล้ว

พิพิธภัณฑ์พระต้าหนักดราภิรัมย์ก่อนการบูรณะ

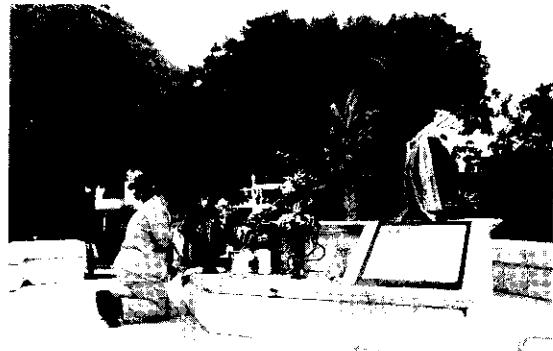
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จทอดพระเนตรการแสดงงบของ วงซิมโฟโนอร์เคลตตราแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในวันเสาร์ที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ โรงแรมคริสตี้ ဂาดเดย์ เอเชีย ชั้น ๕ กาดสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จทอดพระเนตรพระทำหนักด้าภารกิริมย์ เมื่อวันจันทร์ที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จเปิดพิพิธภัณฑ์พระทำหนักด้าภารกิริมย์ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันพุธที่สุดที่ ๘ อันוארค์ พ.ศ. ๒๕๔๙

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุਮารี เสด็จพระราชดำเนินทรงรับสิ่งของเครื่องใช้ อันเกี่ยวเนื่องกับ พระราชชยานเจ้าดราวรัศมี และพระราชทานของที่ระลึก แก่ผู้น้อมเกล้าฯ ถวายสิ่งของดังกล่าว เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ณ คุ้มริมน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุุมารี เสด็จ พระราชดำเนินทรงรับสิ่งของเครื่องใช้ อันเกี่ยวเนื่องกับ พระราชชยานเจ้าดราวรัศมี และพระราชทานของที่ระลึก แก่ผู้น้อมเกล้าฯ ถวายสิ่งของดังกล่าว เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ณ คุ้มริมน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

พิมพ์ โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [๔๙๐๙-๑๔๗/๑,๐๐๐(๒)]
โทร. ๐-๘๖๗๓-๐๙๙๑-๙ โทร ๑๑-๑๔, ๐-๙๙๗๔-๗๕๕๗, ๐-๙๙๗๔-๗๕๕๗

นับศรีนพิพิร์ นิติธรรมงคล ผู้พิมพ์โฆษณา วันวานน ๔๕๕๔

<http://www.cuprint.chula.ac.th>